

கஸ்கீ

KALKI
27.7.1969
40 நாள்

அவர் மனக்கவலையற்றிருக்க வேண்டும்...

மனித உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது அவரது சான்றிதழ்மையுமே ஒரே மனக்குறியுடன் வேலை செய்வதையும் 'பொறுத்திருக்கிறது' தன் வேலையை தங்கு தண்டின் நினைவாய் அவர் மனக்கவலையற்றிருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அவதூறுப்போன்ற சித்ததை காட்ட வேண்டிய தெரிவிப்பின் கருபுட் புவர்ன் பூகோபாங்கின் தம்பிக்கைவரன் சேவையைய நாடிவுள்ளார். அவருடைய பூகோபாங்கின் கரன்ட் அக்கவுண்ட் அவரது வாடிக்கையான பணம் விதிபோபாங்கின் பாகிஷ் மூலம் கொடுக்க உதவுகிறது. பாகிஷ் கொடுக்கும் அவரது திரத்தாக் கட்டணமாக ஒரு செக் எழுதும் நேரத்தையும் கூட செலவிடாது சேமிக்கிறார். மேலும், அவர் செலுத்திய தொகைகளுக்கும் பணம் செலவுகளுக்கு எடுத்த தொகைகளுக்கும் கணக்கை பரிசீலித்து ஒழுங்காகவும், சீராகவும் வைத்துக்கொள்கிறது.

தலைமை காரியாலயம் :
சென்னை

நீங்கள் சேமிக்கலாம்—
பூகோபாங்க் உங்களுக்கு
உதவி செய்யும்.

காங்கிரஸின் ஆதிக்கப் போட்டி	...	3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	4
என்ன செய்தி?	...	6
நாமன் தொலைத்த ராமன்	...	8
முன்னதாகக் கிள விஷயங்கள்	...	11
மொண்டியின் செல்வம்	...	17
ராமாயணம்	...	28
திருப்புகழ் ராகவம்	...	37
அம்புவிக்கு அப்பாய்...	...	38
நல்லூரின் நாவலர் விழா	...	40
நிராத விடுவாயாட்டு	...	46
பிராவர்தித்தம்	...	60
காவல் வத்தாய்	...	70
தமிழணங்கு	...	72

"கல்கி"யின் வெளிவராத காலகாலக் கல்கி
 வெளிகள் உள்ளும் அன்பும் வெளியே;
 அன்பும்களும் அன்பும்களும்.

சென்னை, அமரகமெயுள்ள பிரேமேஸ் கமிட்டி, நடராஜர்
 ஸ்ரீ எஸ். திருமணசாமி B. A., F. C. A., அவர்கள் குமாரசாமி சென்னை;
 பாணமதிக்கும், சென்னை பங்கு ஆப் பரோடாவில் ஆரோகச பணி
 புரிபும் சென்னை: என். செஞ்சென், B. Com., C. A., I. I. B., க்கும்
 சென்னையில் சபீபத்தில் திருமணம் சிறப்பாக தடைபெற்றது.
 திருமணத்துக்கும், மாதிரிக் தடைபெற்ற வரவேற்புக்கும், உற
 வினர்களும், தன்பர்களும், நகரப் பிரமுகர்கள் பகரும் வருகை
 தந்து மணமக்களை வாழ்த்திக் சென்றனர். வாழ்க மணமக்கள்!

"சர்க்கார் என்னைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறைபாடு இருக்கிறது!"

"சர்க்கார் என்னைச் சரியாகக் கவனித்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறைபாடு இருக்கிறது!"

காங்கிரஸில் ஆதிக்கப் போட்டி

மித்திய சர்க்காரில் பதவி வகிக்கும் மந்திரி சபை உட்பட காங்கிரஸின் அதிகார பீடங்கள் அனைத்திலும் கோஷ்டிச் சண்டையைக் காண்கிறோம். பெங்களூரில் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு யானார நிறுத்துவது என்பதில் போட்டி. அதில் பிரதம மந்திரியை எதிர்ப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். இந்தத் தோல்வி பிரதமரின் மனத்தை உறுத்தியது. டி.வி.கே.சு. சென்ற பிறகு தமது எதிர்ப்பாளரின் மூதல்வரான மோரார்ஜி தேசாயிடமிருந்து நிதி மத்திரி பதவியை மூன்னறிவிப்பின்றி அவர் பறித்துக் கொண்டு விட்டார். அதன் பிறகு உதவிப் பிரதம மந்திரி பதவியில் அவர் தொடர்ந்து இருந்து வர வேண்டும் என்று பிரதமர் கோரினார். 'கன்வர்டிவ்' அமைந்து விட்டு மரியாதை செய்வதுபோல இருக்கிறது இந்த அழைப்பு' என்பது தேசாயின் கருத்து. எனவே உதவிப் பிரதமர் பதவியும் தமக்கு வேண்டாமென்று அவர் புறக்கணித்து விட்டார். இதன் விளைவாகப் பேரிய நெருக்கடி கட்சிக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராஜி செய்து வைப்பதில் சில தலைவர்கள் முனைந்தனர். அதன் விளைவு எவ்வாறாக இருந்தபோதிலும், வலுத்து வரும் கோஷ்டிச் சண்டை கவப்பதில் ஓய்ந்து விட்டது.

பாங்குலாச் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதற்கு ஏன் ஜெனரல் அவற்றின் மீது அரசாங்க ஆதிக்கம் வலுப்பெற வேண்டும் என்று விரும்புவாரில் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி முக்கியமானவர். இந்தக் கோரிக்கை உட்படத் தீவிரமான பல யோசனைகளைக் கொண்ட ஒரு குறிப்பைப் பெங்களூரில் அவர் அ. இ. கா. கமிட்டியில் தாக்கல் செய்தார். கட்சி ஒற்றாணையைக் காப்பாற்றுவதாக நினைத்துக் கொண்டு மோரார்ஜியே இந்திராவின் திட்டத்தைக் கொண்ட தீர்மானத்தைப் பிரேரித்தார். அப்படி அவர் செய்தும் கூடப் பிரதம மந்திரிக்குத் திருப்பி ஏற்படவில்லை. டி.வி.கே. நிரூபிக்கும் தமது

திட்டத்தைத் தாமததான் நடத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, நிதி இலாகாவை மோரார்ஜியிடமிருந்து பறித்து விட்டார். மோரார்ஜியிடம் கூட இதைப் பற்றி முன் கூட்டிப் பிரதமர் பேசவில்லை. நிறுவித்து நிதி மத்திரியின் சீட்டைக் கிழித்து விட்டார். விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலிருந்து பெரிய தலைவராக இருந்து வரும் ஒருவரின் கதியே இப்படி என்றால் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டிய தில்லை. மூடிய தலைவர்கள் சிற்ற மடைத்துள்ளனர். கோஷ்டி ஆதிக்கப் போராட்டம் எவ்வளவு மோசமாகி விட்டது என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

காங்கிரஸ் தலைவர்களின் கோஷ்டிச் சண்டையில் சண்டையில் பாதிக்கப் படுவது தேச நலனே. கொஞ்ச காலமாகத்தான் தொழில்கள் தலை தூக்கத் தொடங்கி விருக்கின்றன. அவை சரிவர வளர்ந்தோங்கி, வேலை வசதிகள் பெருகி, தேசம் சுபிட்சமடைவச் செய்வது எப்படி என்பதுதான் அடிப்படை விஷயம். அதில் யாரும் போதிய கவனம் செலுத்தவே இல்லை. ராஜியவாதினைப் பழைய போக்கினால், சொஷலிஸ்டுகள் என்று மிரித்துப் பேசும் கோஷ்டத்தான் வென்றது. தேசத்தின் உய நம்பிக்கை, வலிமை, கௌரவமும் ஆகியவற்றுக்கு வேண்டிய உடனடியான பணிகள் புறக் கவனிப்பட்டு விட்டன. சந்தர்ப்ப வாதம் பேசுவாக்கி விட்டது. ஆகையால்தான் பொருளாதாரக் கொள்கை விஷயத்திலும், ஜனாதிபதி பதவிக்கான அபேட்சை விஷயத்திலும் ஓரே சீரான ஒற்றாணை தலைவர்களிடையே காணப்படவில்லை.

பெங்களூரிலும் பிறகு டி.வி.கே. ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கையாண்ட உபாயங்களினால் தேசத்தின் பரவலாகக் கவலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அவள் தாடுகளிலும் தமது மதிப்பு பெரும்பாலும் குறைந்திருக்கிறது. கோஷ்டிச் சண்டைகள் வலுத்தால் நினைமை மிகவும் மோசமாகும்.

காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் இதைத் தமக்குள் தீர்த்துக் கொள்ள முயலக் கூடும். ஆனால் ஒரு பொதுத் தேர்தலில்லாமல் அடிப்படைவாடை கொள்ளை விஷயங்களில் எப்போதாவது கலையலாம்.

பாங்குலோன் சர்க்காருக்குக் கொத்தளக்கி விட வேண்டுமென்பதன் நோக்கம் என்ன? ஆகும் கட்சியின் ராஜ்ய அறக்களங்களை அடைவதற்காக பாங்குலன் தரும் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால் இவ்வறங்களை நேரில், பெர்மிட் - லைசென்ஸ் முறை ஏற்படுத்துகிறது.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

ராஜ்ய நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்காகவே பாங்குலோன் தேசவுடைமையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பேசப்படுகிறது. வேறு ஒரு காரணமும் என்ன? புலப்படவில்லை. தமது திணைச் சபையாக, சட்ட விரோதமான காரியங்களுக்கு பாங்குலோன் பயன்படுத்த முடியாது. விதிகளும் தடைமுறைகளும் கண்டிப்பாக இருக்கின்றன. தமக்கு வரும் இடபாதிக்கு அளவு வட்டி கொடுக்கின்றன. அதை விட அதிகமான வட்டியைக் கடன் பெற்று வோரிடம் இருந்து அளவு வசூலிக்கின்றன. அந்தக் கடன்களைத் தொழில்கள் பயன்படுத்திப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றன. தேசிய வருமானம் உயர்வதற்கு இவ்வாறு பாங்குலன் துணை புரிகின்றன. பாங்குலோன் தேசவுடைமையாக்குவது என்பதன் பெயரால் செய்ய விரும்புவது அவற்றைச் சர்க்கார் வசம் ஒப்படைத்து விடுவதுதான். மக்களிடம் பணத்தின் மீது சர்க்கார் முடி ஆதிக்கம் செலுத்த விரும்புகிறார்கள். பாங்குலக் கடன் தர வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்வதற்கான வாய்ப்பையும் அதன் மூலம் பெற விரும்புகிறார்கள். அதி காரிகளது நிர்வாகத்தின் கீழ் பாங்குலக்கு லாபம் கிடைக்காமல் தட்டம் வந்தால்

ஏகபோகங்களிலிருந்து தொழில்களை விடுவித்தாக வேண்டும். தாராளமான பொட்டியும், தீர்ப்புத்தமற்ற வேளிப்படையான வர்த்தக வாய்ப்புகளையும் இவ்வறங்களைத் தேவைகள், அதிகார வேட்டையும் ராஜ்யப் பொட்டியாகும் மக்களுக்கு அனுத்துவிட்டன. ஆனால் பாங்குலன் விவகார விஷயமாகி ஆளிக்கப் போட்டியில் பிரதம மந்திரி இதற்கு முயல்வது உண்மையில் அவரது பணத்தைக் கைக் காப்பிடுகிறது. ஏற்பாடுவது அதிகாரம் தம் மகனில் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கும் மையலில் அவரது மனம் திரும்பி விட்டது வருத்தத் தக்கது.

அனாதப்பற்றியும் சர்க்காருக்குக் கவனமில்லை. இந்த மனப்பான்மை மதிவற்றது. நாசக விதமே விளைவிக்கும்.

பாங்குலன் தேசவுடைமையாவது தனிக்க முடியாது என்பதற்கு ஸ்ரீ சகாஸ். இது தொகை மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது. "கம்யூனிஸம் தனிக்க முடியாது என்பதே அதற்கு நாம் தயாராக வெளியுதுதான்" என்பதைப் போன்றதே இந்தப் பேச்சு; மக்களின் நலனுக்கு விரோதமான எந்தையும் தனிக்க முடியாது என்று கருதக்கூடாது. பாங்குலோன் சர்க்காரில் ஏகபோக நிர்வாகத்துக்கு மாற்றி விடுவது மக்களின் நன்மைக்கு எதிரிடையானது. அதைத் எதிரியத்துடன், துணிவுடன் எதிர்க்க வேண்டும்.

★

"பாங்குலோன் தேசிய உடைமையாகக் கொண்டு என்று பிரதமர் இந்திரா காந்தி கொரியும்பு அரவியல் அதிகாரத்தைத் தம்மிடமிருந்து நீக்கச் செய்யுகொள்ள அவர் செய்யும் சூழ்ச்சியை ஆகும். வேறு வழிகள் இல்லாமையால் அவர் இந்த முறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறார்." - இங்கிலாந்துள்ள பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ள விமர்சனம்

★

சங்கீத விநாய் கேஸ்பாய் கோகி ஷ்காவிஷ் பீதி உதவிக்காக

கேஸ்பாய் கோகி

பம்பாயிலுள்ள, தேசிய ஆரங்க கலாக்கேத்திரத்தின் ஆதரவில்

சங்கீத கலாநிதி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு
ஸ்ரீ வி. வி. சுப்பிரமணியம் ... கயவின்
ஸ்ரீ டி. கே. ஸ்ரீரத்தி ... பித்தகம்
ஸ்ரீ வி. காராஜன் ... கருவிரா
ஸ்ரீ டி. எச். விசுவநாதன் ... கட்டம்

★

28-7-1969 சங்கீதவிநாயகம் மாலை 7 மணிக்கு

பம்பாய் ஷண்முகானந்த சபா துறாவில்

டிக்கெட்டுகள் : ரூ. 50/-, 25/-, 15/-, 10/-, 7/-, 5/-, 2/-

என்ன சேதி?

ஸ்ரீ ஸங்கீரையக்கிரமப் பேருமான்

தீமனம் ஆராதிப்போருக்கு மக்கட் பேறு, கனி, ஞானம், காணி, மனவதம், தீமை ஆயுள் எல்லாம் தருபவர் ஸ்ரீ ஸங்கீரையக்கிரமப் பேருமான். குறியை மூலம் படைத்த இந்த விஷ்ணுமூர்த்தியை வழிபட்டு, குற காலத்தின் நியங்கலில் தேவ விவதரார், அதற்குத் தேவ மயிரிகளே செல்லுமகலாய வளர்த்து அநிகலாய பவனேத் ததனவாரம், இயைப்ப பெரிவாமுமார்:

“கரிய முயின்புற மெலிமாங்கிக் கண்ட கயிளர்த்து, புரவி முகல் செய்து செத்தெயினாகலி வினாமுனிப் புதுமை”

(பெரியாழ்வார் திருமொழி 4-1-39)

என்ற ஆறுபயிக்கிறார்.

இந்த அவதார மயிளமைய நங்கு உலர்ந்து செங்கிக்கு அருகில் உள்ள தங்கநல்லூர் பக்திகள் ஸ்ரீ ஸங்கீரையக்கிரமப் பேருமானுக்குத் திருக் கோவில் நூதனமாக அமைக்க நின்றபயி எடுத்து வரும் மூர்த்திகள், அது புத்திரவாக திறு ஆங்கிலர்கள் உருவ வேறுபடும், காரியதரிசி, திருப் பணிக் கமிட்டி, வேறுபடுத்த வந்தாபன் ஸார், 7, 35-வது தெரு, தங்கநல்லூர், செங்கி-51 என்ற விவரத் துக்குப் பெரும அனுப்ப வாம்.

ஐயப்பானியர் ரகித்த 'கட' வாத்தியம்

நிமது நாட்டில் தான் வாத்தியங்கள் விவரிநாட்டவர் பெரிதும் ரகிக்கும் "கட" வாத்தியத்தின் அருங்கலங்கலாயும் வெண்கல நாத்திதையும் ஐயப்பான் மக்களுக்கு அநிகலப் படுத்தி வைக்கும் வாத்திய பேருமான் கமித்தவான் மருகலாதுருகல கமித்தி கிடைத்தது. 1970 உலகச் சங்கதைய பேரட்டித் தயாரிக்கப்படும் "உலகக் கமிதாரப் புதுமை இலகல" பெரிவியை நிமதுகலிக் கனத்து கொடுவதற்குநாகத் திரு மருகலாதன் ஐயப்பான் சென்று தாது

நிதனாகல ஐயப்பானிய மக்கள் விவக்கும் வலகலம் வெளிப்படுத்தி விட்டு, நாடு திருப்பிவுக்காரி, வெளிநாட்டினர் அலுழப் பின்பிது அமருகிலிருந்து அயல் நாடு சென்ற மருதல் தான் வாத்திய விதப்பவரி மருக தாதந்தான். இவரது வாத்தியத் திதனமகல அத்தாட்டினர் மிகவும் பாராட்டினர் என்ற வாலோ தாமே என்ற 'பிபிடிடி' பெரிவான் மரு கம்பெனி' திவுச்சித் தயாரிப்பான் பகிழ்ச்சிபெடல் தெரிவிக்கிறார்.

பின்னி உயர்த்திப் பன்னி

பின்னி உயர்த்திக்கு 1969ம் ஆண்டு இரண்டு வலகலம் மருகலத்துவார் வாத்தி தது. பின்னி என்ற பெயருக்கு மூல காரணமாகிருந்த தாயல் பின்னி பிறந்த

இருநாருவது ஆண்டு 1969, தலித் தலிவே இயங்கிக் கொண்டு வரும் பெய்கலார் கமிபி, பட்டி தெலு ஆகிலும், பகிள்கலாரம் கரினூடக் கமிபெரிவார், பின்னி கமிபெரிவார் கம்பெரிவார் பதறும் இரண்டு கம்பெனி கலும் மருகலக் இலகலது 'பின்னி கமிபெட்' என்ற மருகல பெயரில் கமார் ஏழு கொடி மருகலமுள்ள ஒரு பிதும்மாண்ட கிதாபகமர்க இனி இலகலப் போகிறது.

இந்த இரண்டு வலகல மருகலிவத்துவாத திசைபுருத் தும் வலகலில் 'பின்னி உயர் திவார் பன்னிய' பி அலகலார்

கொழிநாடுகல் மக்கதிபெயே சென்ற மருகல 12த் தெடு தொழிவனம்கர் திரு 12, உ, அலகலமல் தொட்டி வைத்தார்.

இந்தப் பன்னி தெலு என்ற மருகல காரணமாகிருத்தல் பின்னி உயர்த்து மருகல வர் தெலுமாரேல், பின்னி கமிபெரிவாரின் கட்டுறவுச் சலகல் நகலொண்டமாக அளித்த 25,000 ரூபாய் திதும், பின்னி உயர்த்தும் கமார் மருகல கமிட்டி ரூபாய் செவகலி மருகல மருகலகலகல பணவாதொரு கட்டிடத் தகர் செபவார்' இத் ததிறும் பெருகலி வாக இத்திருக்கிறதன்.

ஆசரியர் அருள்வாக்கு

பகவான் சங்கரனே! உலகத்து நாயகபிவ! உலகு சரிதயான சாகரத்தின் தீர்ப்பெருக்கை என் புகதி என்ற ஏற்றத்தில் வார்த்தைவாகிற மூடத்தால் இறைத்து, தனன்கலக் கலி பெவனும் வாய்க்கலல் வதிவாக பக்தியாகிய பகிரகல், கிதைகலப்பெற்றுகல் மனம் என்ற திதைதில் பாய்ச்ச, பகிரகலும் விதைந்து பவன் கிதை தது, உலகு செவகலபபே செயரும் செவகலன் வலகலக் கொடிய பருசமான வாதகலகலப் பற்றி பவம் ஏது? கிதையவே கிதையவது.

காமம் தொலந்த ராமன்

ரா. கணபதி

அவர் மெய்யானவையெல்லாம் உண்மையாகக் கூடாதா? எனக்கு மாலை சூட்டியதைப் போல் திருமாவழக்குத் துணி மாலை அணிவித்தது அவமதிப்புக் கூடாதா?

வாக்கினே துணியிப்படி அவன் புகழை மனக் கப் போகக் கூடாதா? மனத்தினே துணியிப்படி அணிவையே உத்தத்தது. ஏன் என்னைக் கூடாதா? இந்த என்னைக்களில் மனமடைவது உடைத்துக் கொண்டு என் மமதா, அவனது கணவர் துணியிக்கு அந்தப் பெயர் பொருந்தாதது போலவே மமதாவிற்கும் அவனது பெயர் பொருத்தத்தான் இல்லை. மமதையே இவ்வாறு அணை, மமதாரம் முழுதும் விட்டு, பதிலே திரிவதாக மனமடைவது உடைத்துக் கொண்டாக, வான மண்டலமும் உடைத்தது இடிக்கிறோ மின்னங்கள் செட்டு செட்டு வெட்டு வெட்டின.

"இருண்ட மன மனத்தின் கணவரின் வாழ்வுக்கு வெளிச்சம் கூட்ட இப்போதே ஒரு மின்னம் மின்னுகுமா?" என ஏன்மிகு மமதா.

மீண்டும் மின்னம், அந்த மின்னம் ஒளிரும் அக்ரே மனித உருவம் திறமையுடையது.

ஒரு விதாடி மமதாவின் ரத்தம் உறைந்து விட்டது.

இதில் பிரமை மனமுடன் கூட ஒரு நினைவு எப்படி வெளியே தனி காட்ட முடிந்தது?

அவரின் மனமடைத்துக் கொண்டு எழுந்தான் மமதா.

"அவருடே, தாங்களே" என்று அவை மயமான குரல் வந்தது.

மமதாவின் மானம் அவரின் கிட்டது, ஆனால் மனம்?

"ஆம், வந்திருப்பது அவராக இல்லாமல் வேறு மெய்யான திரு. லக்ஷியே இருந்திருக்கக் கூடாதா? தாயன் தாரமும் அந்திரிய மீண்டும் அந்தப் பொருட்படுத்தாமல் மான மிழந்து. இக்க கணி மனமுடன் பெண்டாட்டியைத் தேடி வந்திருக்கும் காம வெறி வாய்க் கண்டு எப்படி அவருமே இருப்பாது?

மீண்டும் மீண்டும் மின்னங்கள்! தெய்வமாக நின்றது வந்திருந்த கணவர் துணியை மமதாவுக்கு அவை காட்டிக் கொடுத்தது, இது ஏன், மீண்டும் மீண்டும் போர்த்தும் கிப்பன் துணியை வேறு வந்திக் கொண்டிருக்கிறார்? அது மட்டுமல்ல, அவன் சில நாட்களுக்கு முன் உடைத்ததும், இப்போதெக்கும் இடையே அவரது தேகத்தில் எப்போத்போட மாறுதல்! கணவன் கிச்சிரகமாக இருந்தான் ஏன் இப்படி உறந்ததுக் கணவரோ! ஆம்! இதென்ன! அவர் வந்த ஒரு சில விநாடிகளுக்குள்ளேயே அவரது தேகம் ஏன் இப்படி மேலும் மேலும் நீயம் பார்த்துப் போகிறது?

காலாடிக் கொடுத்த மமதா மனத்தினால் அங்கு உத்பரவி மமதா மீண்டும் நின்று, "துயோ கணாயி! தங்களுக்கு என்ன ஏதாட்டு விட்டது? ஏன் இப்படி நீயம் பரவி...ஆ, ஏன் தங்கையடி விழுந்திருக்க?" என்று அடிக்கித்திருந்து அரற்றியபடி துணியைப் தாக்கிக் கொண்டாக மமதா.

நீங்கள் அது. கணிக் காற்றுப் போல் உடைமாவதும் உணர்ச்சியுள்ளது.

பிரமைப் போல் மனம் மின் கிழிந்து வரவிழ்க்கிறது.

உணர்ச்சிப் போதிக் கொண்டு உடைவது போல் இப்போதும்.

செய்தார ருத்திரன் அக்கினியைச் சக்கரா காரமாகக் கழற்றுவதுபோல் தாத்திகளையும் மின்னம் மயம்.

மீண்டும் அக்கினி வானா? இந்த வான வானமா தேவியின் தேகத்தை வெட்டுவதால் கொட்டும் குருதிதான் மழையா?

பயப் பிராந்தியில் படுக்கையிலிருந்து ஓட்டிக் கொண்டு விட்டதால் மமதா தேவி.

அந்த மனமுடையும் அவனது கையாடில் பெற்றிருந்த - கையாடில்லாத கண்ணம் காலும் அடைத்துப் போன பாக்கியசாலிகை, மின்னங்கள் ஒளியும், இடியின் ஒளியும் தெரியாமலே தங்கு உறக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் வீழ் உறக்கியிருந்தார்கள்.

மமதாவுக்கு உறக்கம் வரவில்லை, உறக்கம் வராததற்கு மனம் மட்டும் காரணம் அல்ல. இவ்வாறுத்தானே மனம்? இதற்கு முன்பும் உறக்கம் தன் திண்களாக அவன் உறக்கம் காணவில்லை.

கணவரை விட்டுப் பிரிந்த தானாக அவருக்கு நித்திரை இல்லை.

ஆனால் இது கணிக் வானத்திலும் பிரிவுத் துணியிலே விரகதாபத்தினோ ஏதாபட்டதன்.

என்னைவற்ற உடற்பலி பிடித்த கணவனிடமிருந்து மீண்டதில் அவருக்கு நிம்மதியோ?

அவரின் அவன் உறக்கம் கொண்டுகினை ஏனில் அந்தருக் காரணம், தான் இன்னாத போது 'அவர்' எப்படியெல்லாம் செட்டிக் கிருவோ என்ற கணவர்தான்.

"செட்டிக் கிருவோ! எக்கேடு செட்டிக் போகட்டுமே! தாங்களே அந்தக் காமவந்தி ருடன் காமம் உட்கு முடியாதென்று வந்து விட்டேனோ! ஏன் மாயியாரே என்னை வாழ்ந்திருந்தான் வழியுடையி வைத்திருக்கிறார்? இனிமேல் எனக்கு எம்மத்தியின்மாத ஒரு மனிதர் எப்படியும் பாராடப் போகும் எனக்கென்ன?"

மமதாவின் புத்தி இப்படி வெள்ளம் தாக்கம் பெற்றது. ஆனால் தாக்கத்திற்கு இவ்வாறுக்கு கிணை கொண் டுடிதுமா?

மீண்டும் மீண்டும் மமதாவின் மனம் தனக்கு மாணவரின் மனமுடன் திண்கிதை வகுத்தியது.

தனக்கு மாணவரின் அவர் வெளர் மன வணிக் மாணவரால் 'துணி' என்பது. ஆம், துணி வய்வாடி புனிதமானது! பிழைக்காதது ஆக வரவும் வந்தித் பன் மத்தியி வந்தது துணை! அந்தப் புனிதப் பெயரை வயத்துக் கொண்டு 'அவர்' ஏன் அப்படியும் பெண் மோகம் பிடித்துத் திண்கிதை?

“தாம்... தாம்... பிடித்துக் கொண்டு ஏறிய கொடி...” மேலே பேச முடியவில்லை துணைவியாள்.

‘கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு ஏறி ளரா? ஆம், சீரே கதவைத் தட்டியிருக்கிறார். காது மத்தமாய் பெற்றிருக்கும் அது கேட்கவில்லை. இப்பொழுதாயிற்று என்ரு அமைப்பு பூரித்து கொள்ள முடியவில்லை, என்னை, ஏதோ கொடியைப் பிடித்துக் கொண்டு மாடிக்கு ஏறி வந்திருக்கிறார்! ஆனால் இங்கு கொடி ஏதுமே கிடைக்காது!’ மமதா மனதையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் வெளியே மாடிக்கு வந்து கவர்ச் கட்டைமீது தொட்டம் விட்டாள்.

‘கிணைப் பிண்ணிட்டாள். மச்சை கவர்ச் கட்டைக்கும் சீரே பூயிக்கு மாக இன்னொரு கிணைப் தெளிந்து சென்றது!’

‘யிணைவா? இல்லை, பாம்பு! பிண்ட தெரு பாம்பு! இத்தப் பாம்பைப் பிடித்துக்

கொண்டுதான் துவர் மேலேறி வந்திருக்கிறார், காம விஷத்தின் தொய்த்த அறிவுக்குப் பாம்பு என்னும், கொடி என்னும் பெரும் தெரியவில்லை. தன்னை! இத்தப் பாம்பு கடிக்காது. ஆனால் இவர் மூச்சுக் காற்றும் உடம்பு மிதிது காலை நீண்டாலும்; அதோடு ஓய்ச்சலும் தள்ளாடாமலும் மிதிது போது இருக்கிறார் அய்யனவியா!’

கணவியிடம் வந்ததான் மமதா.

“எவ்வாறே! பாம்பைப் பிடிக்காத தாம்புக் கூறு பொருள் தீவிரத்து மாடிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்? ஆனால் அத்தப் பாம்புக்கும் பாம்பு படவேளையுமில்லை தங்களுக்குள் மேலே ஒரு விஷப் பாம்பை நுக்கு படவேடுத்தது அது வயத்திருக்கிறீர்களே!” எவ்வுற தெய்து கணவியைக் கவியுள்ள மமதா.

ஆவாக்கம். துளையிட்டுப் பிடிக்கிறது. பாத பிடிக்க வேண்டும். “கடிக்கட்டும் பேசும் படவேளையா? பாம்புபிணையில் தங்கு கிடுகிடு அகலியிடம் மூன்றுமிருந்தும். காலைப்

சர்ப்பத்தின் மீது நின்று அங்கு
விழுந்த உமிழ் எலத்தரென அங்கு
மன்றுகிறேன். அவந்தரென நக்கப் பொய்
எலயாய்விட்ட உங்கன் எலத்தரென நிர்வ
யுதரென எலத்தரென...

உயர்தர எம்.பி.ஸ்டீட் திரு. ரொசு டி.த. சீதாவு
காத்தது மடதாலாகத், "ஸ்வாராஜ்" நாளில்
மாடி ஏன் வந்தது இறுக்கம் கிடும், வாழ்கிறோமாம்
என்பதாக கூற்று வந்துள்ளது இதைத் தள்ளிக்
கொண்டு, கொஞ்சம் நாளாயினால் உங்களுக்கு அம்
படியில் இருந்து விடுவிப்பு உண்டாகும்" என்று,

மீதந்தது... அனாதா பாலாறு கொடுத்தது...
என்று முயற்சிப்பது தவிர,
மீதமெழுது, தவிர...
கொடுத்தது... மீதமெழுது...
கொடுத்தது...

10 மாதங்களில் ஏழு துறைகளில் இந்தியப் பிளவுகள்
உருவாகியது.

[illegible]

அதற்குமேல் கண்ணனிடம் செல்வதில்
சரமல் லாச மன்ற யித்யாத் பிதாசு பிதா
யித்யாத் பிதாசு.

[illegible]

என்கை அளபடவதற்காக இவர் கொண்டு
 வந்த ஆயை வெற்றில் ஆரத்தின் ஒரு
 பங்காவது பங்காவதில் பொருட்டு இவர்
 பெறப்டும்...

சுயம். இரண்டு சிட்டுத் தூவளி "மமதா"
என்று அழைத்தார். அது மறிந்தது புதித
ஒரு மரம் இருந்தது.
1941-16 மருத்தி நுளிவிடக் கிடைக்க
இவ்வூர் அடுத்த பாலம். ஆனால் இப்போது
அங்கே 24 ஏக்கர் 141. 100 ஏக்கர்
மேல் 6 ஏக்கர் 14 ஏக்கர் அந்தக் குரோவ்
குரோவ் மருத்தி.

[illegible]

கனகநாதன் இறந்தது. அவர் மரணம் நிகழ்ந்தது.
அவரின் மரணம் நிகழ்ந்தது.

“எனவோர் தொட்டி வடிகே வயிற்று”
என்றார் நான். “இதுவாறு என் துரமநா
இருத்தால். இவ்விருந்து என் னாக்ருது
எனவோர் தொட்டிவடிகே” என்றார்.

ம.நா.ப. சட்டத்தேர்தல், சிவ்.நா.ப.
முதலில் கூட்டங்கள் இருந்த இடம். தென்
மாமலை மலைகள்.

யுவரா ஸாஹு - அமைதிக்கு முன் ராஜமச்சத்திரம்
எனும் இடமேமேலாக வந்த தரையாகவுள்ள இவரது
இவரது தாய் பூதநாதி இவ்வாறு தான் யுவரா
சாத்திரம் காட்டினார்.

தள்ளாடித் தள்ளாடி எழுந்து நடத்தால்
துள்ளி, உடலெழுந்தால் தள்ளாட்டம்.

ம.மா.ப. உறுப்பினர் சிபி.பி.பி.
மா.மா.ப. உறுப்பினர் சிபி.பி.பி.

பதினமூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு
பதினமூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு

சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் திரு.வி.வெங்கடராமன்

சென்று கொண்டு. உரித்தராம்.
(அடுத்த சிறையில் வரப்போகும்)

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

—

தமிழ் மொழியைப் பேசும் மக்கள் அனைவரும்
தமிழ் மொழியைப் பேசும் மக்கள் அனைவரும்

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

பெரிய அட்டை	1000	பெரிய அட்டை
சிறிய அட்டை	500	சிறிய அட்டை

தமிழ்	4.1	மீருதயகம்
ஸ்ரீ	4.2	சுருதி

புதுச்சேரி

புறங்கீழை உயர் 7 மாளிக்

தங்க மல்குநீர் அரங்கினில்

Age Group	1997	2001	2004	2008
18-29	78	82	85	88
30-49	72	75	78	80
50-69	65	68	70	72
70+	58	60	62	65

1- 25/-, 20/-, 15/-, 10/-

[illegible]

முன்னதாகச் சில விஷயங்கள்
ய. இராஜாராம்

[illegible]

தும் குறைதான். அங்கம் சென்னை, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653,

[illegible]

இவ்வெழுத நோயிற்சாஸியில் "எத்தனை நிகழ்வுகள் நிகழியிருக்கின்றன?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "எவ்வளவு நிகழ்வுகள் நிகழியிருக்கின்றன?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "எவ்வளவு நிகழ்வுகள் நிகழியிருக்கின்றன?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "எவ்வளவு நிகழ்வுகள் நிகழியிருக்கின்றன?" என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

புத்திரர் தொழுகையில் ஈடுபட்டு
அருகில் வரவர கொடுபதற்குப் பதில்
நாட்டிலும் அங்கு இவ் வகத்தார்க்கு நேரம்
தவற விடுவதோ பதிலாக நாட்டில்

[illegible][illegible][illegible]

எண்ணூர் வழங்கும் மின்விசை இருட்துயர் களைந்து இன்பகீதம் எழும்பும்!

தமிழ்நாட்டில் பருவமழை தவறும்பொழுது அக
னூர் பாதிக்கப்படுவது பெயர்பயக்கச், தோட்ட
டங்கள் மட்டுமல்ல, மின்சாரப்பெட்டுகளும் பெயலா
ழியவும் தொழிற் தேக்கமும் ஆண்டுதோறும்
நிகழும் ஒரு லுபாக்கைதயாகிவிட்டது.

வளம் கொழிக்க மின்விசை

திப்பேர்து வட சென்னையில் உள்ள எண்ணூரின்
தமிழ்நாடு மாநில மின் வரலியத்தால் அமைக்கப
பட்டு வரும் 450 MW ஆளவு மின் நிலையம் நூத
தயா நிலைகளாகத் தெரு கீதவரம் கவிழ்ச்சைய
மகன் மரபுதலை தோதழுகிறது.

ஆண்டுதோறும் 50,000 புதிய பம்ப செட்டுகள்
நியக்குவதற்குத் தேவையான மின்விசையை
அளித்து தரிக் பெயல்களைத் தாழ்கு நிலக்களாக
காற்றும்...பெருகி வரும் தொழிலாளம் மேலும்
ஒருவருவதற்குத் தேவையான மின்சாரநிலையனிக்
கும், கெரிவ ஒளி மங்கலாசனியும் விளக்குகளைப்
பிரசுரமிக்ந்தோகச் செய்யும்.

உலர் திப்பதில் மின்சாரத் தமிழ்நாடு, பருவமழைத்
கடலுக்கிடுகொண்டிருக்கும். நித்யாவ லுனாத்து
பியனிலை உ.தாநதிலை தன்னிவருவக்கு வழி
கொள்க.

மின் நிலையமும் அகல் ஆற்றலும்

சாண்டூர் அணை மின்நிலையம் அதன் முதலாவது கட்டத்தில் இரண்டு 110 MW பாய்லர்கள்மேலும், இரண்டு 80 MW பாய்லர்களையும் பெற்றிருக்கும். திருச்சியிலுள்ள பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கைற பிரைட் பாய்லர் தொழிற்சாலை தனது தொழில்நுட்பமையே உருவாக்கப்பட்ட 60 MW பாய்லர்களை வழங்கியுள்ளது. இதனால் ஏறத்தாழ 5.5 கோடி ரூபாய்கள் அளியச் செலாவணி மிச்சப் பட்டுள்ளது. இதில் பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கைற பாரத் தொழிற்சாலையிலும் தயாரிக்கப் பட்ட ரூ. 2.8 கோடி பெறுமானமுள்ள ட்ரபர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை.

மற்ற இரண்டு 110 MW பாய்லர்களும் செக்கோஸ்லோவாகியாவிலும் அளிக்கப்பட்டன. இதில் கூட திருச்சி தொழிற்சாலை தயாரிப்புகளின் விலை மதிப்பு ரூ. 2.5 கோடியாகும்.

அடுத்ததாக கிறுமப்போரம் ஐந்தாவது 110 MW பாய்லர் பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கிறுமவாத்தி ஹெலியே நுழைமையாக உருவாக்கப்படும். இதன் மதிப்பீடு மொத்த ரூ. 5.3 கோடியாகும்.

மொத்தத்தில் சாண்டூர் மின்நிலையத்தின் முதலாவது கட்டத்தின் மதிப்பு ரூ. 45 கோடியாகும். இதில் பாய்லர்கள், ட்ரபர்கள் மற்றும் ஹீஸிங் கருவிகள் தயாரித்து அளித்த வகையில் பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் பங்கு மொத்த ரூ. 15 கோடி.

இடைமறு உறுப்பும், வியக்கத்தக்க பொறி வியல் வங்கமையும் பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸின் பங்கினை ஒரு தலைசிறந்த செற்றியாக ஆக்கி உள்ளன.

குறுகியகாலத்தில் மிகப்பெரும் சாதனை

ஒய்வொரு 60 MW பாய்லருக்குத் தேவையான பல்வேறு இரும்பு, எஃகு அங்கங்களைத் தயாரிக்க 30,000 வார்ப்புடங்கள், 400,000 மணிநேர உறுப்பி மொத்தம் 3000 டன் எஃகுடிகள் கட்டுமானங்கள், வால்வுகள், லிப்டிகள் மற்றும் சூனிகாத்தாளங்கள் இவைகளைத்தும் அணல் மின்நிலையம் கட்டு மிடத்திற்கு கொண்டு செடுத்து மீட்டானம் செய்வாடுத்தக்கொண்ட காலமே 15 மாதங்கள்தான்!

ஒய்வொரு பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் 60 MW பாய்லரும் கனொன்றுக்கு 1000 டன் கிலோகிரிய உபயோகித்து மணியொன்றுக்கு 250,000 லிட்டர் தண்ணீரை மின்சக்திவாகமாற்றும். பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கைற பிரைட் பாய்லர்களை உபயோகிக்கும் இதர அணல் மின்நிலையங்கள்: தாமிரவாகுடம்-ஆயிர் - பதர்ஹி - கொத்தகுடம்-ஆயிர் - பட்டாட்டு - காம்பும் - பாடிண்டர். இதன் மொத்த மதிப்பீடு மொத்த ரூ. 60 கோடியாகும்.

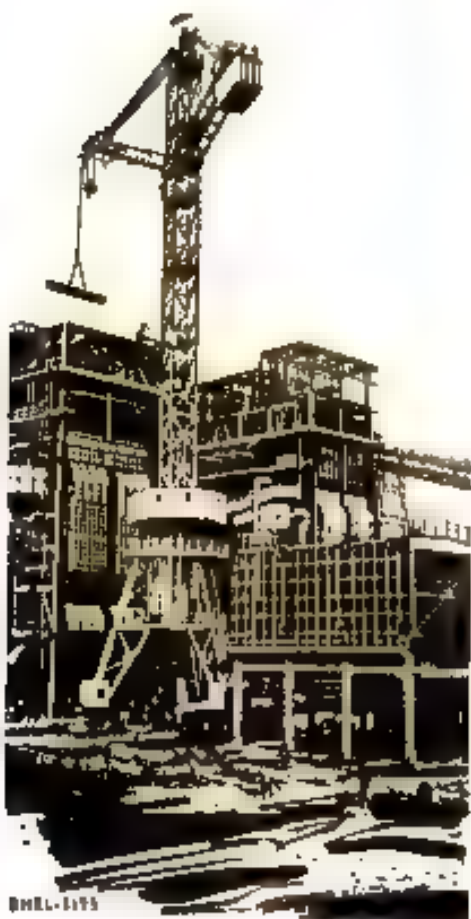
வற்றது வழங்கும் மூலதனம்

1971-ல் இரந்த திட்டங்கள் செல்க்படத் தொடங்கும்போது, திருச்சிகைற பிரைட் பாய்லர் தொழிற்சாலை அதன் ஆரம்ப முதலீட்டை 60 சென்டில் தொடலலாமல் தேசிய வரும்மும் பெருமளவு பெருக அதன் பங்கினைச் செறுததும் கிணைப எய்தும். அதுமட்டுமல்ல, உலக நாடுகளில் மின் நிலையங்கள் அமைக்க உதவுவதன் மூலம் அந்நியச் செலாகணி இன்னும் அதிக அளவில் கிடைக்கச்செய்யும்.

வளம் கொழிக்க மின்சக்தி உற்பத்திப்பணியில்...

BHEL

பாரத் ஹெலி எலக்ட்ரிகல்ஸ் லிமிடெட்
கைற பிரைட் பாய்லர் தொழிற்சாலை,
திருச்சிசுப்பள்ளி-16

BHEL-5195

கட.ன்
மொழி

மா.கே.நெடுஞ் சுருக்கிய அங்குசத்தாண்டில் (மீ.பு.வி)
 வெளியீடு செய்திருக்கிறார்கள். - எ.ரா.சுப்பிரமணியம்

[illegible][illegible]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாநகரமே, பள்ளி
கூடங்கள், இறு ஆறுதல்கள் மாநகரம்,
நிலையங்கள், பொருத்தப்போது வந்தால்,
தொடர்புரை, தொழிலாளர்களுக்கு இலவசம்
சீர்தரப்படும். அதன் தொழில் செய்வதில்
ஒருவருக்கு இலவசம், உதவி உதவியை
செய்யுமாறு உதவி உதவி உதவி உதவி
தொழிலாளர்கள் உதவி உதவி உதவி

[illegible][illegible]

மார்க்கஸ் பித்த தொழிலாளர் ஒருவர் கூறியது: "எங்களுக்குத் தலைவராக ஒரு சமயம் ஆரம்பிக்கிறேன். ஆனால் நான் எந்தச் சமயத்திலும் உறுப்பினர் ஆகவில்லை. எந்தச் சமயமும் எங்களுக்கு ஒரு தன்மையாகப் பதியிய வேண்டுகிறேன். தான் என்ற சொல்லு இல்லை. 'எங்களுக்கு நான்' சொடுத்ததே போல் ஆகலாம். எந்த விதமான விசேஷ ஆணையும் நான் இட மாட்டேன். என்னை என்றாகத்தான் கூறுகிறேன். எங்கள் குழுவையும் மற்ற அனைத்து தீவிரதாரப் பார்வையிலிருந்து. அதைப் ஆரம்பிப்பதாகவோ, தயக்கம் தவறல் தடைகளுக்கும் சே. கசதி கருத்தாக மட்டுமே பாருமதிருக்கோ."

‘ஓவர்கடம் வெள்க’ என்று ஒன்றை வேலை செய்திருந்ததாக எட்டு மணி நேரத் துக்குப் பின்னர் வேலை செய்து அதை முடித்துப் பின்னர் மூன்று மணி நேரம் ஓய்வு. ஒரு நாளுக்கு உண்டாக எட்டு மணி நேரத்துக்குமேல் அதிகப்படி ஒவ்வொரு மணி நேரத்துக்கும் தொழிலாளர்கள் உயரம் கிதித்ததைப் பொறுத்துப் பணம் தரப்படுகிறது. பெரும்பாலான அரசாங்கத் துறைகளில் இது ஒரு தேக்கத்துடனேயே இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலை செய்து நேரத்துக்கு விரித்தாத்து விட்டுப் பணத்துக்கு அதிகப்படி நேரம் வேலை செய்து - அதாவது தொழிலாளர்கள் இருப்பது. சில அதிகாரிகள் தம் வேலைகளில் பாராட்டப்படப் பெறுவதற்காகத் தம் சிறுபான் தொழிலாளர்களின் ‘ஓவர்கடம்’ வேலை செய்கிறார்கள் என்று எட்டுப்படுத்துவது - அதாவது உத்தரவு எட்டுப்பட்டு வேலைகள் முடிவாகிவிட்டாலும்;

“மேலும்” குதிரையை தொழிற்சாலைக்குத் தொழிற்சாலை இரயப்பள்ளம் போலுத்துக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன். அத்துத் தவிர
நெ தொழிற்சாலைகளில் குதிரைப் பட்ட தேத்
துக்குள் அதிக செலவு செய்யுமாறு கருத்த
வைத்து வளர், குதிரை மேலாகச் செய்யுமாறு
கருத்துப் பரிசு, மயலு நீதி, கணம், கள
தன் திதி குதிரையையும் இவ்வுத்திறம்.

தென்மேற்குத் தொழிற்சாலைகள் பொது
தாதுத் தொடர்பு அறையின் தென்
மேற்குத் தொடர்பு தாதுத்து மையம்
பெயராக இருக்கிறது. சூ மாதங்களுக்கு
முன்பு கனம் அமைச்சுக்குத் தென்த் தொடர்பு
புகுது ஒரு 'தாது'தான் இருந்ததாம்!

[illegible]

சுர தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதி கேட்டு
பயிற்சி, ஊர்தி நாட்களில் படுக வந்து
கிட்டது. அததொழிலாளர்கள் சிறப்பு
கிளப் பற்றிய ஆய்வி 'செயு-செயு' கட
னா ஓர் ஓர் அனுப்பி விடுதலாக்கள்.
"எங்கள் வாதங்கள் இதைப் படித்து
கூட சிறப்பியைத்தவிர மட்டும் காண்க.
உங்கள் தொழிலாளர்கள் சூழ்நிலைகள்,
தொழிலாளர்கள் மனநிலைகள், உங்கள்
தலாற்புத்தகம் பற்றிய உண்மைகளாக
பாணமும் அறிய விரும்புகார்கள். நான்
தேர்வு வந்து அமைத்துத் தெரிந்துகொள்
வதற்கும், புணைப்புகளும் தேவை"
என்று அவர்களுக்கு எழுதிவைன், பறிவித்து,
அவர்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் பற்றி
எல்லாம்.

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

மும்பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

“இதோ யுத்தம்!”

வித்தியத்தேவன், “உறையிலிருந்து கத்தியை எடுங்கள்!” என்று சொன்ன உடனே, இளவரசர், “இதோ எடுத்து விட்டேன்!” என்று பட்டாக் கத்தியை உருவி எடுத்தார். அதே சமயத்தில் வத்தியத்தேவனும் உறையிலிருந்து கத்தியை எடுத்தார். அவை பிரம்மாண்டமான ராட்சதக் கத்திகள். அந்நேரம் புரத்துப் போதி விழுந்ததில் அருகில் குதிரைகளுடன் வந்து நின்றவர்கள் அந்தக் கத்திகளையும் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார்கள்.

இளவரசர் குதிரையிலிருந்து மேலே குதித்து, “வா, இறங்கி! உன்னுடைய அழகப் பிரசங்கத்தை என்னால் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது! இங்கேயே ஒரு கை பார்த்துவிட்டுத்தான் போகவேண்டும்!” என்று கடுமையாகக் கூறியதும், வத்தியத்தேவன் திகைத்துப் போனான். இது விளையாட்டா, சிசுவா என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. எனினும், இளவரசர் குதிரையிலிருந்து பூமியில் இறங்கி விட்டபடியால் அவனும் இறங்க வேண்டியதாயிற்று.

“என்ன ஐயா! ஏன் தயங்குகிறீர்? நேற்றிரவு என்னை நீர் அவமானப்படுத்தப் பார்த்தீர் அய்யகா? உம்மூடைய பாட்டன் விட்டு அரண்மனை முற்றத்தில் என் பாட்டன்மார்கள் வந்து காத்திருந்தார்கள் என்று சொல்வதில்லைவா? அவர்களுடைய குடை, சிவிகை ஆகிய வற்றைப் புலவர்கள் தட்டிக் கொண்டு போவதைப் பார்த்துப் பொருமிகிறீர்கள் என்று கூறுவதில்லைவா? அதை நினைத்துப்

பார்க்கப் பார்க்க எனக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை. இரண்டில் ஒன்று தீர்த்துக் கட்டி விட்டுத்தான் இங்கிருந்து புறப்பட்டுவண்டும்!” என்று சொல்லிக் கொண்டு இளவரசர் இரண்டு கைகளிலுள்ள தாழை பட்டாக் கத்தியின் அடிமையப் பிடித்துக் கழற்றிக் கொண்டே வத்தியத்தேவனிடம் அணுகினார்.

ஆம்; அது சாதாரண கத்தி அன்று என்பதாகச் சொன்னோமே? எவ்வளவு பலசாலியானாலும் அதை ஒரு கையினால் தூக்கி நிறுத்துவதே பெரிய காரியம். இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக் கொண்டால்தான் கத்தியைக் கழற்றவும் எதிரியைத் தாக்கவும் முடியும்.

இளவரசர் அய்யகம் இரு கைகளினாலும் கத்தியைக் கழற்றியபோது அவனார் பார்த்தால் அரண்மனையில் கை போகங்களில் வளர்ந்த கோமள சுபாவம் படைத்த இராஜ குமாரனாகத் தோன்றவில்லை. பழைய காலத்து வீராதி வீரர்களான வீமனையும் அரக்கனையும் அரவாணனையும் அபிமன்யுவனையும் போல் விளங்கினார். இன்னும், திருமேனியில் தொண்ணூற்றாறு புண் சுமத்த விஜயாலய சோழனையும் யானை மேல் துஞ்சிய வரான இராஜாதித்த தேவனையும் ஒத்து, அவர்களுடைய வழியில் வந்தவர் தாம் என்பதை ஞாபகப்படுத்துமாறு வீர சும்பீரத் தொற்றத்துடன் திகழ்ந்தார்.

வத்தியத்தேவனும் இரண்டு கைகளினாலும் கத்தியைப் பிடித்துக் கழற்றத் தொடங்கினான். ஆரம்பத்தில் அவனுடைய மனத்தில் குழப்பமும் தயக்கமும் குடிக்கொண்டிருந்தன. போகப் போக, மனம் திடப்பட்டது. வீர வெறி மிகுந்தது. எதிரி தன் போற்றாததுக்கு உரிய இளவரசர் என்பது மறந்தது. எதற்காக இந்தச் சண்டை என்னும் எண்ணமும் மறந்தது. எதிரின் கையில் சுழலும் கத்தி ஒன்றே

அவ்வது கண்ணம் தீர்ந்தது. அக் கத்தியிலும் தாக்கப்பட்டாமல் தான் தப்புவது எப்படி, அதைத் தட்டி எறிந்துவிட்டு எதிரிகளைக் காயப்படுத்துவது எப்படி என்ற ஒரே விஷயத்தில் அவன் கவனமெல்லாம் பதிந்திருந்தது.

கத்திகள் கழலும் வேகமும் அவை ஒன்றின் மேல் ஒன்று போதி 'டஜூர்' 'டஜூர்' என்ற ஒலியை எழுப்பும் வேகமும் முதலில் சவுக்க காலத்தில் தொடங்கி, மத்தியம் காலத்தைத் தாண்டி, துரித காலத்துக்கு வந்தன.

இளவரசருடைய காரியம் முதலில் ஆய்வார்க்கடியானுக்கு விளங்கவில்லை. ஆனாலும், அதில் ஏதோ ஒரு நோக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று அவன் கருதினான். வருகிறவர்களைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்கும், அவர்கள் இன்னார் என்று தெரிந்து கொண்டு அதற்கெற்ப நாம் செய்யவேண்டியதை நினைவிப்பதற்கும் அது ஓர் உபாயமாவிருக்கலாம். ஆகவே அந்த இரு வீரர்களுடைய குதிரைகளை யும் காலம் மத்தியில் குறுக்கே நிற்குப்படி விட்டு அவற்றின் தலைக் கயிறுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு ஆய்வார்க்கடியான் காத்திருந்தான்.

சீரிலியின் எதிர்ப்புறமிருந்து வந்து கொண்டிருந்த குதிரை வீரர்கள்

தெருவிலி வந்தார்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் புவிச் சொடி பறிந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும் ஆய்வார்க்கடியானுடைய கவலை நீங்கியது. வருகிறவர்கள் நம்மவர்கள் தான். ஆனால் பாராவிருக்கும்!

அவர்களில் மூன்றாம் வந்த கட்டியவன் காரர்கள் அந்த விஷயத்தைப் பறை பறைத்து அறிவித்தார்கள்.

"சமுத்துப் போரில் மகித்தனைப் புறங்கண்ட இயங்கைப் படைகளின் சேனாதிபதி - கவகையாற்றுப் போரில் வீரபாண்டியன் தலை கொண்ட கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளார் - புதி விக்கிரமகேசரி மகாராஜா விஜய மாதிரா! பராக்!" என்று ஓர் இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

"பல்லவ சுவத் தோன்றல்-கவகைப் போரில் வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட வீராதி வீரர்-கடபெண்டினைப் போரில் வெல்லிப் படைவை முறிவடித்த பராக் கிரம பூபதி - பார்த்திபேந்திர வர்மர் விஜயமாதிரா! பராக்!" என்று இங்னெரு இடி முழக்கக் குரல் ஒலித்தது.

இப்படிச் சுட்டியவன் கூறியவர்களுக்கும் பின்னால் சுமார் மூப்பது குதிரை வீரர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுள் தடுத்தாய்கமாகக் கம்பீரமான வெள்ளைப்

புரவிகளின் மீது மோதலிபதி பெரிய வேளாளும் பார்த்திபேந்திரனும் வீதிக்குத்தார்க்கள்.

குதிரை வீரர்கள்த் தொடர்ந்து அம் பாரியுடன் ஒரு பெரிய யானை வந்தது.

இன்றும் சிறிது தூரத்துக்குப் பின்னும் வந்த காணாப்படை புழுதிப் படையத்தில் மக்களைடைந்து காணப் பட்டது.

முன்னும் வந்த குதிரை வீரர்கள் வழியில் ஏதப்பட்ட தடையினும் அகிரப்பி அடைத்த வர்க்களாகத் தொடர்ந்தார்கள்.

"யார் அது?" "கிணறு!" "வழி விடு!" என்ற சில குரல்களும் கேட்டன.

பின்னர் அக்கட்டத்தில் "கரமூர கரமூர" என்ற இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகளும், "ஓடுதோ!" "ஆதோ!" என்ற விவப்பொலிகளும் எழுந்தன.

வீரர்கள் குதிரைகள் மீதிருந்து குதித்தார்கள். கத்திச் சண்டை போட்டவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்.

பூதி கீக்கிராமசேரியார் பார்த்திபேந்திரனுக்கடிக் குதிரை மீதிருந்து பூமியில் இறங்கி விட்டார்கள். வீரர்களின் முன்னணியில் வந்து நின்றார்கள்.

பார்த்திபேந்திரன் பட படத்தான். கீக்கிராம சேரியிடம், "பார்த்திரீசனா? அவ்வந்தரானைப் பற்றி நான் சொன்னது

உண்மையா, இவ்வியா? கத்த அநிகப் பிரசங்கி! இளவரசரிடமே தன்னை வரிசையைக் காட்டத் தொடங்கி விட்டான். இதை நாம் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா இருப்பதா?...." என்று தன் மனவிலிருந்த கத்தியை ஒங்கினான்.

பூதி கீக்கிராமசேரி அவனுடைய மனமையப் பிடித்துத் தடுத்தார்.

"கொஞ்சம் பொறுங்கள், பார்க்க நாம்! என்ன அற்புதமான கத்திப் போர்! இந்த மாமிசி பார்த்து எத்தனையோ நான் ஆயிற்று!" என்றார்.

சற்றுப் பின்னும் வந்த யானை வீரர்கள் - கமார் முத்தூறு பேர் - அவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். அட்ட வடிவமாக நின்று வேடிக்கை பார்க்க வானார்கள்.

இதற்குள் யானை மேல் அம்பாளியி் விழுந்து ஒரு பெண் கீழே இறங்கினாள். குதிரைகளுக்கும் வீரர்களுக்கும் இடைவெளியைப் புருத்து வந்து அவள் வேடிக்கை பார்த்த வட்டத்தின் முன்னணியில் நின்று கொண்டாள்.

அவளுடைய முகத்தில் அச்சமயம் குடி கொண்டிருந்த வெள்ளியை இப்படி பெய்ந்து கொள்ள முடியாது. கத்திகள்

அங்கு மிகவும் பாய்ந்த போது அவ ளுடைய கண் விழித்தனம் பாய்ந்தன. போரிட்டவர்கள் அப்படியும் இப்படியும் குதித்த போது அவ்வியற்புறமாய் அவ ளுடைய இடை தகண்டு அப்படியும் இப்படியும் ஆடியது. சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் அவன் தன் கத்தலில் செருகியிருந்த காய்ப்புடன் கடிய நீலோத்பல மயனர எடுத்துக் கொண் டான். அந்த இப்படியும் அப்படியும் கற்றில் சுழன்றத் தொடங்கினான். கத்தலில் சுழன்ற தாளத்துக்கு இவைய அவனுடைய கையிலிருந்த பூயின் தண்டு சுழன்றது. - இந்தப் பெண் யார் என்று வாசகர்களுக்கு தாம் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஆம்: பூக்குழலிலை அபரிசு மறந்திருக்க லுடியாதவ்வா?

சிறிது நேரம் வரைவிய் அவனுடைய மூக்குக்கு எதிரே இளவரசர் மூகம் தெரியும்படியாக அங்கீரர்கள் நின்று போரிட்டனர். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தகர்ந்து பாதி வட்டம் கற்றி வந்தனர். தொடங்கிய வந்தியத் தேவனுடைய மூகம் பூக்குழலியின் மூக்குக்கு எதி ராக வந்தது. இடைவிடாமல் வத் தியத்தேவனுடைய கண்கள் கற்றி லும் பெருகி வந்த வீரர் கட்டத் தைக் கவனித்து வந்தன. அப்போது பூக்குழலியையும் பார்த்து விட்டன. திடீரென்று அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்த வியப்பினால் ஒரு கணம் அவன் கவனம் சிதறியது. அந்த ஒரு கண நேரமே இளவரசருக்குப் போது மானதா வீருத்தது. வந்தியத்தேவ னுடைய கத்தலில் வீது தேவெந்திர னுடைய வற்றாயுதத்தைப் போல் இள வரசரின் கத்தி தாக்கியது. வானார் சூவ வீரன் தடுமாறினான். அவனுடைய கைப் பிடிவிலிருந்து தலுவிய் பட்டாக் கத்தி மேழ விழுந்தது.

சீரற்றிலும் கடியிருத்தவர்கள் அச் சமயம் எழுப்பிய ஆரவாரம் அங்கட லின் ஒசையை ஒத்திருந்தது. அவ்வளவு ஆரவாரத்தையும் பீரிக் கொண்டு ஓர் இனம் பொண்ணின் உதராகமவன சிரிப் போயி் செட்டது.

வந்தியத் தேவன் மேழ விழுந்த கத்தியை மீண்டும் எடுப்பதற்குப் பிரயத் நனம் செய்தான்.

இதற்குள் இளவரசர் பாய்ந்துசென்று அவனைக் கட்டித்தீரலுக்கி் கொண்டார்.

"நீர் என்னுடைய வானுக்குத் தோற்கவில்லை, வானுக்கு வான் சம மான வாகவத்துடன் போரிட்டவர். ஆனால் ஒரு பெண்ணின் கண் வானுக் குத் தோற்றீர்! இதில் அவமனம்

ஒன்றுமில்லை, என்வாருக்கும் நேரக் கடியதுதான்!" என்றார்.

வந்தியத்தேவன் அதற்குள் ஏதோ சமாதானம் சொல்ல ஆரம்பித்தான். அதற்குள் சேனுதிபதி பூதி விக்கிரம கேசரியும் பார்த்திபேந்திரனும் அவர் களை நெருங்கி வந்து விட்டார்கள்.

"இளவரசே! இந்தப் மிளிளையை தாண்டாய் தங்கலிடம் அனுப்பவேண்டும்! இவன் ஏதாவது தவறுக் நடத்து கொண்டு விட்டானா? கொஞ்ச நேரம் கதி களங்கிப் போய்விட்டோம்!" என்றார்.

"ஆம், தளபதி! இவருடைய ஏச்சை என்னால் பொறுக்கமுடியவில்லை. 'இவன் கையின் புத்தம் தடக்கிறது என்னுர்களை புத்தம் எங்கே, புத்தம் எங்கே?' என்று கேட்டு எங்களைத் துளைத்துவிட்டார். 'இதோ புத்தம்!' என்று காட்டினான்!"

இவ்வாறு இளவரசர் கூறியதும் கற்றி வீருத்தவர்கள் அகிவாரும் மறு படியும் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

தேவாதிபதிவந்தியத்தேவனுடைய அருகில் வந்து அவன் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார். "அப்பயை! இத்தயாதிநி கத்திச் சண்டை பார்த்து எத்தனையோ தான் ஆயிற்று! இளவரசருக்குச் சரி யான துணைவன் நீ! சொமயம் அவ ருக்கு இப்படித்தான் நிமிர் நிமிர் என்று தோன் நினைவு எடுக்கும். 'குஞ் சர பக்வல்' என்று பெயர் பெற்ற பராத்தகச் சக்கரவர்த்தியின் வம்சத் தில் பிறந்தவர் அல்லவா? அவருடன் நேருக்கு நேர் நின்று சண்டை பிடிக்க முடியாதவர்கள் அவருடன் நேருதான் நெருக்கமாக இருக்க முடியாது!" என்றார்.

இதற்குள் இளவரசர் பார்த்திபேத் திர பல்லவரின் சமீபமாகச் சென்று, "ஐயா! தங்கள் எங்கைத் தேடி வத் திருக்கிறீர்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். தங்களைச் சத்திப்பதற்காகவே விரைந்து வந்தேன். வால்கியில் தமைய லுரைச் சேனக்கியமா? என் பாட்டனுர் எப்படி இருக்கிறார்?" என்று கேட்டார்.

"தமையலுரும் பாட்டனாரும் தங்க ளுக்கு மிகவும் முக்கியமான செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவ்வகைக்கு வந்து தங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கே தாங்கித் திண்கள் ஆகிவிட்டன. இனி ஒரு கணமும் தாமதிப்பதற்கில்லை!" என்று பார்த்திபேந்திரன் கூறுவதற் குள் இளவரசர், "மூக்கிய காரியமாக இவ்வாவிட்டாய் தாங்களே புறப்பட்டு வருவீர்களா? இனி ஒரு கணமும் தாம திக்க வேண்டியதில்லை. இப்போதே செய்வேவத் தெரிவிக்க வேண்டும்" என்றார்.

இச்சமயம் அவர்கள் சமீபத்தில் வந்த சௌபதி பெரிய வேளார் "நடுக்காலை யில் இத்தனை பேருக்கு நடுக்கலை ஒன்றும் பேச முடியாது. அதோ ஒரு பாழும் மண்டபம் தெரிகிறதே! அங்கே போக வாம்! தல்ல வேஷமாக இந்த இடத்தை

வீல் பாழும் மண்டபத்துக்குக் குறைவு கிடையாது!" என்றார்.

சாலைக்கு அப்பால் கொஞ்ச தூரத்தி லிருந்த பாழும் மண்டபத்தை நோக்கி அனைவரும் போனார்கள்.

நாற்பதாம் அத்தியாயம்

மந்திராலோசனை

போரும்போது வத்தியத் தேவன் ஆழ்வார்க்கடியானை நெருங்கி, "இது என்ன, இளவரசர் இப்படிச் செய்கிறார்? அன்று திடீர் என்று குத்துச் சண்டை போட்டார்; இன்று சுத்திச் சண்டையில் இறங்கினார். சொல்லி விட்டாவது சண்டையை ஆரம்பிக்கக் கூடாதா! இளவரசருடைய சிநேகம் மிகவும் ஆபத்தாக இருக்கும் போலிருக்கிறதே!" என்றான்.

இளவரசர் இதைக் கேட்டுக் கொண்டே அவர்கள் பக்கத்தில் வந்து விட்டார்.

"ஆம், ஐயா! என்னுடைய சிநேகம் மிகவும் ஆபத்தானதுதான். தேற்றிரவே அது உமக்குத் தெரிந்திருக்குமே? ஆபத்துக்கு உள்ளாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால் நான் இருக்குமிடத்தி லிருந்து குறைந்தது பத்து காத தூரத்தில் இருக்க வேண்டும்!" என்றார்.

"இளவரசே! அதற்காக நான் சொல்லவில்லை. தங்கள் பக்கத்தி லிருந்து எத்தனை ஆபத்துக்கும் உட்படுவதற்கு நான் சித்தம். ஆனால் இப்படி நீங்கள் திடீர் திடீர் என்று..."

இப்போது வீர வைஷ்ணவன் குறுக் கிட்டு, "இது தெரியவில்லையா தம்பி உனக்கு? எதிரே வருகிறவர்கள் யார் என்று தெரிந்து அதற்குத் தக்கபடி காரியம்செய்வதற்காக இளவரசர் இந்த உபாயத்தைக் கையாண்டார்! வருகிறவர்கள் யாராலிருந்தாலும் சுத்திச் சண்டையைக் கண்டால் கொஞ்சம் நின்று பார்ப்பார்கள் அல்லவா?" என்றான்.

இளவரசர், "நிமையே சொல்வதும் சரிதான். என்னுடைய ஜாதக விசேஷமும் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடன் யாராவது சிநேகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு மற்றவர்களின் அஞ்ஞையும் பகைமையும் நிச்சயம் சித்திக்கும். அதற்காக, நான் யாருடைய சிநேகத்தைப்பா லது விருப்பினால் அவர்களுடன் அடிக்கடி சண்டை பிடிப்பது வழக்கம். இதைப் பொருட்படுத்தாதவர்கள்தான் என்னுடைய சிநேகிதர்களாக இருக்க முடியும்!" என்றார்.

"அப்படியானால் சரி! இனிமேல் தாங்கள் சண்டையை ஆரம்பிப்பதற்குக் காத்திராமல் நானே ஆரம்பித்து விடுகிறேன். இளவரசே! தங்களுக்குச் செய்தி கொண்டு வந்த நான் ஒரு முக் கியமான செய்தியைச் சொல்ல மறந்து விட்டேன். அதை இப்போது சொல்லி விட விரும்புகிறேன்! சொல்லியே ஆக வேண்டும். தாங்கள் கேட்க விரும்பா விட்டால் மறுபடியும் சுத்தியை எடுங்கள்!" என்றான் வத்தியத்தேவன்.

"வேண்டாம்! செய்தியைச் சொல் துங்கள், கேட்கிறேன்."

"நம்மைச் சுற்றி நின்ற கூட்டத்தில் ஒரு பெண் ணையில் காம்புள்ள குழை மலருடன் நின்று கொண்டிருந்தாளே, அவளுடைய கண் விக்கக்கு நான் தொற்று விட்டேன் என்று கூடத் தாங்கள் சொல்லவில்லையா? அந்தப் பெண் யார் தெரியுமா?"

"தெரியாது. அவளை நான் நன்றாய்ப் பார்க்கவில்லை. பார்க்கும் வழக்கமும் எனக்குக் கிடையாது."

"இளவரசே! அவள்தான் தங்களுக்கு ஒரு செய்தி சொல்லி அனுப்பினாள். சொல்லத் தவறிவிட்டேன். எப்படிச் சொல்வது? தங்களைச் சந்தித்ததிலிருந்து தங்களுடன் துவந்த யுத்தம் செய்வ தற்கும் தலையில் விடு இடித்து விழாமல் தப்புவதற்குமே சரியாக இருக்கிறதே! ஆகையால் சொல்லச் சரியான சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. திடீரென்று அந் தப் பெண்ணைப் பார்த்தபோது அவள் கூறிய செய்தியைச் சொல்லவில்லையே என்ற நினைவு வந்தது. அப்போது சிறிது அசந்து விட்டேன். அந்தச் சமயம் பார்த்து என் சுத்தியைத் தட்டி விட் டீர்கள்..."

"போகட்டும்; அந்தப் பெண் யார்? அவள் எதற்காக எனக்குச் செய்தி அனுப்ப வேண்டும்?"

"ஐயா! அவள்தான் பூக்குழை!"

"ஆழகாண பெரர். ஆனால் நான் கேள்யிப்பட்டதில்லை."

"ஐயா! 'சமுத்திர குமாரி' என்ற பெயர் நினைவிருக்கிறதா?"

"சமுத்திர குமாரி - சமுத்திர குமாரி - அப்படி ஒரு பெயரும் எனக்கு நினைவில் இல்லையே! அவளைப் பார்த்ததற்காகக் கூட ஸ்ராமம் இல்லையே!"

"தயவுசெய்து கொஞ்சம் ஸ்ராமம் படுத்திக் கொள்வார்களா. தங்களுக்கு நினைவில்லை பென்றால் அந்தப் பெண்ணின் நெஞ்சு உடைந்து விடும். வேரடிக்காரியின் தாங்களும் மரக்கலம் சேருவதற்காகப் படவில ஏறச் செய்தமையிலுத்தீர்கள். அச்சமயம் ஒரு பெண் தன்னைத் தவிர்ப்பாகப் படகு விட்டுக் கொண்டு டெலிவிருந்து காரர்க்கு வந்தாள். தாங்கள் விடப்படும் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தீர்கள். அவளும் நீங்கள் எல்லாரும் யார் என்று விதரித்து கொள்வதற்காக நீங்கள் தின்ற இடத்துக்குச் சமீபமாக வந்தாள். 'இந்தப் பெண் யார்?' என்று தங்கள் கையகரை விளக்கத் தலைவரைக் கேட்டீர்கள். அவர் 'இவர் என் குமாரி' என்றார். தங்கள் உடனே. 'ஓமோ! இவர் உமது குமாரியா? சமுத்திர குமாரி என்றால்வா நினைத்தீர்கள்?' என்றார்கள். அதை அந்தப் பெண் மறக்காமல் நினைவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அந்தப் பெண்வசிக் உதவியுய்தான் நான் கடல் கடந்து இவர்களுக்கு வர முடிந்தது..."

"நீர் சொன்ன பிறகு எனக்கும் இவ்வளவுக் கொஞ்சம் நினைவுக்கு வருகிறது. ஆனால் வேரடிக்கார சமுத்திர குமாரிக்கு இப்போது அறாநாயுத்துக்குச் சமீபத்தில் என்ன வேலை? இவர்களுடன் எதற்காக வந்திருக்கிறாள்? ஒருபெண் உம்மைத் தேடிக்கொண்டா?..."

"இங்கு: அப்படி ஒரு நாயுடையாள். என்னைத் தேடி வர நிவாயம் இங்கு, யாரையாவது தேடி வந்திருந்தால் அது தங்களைத் தேடித்தான் இருக்க வேண்டும். எதற்காக என்று எனக்குத் தெரியாது!"

இப்படிச் சொல்கிக் கொண்டே வந்தியத்தெவன் சற்றுத் தூரத்தில் சேதாதிபதியின் பக்கத்தில் வந்துகொண்டிருந்த பூங்குழலியைப் பார்த்தான். அவன் தன் குனித்தலின்மீது நடந்தான். ஆயினும் அவளுடைய கவனம் கருத்து எல்லாம் இளவரசரிடமே இருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொண்டான். சிறிது நேரத்துக்கொரு தடவை அவளுடைய கைட்கள் இளவரசரை நோக்குவதையும் அறிந்தான். அச்சமயம் அவளைப் பற்றித் தாங்கள் பேசுகிறோம் என்பதும் உள் குணங்களிலும் அவளுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இக்காணியில் அப்படி அவன் குனித்த தன் நயிராமல் தடப்பதற்கு யாதொரு அவசியமும் இல்லையே!

அம்மையா! ஒரு கணமும் பார்த்த நினைவைப் பாராமல் ஓயாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கும் கண்கள் அவ்வளவு அவசியமில்லாதவைகள்!

மேற்கூறிய வீடுவாசல் வேண்டியபாடான கருங்கல் தூண்கள் மட்டும் தின்ற மண்டபத்தை அவர்கள் அடைந்தார்கள். சுற்றிலும் ஒங்கி வளர்த்திருந்த மரங்கள் அந்த மண்டபத்துக்கு ஓரையு திரிவி அணித்தன. மண்டபத்தின் மத்தியில் ஒரு மேடான பீடமும் இருந்தது. அங்கே சென்று இளவரசரும் சேதாதிபதியும் பார்த்திப்பெய்தினும் அமர்த்தார்கள்.

வந்தியத்தெவனும் ஆய்வாரிக்கடிபாளும் சற்றுத் தனித் தின்றார்கள்.

இக்கொரு பக்கத்தில் ஒரு தூணின் மன்றலில் பூங்குழலி நின்று கொண்டிருந்தான். அங்கிருந்தபடி அவன் இளவரசரையும் வந்தியத்தெவனையும் பார்த்துக் கூடியதாக இருந்தது.

அந்தக் கூரை வீசாத மண்டபத்தைச் சுற்றிலும் வீரர்கள் விழுமல் வருத்தமாய் இருண்டு வசைவாச தின்றார்கள்.

இன்னும் சற்றுத் தூரத்தில் குதிரைகளும் பாண்டியம் திறந்தப்பட்டிருந்தன.

இளவரசர் பார்த்திப்பெய்திரிவாப் பார்த்து. "என் தமையனாகும் பாட்டனாகும் என்ன செய்தி சொல்லி அனுப்பி இருக்கிறார்கள்? கேட்ட ஆவலாக இருக்கிறேன்!" என்றார்.

"இளவரசர்! சோழ ராஜ்யம் பெரிய அபாயத்துக்குள்ளாகி விருக்கிறது. இது தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்..."

"ஆம், ஸ்வா! சக்கரவர்த்தி நேடுதாளாக நோய்ப்பட்டிருக்கிறார்..."

"அபாயம் அதுமட்டுமல்ல; எம்மாதிரியுத்தே பெரபாயம் நேர்ந்திருக்கிறது. பெரிய அதிகாரங்களில் உள்ளவர்கள் துரோகினளாகி விட்டார்கள். சக்கரவர்த்திக்கும் பட்டத்து இளவரசருக்கும் தங்களுக்கும் விரோதமாகச் சேர் செய்மக் தொடங்கி விட்டார்கள். தங்கள் தமையனாகும் பட்டம் இங்கு என்ன சொல்லிவிட்டுச் சிவபக்தி வேஷத்தாயின உருத்திராட்ச பூனை மதுரைத் தகனாகும் பட்டம் கட்டுவது என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பழுவேட்டையார்களும், சம்புகவையார்களும், இரட்டைக் குடை இராஜாணியாரும், மதுபாடி மதுவையாரும் மற்றும் இவர்களைப் போன்ற வேறு பல துரோகின்களும் இந்தக் கட்டுச் செயில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் முயற்சி பற்றி நாம் சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. வடநிலை வசன்

வரும் தென் திசை காசல்புறம் தம் வசத்தில் இருக்கின்றன. திருக்கோவ னார் ஸிவானுடையாரும் கொடும்பா ணூர் பெரிய வேளாரும் தம் பக்கம் இருக்கிறார்கள். இயர்களுடைய உதவி களைக் கொண்டும் காசல்புறம் தங்கள் கொண்டும் துரோகிகளின் சதிவை ஒரு தொடியில் சிம்ஸுயிர்வெப்படுத்தி விட வாம். ஆனால் எதிரிகளுக்கு அதிக காலம் இடம் கொடுத்துவிட்டுக் கூடாது. துரோகி களின் குழ்ச்சியை முனையவேயே கின்னி ஏறித்துவிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை முன்னிட்டுத் தங்களை உடனே காஞ்சிக்கு அழைத்து வரும்படியாகத் தங்கள் தலைமையுறும் பாட்டனாரும் எங்கோ அனுப்பி வைத் திருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் தாங்கள் சேனாதரர்கள் இருவரும் பிரிந்திருக்க ளாகாது என்றும் ஒரே இடத்தில் இருப் பது மிக அவசியம் என்றும் தங்கள் பாட்டனார் கருதுகிறார். இன்னும், தங்கள் தலைமையுறும் உய்கத்தில் இருப் பதைவும் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். அவருக்கு ஒரே இடத்தில் இருந்து ராஜ்ய மம் ஆளுவதில் விருப்பம் இல்லை. உடல் உடந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் கப்பலிலுந் செல்ல வேண்டும் என்றும் அந்த நாடு களையெல்லாம் வென்று சோழர் புனித் கொடியைப் பறக்க விட வேண்டுமென் றும் அவர் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக் கிறார். உட நாட்டுப் படைமொழியும் ஒப் பழுவெட்டகரவர்கள் முட்டுக் கட்டை போட்டதிலிருந்து அவரு டைய போர் வெறி ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. ஆகையால் தங்கள் காஞ்சி வந்து சேர்ந்ததும் தற்காலக்குப் படைமெடுத்துச் சென்று சேனாதரர்களை வெல்லாம் அதம் செய்து ஒழித்து விட்டுச் சோழ சிம்மாசனத்தில் தங்களை அமர்த்தி முடிசூட்டி விட்டு..."

இத்தனை நேரமும் எவ்வத்துடனும் மரியாதையுடனும் செட்டு வந்த இள வரசர் இப்போது தம் செவிக்கைக் கவனி னால் முடிவ் கொண்டு, "வேண்டாம்! அத்தகைய விபரீத வார்த்தைகளைச் சொல்வாதீர்கள். சோழ சிம்மாசனத் துக்கும் எனக்கும் வேறு தூரம்!" என்றார்.

"தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றும் தான் சொல்லவில்லை. அது தங்களுடைய தலைமையார் இஷ்டம்; தங்கள் இஷ்டம். நீங்கள் சேனாதரர்கள் விவாதித்துத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. ஆனால் சனிகாரர்களை ஒழிப்பதில் இரண்டு பேரும் ஒன்றுபட வேண்டியது அவசியம். உடனே தாங்கள் காஞ்சிக்குப் புறப் பட்டு வரவுங்கள். பழுவெட்டகரவர் களையும் சம்பவகரவர்களையும் பூண்டோடு ஒழிப்போம். சிவபக்தி வேற தாரியான மதுராத்தனின் செயலாகத் துக்கே அனுப்பி வைப்போம். பிறகு தாங்களும் தங்கள் தலைமையுறும் யோசித்து உதும் போல் முடிவு செய் யுங்கள்!" என்றும் பார்த்திபெந்திரன்.

"ஐயோ! எல்லாம் நானே முடிவு செய்வேண்டியதுதான்? என் தந்தை -சக்கரவர்த்தி - அவருடைய விருப்பம் இன்றதென்று நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? ஒருவேளை தாங்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களா? என் தலைமையுருக்குத் தந்தையிடமிருந்து ஏதிலும் அத்தரங்கள் செய்தி வந்ததா?"

"இளவரசே! இத்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். மூடி மறைப்பதில் பயனில்லை. தங்கள் தந்தையின் விருப்பத்தை இச் சமயம் அறிந்து கொள்வது இயலாத காரியம். சக்கரவர்த்தி இப்போது சைத்திர புருஷர் மீதும், பழுவெட் டகரவர்களின் மீதும் இருக்கிறார்.

அவர்களுடைய அனுமதி
வின்றி யாரும் சக்கர
வர்த்தியைப் பார்க்க
முடியாது; போவும் முடி
வாது. அவருடைய விருப்
பத்தைக் கெடுத்துகொள்
வது எங்ஙனம்? தந்தை
வைக் காஞ்சிக்கு வரச்
சொல்வதற்காகத் தங்
கன் தமையனார் பெரு
மூலத்தி செய்தார். காஞ்
சிவில் போன் மாளிகை
கட்டினார். சக்கரவர்த்தி
விஜயம் செய்து விரகப்
பிரவேசம் செய்ய வேண்
டும் என்று அனுப்பி

அனுப்பினார். ஆனால் சக்கரவர்த்தியிட
மிருந்து மறு ஓலை வரவில்லை...."

"என் தந்தை தோய்வாய்ப்பட்டிருப்
பதும் நடக்க முடியாதவரோ யிருப்பதும்
தெரிந்த விஷயம்தானே?"

"இளவரசே! தங்கள் தந்தை
—ஒன்று உலகங்களின் சக்கரவர்த்தி—
காஞ்சிக்குக் காகாப் நடத்து வரவேண்
டுமா? யாழகன் குதிரைகள் இங்
கிலமா? வண்டி வாகனங்கள் இங்கிலா?
தங்க ரதங்களும் மூத்துச் சிங்கைகளும்
இங்கிலா? தலைவர்க் கமந்துகொண்டு
வருவதற்கு முடி. குடிய சிற்றரசர்கள்
ஆவிரம் பதினாறாம் போர் போட்டி
போட்டுக் கொண்டு வர மாட்டார்
களா? காரணம் அதுவன்று. பழ
வேட்டையர்களின் துரோகம்தான்
காரணம். தஞ்சை அரண்மனை இப்
போது சக்கரவர்த்தியின் சிறையாக
மாறிவிட்டது. இளவரசே! தங்கள் தந்
தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்
பினால் உடனே புறப்பட்டு வாரங்கள்!"

இந்த வார்த்தைகள் இளவரசரின்
உள்ளத்தைக் கலக்கி விட்டன என்பது
தங்குதல் தெரிந்தது. அவருடைய கண்
பொருத்திய முகத்தின் முதன் முத
லாகக் கவலைக் குறி தென்பட்டது.
இளவரசர் சித்தி தேரம் சித்திகையில்
ஆழ்த்திருந்து விட்டுச் சோநாதிபதியின்
முகத்தை எதிட்டுப் பார்த்தார்.

"தகப்பதி! உங்களுடைய யோசனை
என்ன? சில நாளைக்கு முன்பு முதன்
மத்திரி அறிஞத்தப்பிரம்மராயர் வந்திருத்
தார். அவர் என் தந்தையின் மதிப்புக்
கும் அக்கறங்க அபிமானத்துக்கும் உரி
யவர். அவர் என்னை இலங்கையிலேயே
சில காலம் இருக்கும்படி யோசனை கூறி
னார். நாங்களும் அதை ஆமோதித்
தீர்கள். 'இங்கே என்ன. ஒன்றும்
தடக்கவில்லையே, நான் எதற்கு இருக்க
வேண்டும்' என்று வேட்டதற்குச் சமா

தானம் கொடுக்கிறேன். முதன் மத்திரி
இதோ திற்கும் வைக்கனவரிடம் அதே
யோசனையைத் திரும்பச் சொல்லி
அனுப்பி விடுகிறார். என் தமக்கை
இளைய பிராட்டியிடம் எனக்கு எவ்வளவு
மதிப்பு உண்டு என்பது தங்களுக்குத்
தெரியும். அவர் இட்ட வேட்டை
தான் தாண்ட மாட்டேன். இவ்
கைக்கு அவர் வரச் சொல்வித்தான்
வந்தேன். இளைய பிராட்டி இதோ
இந்த வானர் குலத்து வீரனிடம் ஓலை
அனுப்பி விடுகிறார். ஒரு விதத்தில்
என் தமக்கையின் செயலையும் பார்த்தி
பேத்திரர் கூறியதை ஓட்டி விடுக்கிறது.
ஆனால் உடனே புறப்பட்டுப் பழை
யானைக்கு வரும்படி எழுதி அனுப்பி
விடுக்கிறார். என் தமையனாரோ காஞ்
சிக்கு வரும்படி இவரிடம் கூறியனுப்பி
வுள்ளார். இவ்வாற்தான் தங்களுடைய
குத்துத் தன்மை?" என்றார்.

"இளவரசே! இன்று காலை வரையில்
தாங்கள் இந்த இலங்கைத் தீவிலேயே
இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்துடனேயே
நான் இருத்தேன். தேற்றிரவுகூட இவ
ருடன் நெடுஞ்சாமி விவாதித்துக் கொண்
டிருந்தேன். இவர் வெகு நேரம் வானித்
தும் நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால்
இன்று அதிகாலை யில் அதோ திற்கிறேன்.
அந்தப் பெண் வந்து ஒரு செவ்வி
சொன்னாள். அதைக் கேட்டதும் என்
கருத்தை மாற்றிக் கொண்டேன்.
தாங்கள் உடனே காஞ்சிக்குப் போக
வேண்டியது அவசியம் என்று இப்
போது எனக்குத் தோன்றுகிறது!"
என்றார் இலங்கைக் சேனாதிபதி.

ஆய் மனநிலையிலே நின்று தங்கைக்
கடைக் கண்ணைப் பார்த்துக் கொண்
டிருந்த பூங்குமலியின் கீழ் இளவரசர்
தம் பார்வையைச் செலுத்தினார்.

"அபிமானமுடைய தாலாபுறமும் புகை
வர்கள் நாக்கிக் கொன்றதற்காக் மேன்

விப்பட்டிருக்கிறேன். என்னை நான் பறையிருந்து வரும் செய்திகளை தாக்கிக் கொள்ளுகிறீர்களோ அப்போதுதான் இவ்வரசர் சொல்லிக் கொண்டார்.

"அந்தப் பெண் என்னதான் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறாள்?" என்றார்.

"அவளை சொல்லட்டும்!" என்றார் பெரிய வேளாள்.

பூங்குழலி தயங்கித் தயங்கி நடந்து வந்தாள். இவ்வரசர் முன்னால் வந்து நின்றாள். நானு பக்கமும் திரும்பிப் பார்த்தான். சோதாதிபதியைப் பார்த்தான்; பார்த்திபேந்திரனைப் பார்த்தான். சற்றும் தூரத்தில் நின்று வந்திவந்தேவ னையும் ஆழ்வார்க்கடியாரையும் பார்த்தான். இவ்வரசர் முகத்தை மட்டும் அவ ளால் ஏறிட்டுப் பார்த்து நுழையவில்லை.

"பெண்ணே! சொல், சீக்கிரம்!" என்றார் சோதாதிபதி.

பூங்குழலி ஏதோ சொல்வ முயல் ளாள். ஆனால் வார்த்தைகள் ஒன்றும் வரவில்லை.

"ஆகா! இந்த உலகமே ஊமை மய மாகியிட்டது போல் காண்கிறது!" என் றார் அருள்மொழி வர்மர்.

அவ்வளவுதான். பூங்குழலி தன் கண் ணிலைமனை உயர்த்தி ஒரு நடையை, ஒரு கணத்திலும் சிறிய நேரம், இவ்வரசரை நோக்கினாள். அதற்குள் அக் கண்களில்

கண்ணீர் ததும்பி வழிய ஆரம்பித்து விட்டது. உடனே அங்கிருந்து ஓட்டம் பிடித்தான். ஒடிப் போய்த் தூரத்தில் அடர்ந்து வளர்த்திருந்த மரங்களுக்கு கிடையில் மறைந்தான்.

எவ்வாறும் அதை விவரிப்பதன் பார்த் துக் கொண்டு திவ்ளார்கள்.

வந்திவந்தேவன் ஓங்குவது. "ஐயா! இவள் மூன்றொரு நடையை இப்படித் தான் ஓடியாள். நான் தொடர்ந்து போய், பிடித்து விட்டேன். அதுமதி கொடுத்தாக இப்போதும் சென்று பிடித்துக் கொண்டு வருகிறேன்!" என்றான்.

"அப்படியே செல்! ஆனால் அதற்குள் அவன் கொண்டு வந்த செய்தி என்ன என்பதைச் சோதாதிபதி சொல்லட் டும்!" என்றார் இவ்வரசர்.

அதற்குச் சோதாதிபதி, "அதை இரண்டே வார்த்தைகளில் சொல்லி விடலாம். இவ்வரசே! தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவதற் காகப் பழுவெட்டையரிகள் இரண்டு பெரிய மரக்கால்களையும் அவை திறைய போர் வீரர்களையும் அனுப்பி யிருக் கிறார்கள். மரக்கால்கள் தொண்டை மான் ஆற்றுக் கால்வாயில் புகுந்து மறைவான இடத்தில் வந்து நிற்கின் தன!" என்றார். (தொடரும்)

2. ஜீவாவும் காந்தியும்

திரு ப. ஜீவாவந்தர் (ஜீவா) காண்கிருக்கும் திருப்பத் தாருக்குரியேடையே உள்ள சிவாலயக் காந்தியிராமத்தின் காந்தியி ன் பெயரால் ஓர் ஆராமத்தை ஏற்படுத்தி நடத்தி வந்தார்.

காந்தியி 1927-ம் ஆண்டு தமிழகத்துக்கு வந்த சமயம் இந்த ஆராமத்துக்கு விஜயம் செய்தார். ஜீவா தமது கையா

வேலை நூற்ற நூலை மாலைபாக்கி அவருக்கு அணிவித்தார்.

காந்தியி ஆராமத் தைப் பார்த்துத் திருப்பி அடைத்த பின்பு, "உங்களுக்கு ஏதாவது சொத்து இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

"ஓ! இருக்குதுக் கிணை! பாரதமே என் சொத்துதான்!" என்று உடல் பதில் வந்தது. இப்பொழுது கேட்டுக் காந்தியி அவரிடது சொன்னார். தொடர்ந்து, "இப்போ நீங்கள் தான் பாரதத் தின் சொத்து" என் றார் காந்தியி.

- கஜன்

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தினைக் கையிக்குத் தன் மகா பாப எண்ணத்தைக் கருதி ஓரளவு சந்தேகம் உண்டாயிற்று. ஒரு வேளை, "மாட்டேன், இது மகா பாபம், ஆணையும் சபதமும் இத்தனை பெரிய பாபம் செய்யும்படி திட்டமிட்டதா" என்று சொல்லி விடுவானே என்று பயம் ஏற்பட்டது. எழுத்து நின்று அவைகள் கூப்பி தாங்கு திசையிலும் பார்த்து உரத்த குரலில், "ஓ, தேவர்களே! என் புருஷன் செய்த சபதத்திற்கு நீங்கள் எவ்வளவும் சாகிப்பாரீர்கள். ஏ! சூரிய சந்திராதி கிரகங்களே, நீங்களும் சாகி. ஏ! பஞ்சபூதங்களே, நீங்களும் சாகி, சத்தியம் தவறாத என் புருஷன் செய்த சபதத்திற்கு நீங்கள் எவ்வளவும் சாகிப்பாரீர்கள்!" என்று சொன்னான்.

மகிழ்ச்சி மகர்த்த மூர்த்தோடு தசரதன் எண்ணொட்டாமல் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். காம மோகத்தால் அரசன் மதிவீழ்ந்து வாயில் கிக்குகள் என்று நிச்சயம் செய்து கொண்டான். அதன் மேல் கைநியமாக ஆரம்பித்தான்:

"அரசனே, திணைவிருக்கிறதா? முன்னாலும் புத்த பூமியில் காயப் பட்டு உயிரிழக்கும் தறுவாயில் நீர் இருந்த போது இருப்புக் கரத்தை தானே மென்சைச் செய்திதி. அப்பறப் படுத்தி, உம்முடைய உடலில் பாய்ந்திருந்த அம்புனை வெல்லாம் எடுத்துச்

கடப்படுத்தினேன். மூர்க்கை தெளிந்த தும், 'படைவர்கள் என்னைக் கொள் றிருப்பார்கள்; நீ எனக்கு உயிர் கொடுத்தாய், உனக்கு வேண்டிய வரங்கள் இரண்டு கேள்' என்றார். நான் 'இப் போது வேண்டாம். பிறகு வேண்டும் போது கேட்கிறேன். இப்போது நீர் உயிர் தப்பிவதே எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி' என்று சொன்னேன் அங் கையா? திணைவிருக்கிறதா?" என்றான்.

"நன்றாக திணைவிருக்கிறது! இரண்டு வரங்களையும் கேள். இப் போதே தருகிறேன்" என்றான் தசரதன்.

"சபதம் செய்திருக்கிறீர். ராமன் மேல் ஆணையிட்டுச் சபதம் செய் திருக்கிறீர். தேவர்களும் பஞ்சபூதங் களும் சாகிப்பாக இருக்கிறார்கள். இதோ கேட்கிறேன். சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவீர். உம்முடைய முன் னோர்கள் வழியில் நின்று நல்ல கதி உடைவீர். வாக்குத் தவறாதீர். இப் போது அமைத்து வைத்திருக்கும் பட்டாபிஷேக சாமக்கிரியைகளாக் கொண்டு பரதனுக்குப் பட்டம் கட்டுவீ ராக. முதல் வரமாக இதை வேண்டு கிறேன். இரண்டாவது வரம் நான் கேட்பது, உம்முடைய மகன் ராமனைப் பதினாரு வருஷம் வனவாசம் செய் யும்படி உடனே தண்டகாரணியம் அனுப்புவிர். செய்த பிரதிக்ஷையைப் புறக்கணிக்காதீர். உம்முடைய குவத் தின் புணையும் புண்ணியத்தையும் காப்பாற்றுவீர்!" என்றான்.

21. மனைவியா, பிசாசா?

"இது தூக்கத்தில் காணும் துர்ச் சொப்பனமா? நான் விழித்திருக் கிறேனா! இல்லை. தூங்குகிறேனா? ஏதா வது சித்தப் பிரமை விபாதி என்னைப் பிடிக்கிறதா? முன் ஜன்ம பாபங்களின் திணை வந்து அதை இப்போது திகழும் உண்மை போல் காண் கிறேனா? ஏதாவது கிரக பீடையா? னைத்தியம் பிடித்து ஏதோ தடக்கிற தாகக் காண்கிறேனா. ஒன்றும் விளங்க வில்லையே!" என்று தசரதன் சித்தம் கைவி மனத்தில் உண்டான பயத்தைத் தாங்க முடியாமல் தவித்துத் தவித்துப்

பிரக்ஷை இழந்தான். கொஞ்ச நேரம் கழித்துக் கண்ணைத் திறந்து புலியைக் கண்ட மாடுசப்போல் கைகேயியைப் பார்த்து நடுங்கினான். "ஐயோ!" என்று தரையில் உட்கார்ந்து கதறினான். மந்திர லாதிவாக் பிடிக்கப்படும் பாம்பைப் போல் ஆடினான். மறுபடியும் மூர்க்கை அடைத்து விட்டான். பிறகு வெகு நேரம் கழித்து திணைவு அடைத்து கண்களினின்று தெருப்புப் பொறிகள் பறக்க, "ஏ, கொடிய அரக்கியே! குவத்தைக் கெடுக்க வந்த பாகியே! உனக்கு என்ன தீங்கு செய்தாய் ராமன்? பெற்ற தாயைப்

போல் உன்னைப் பாரித்து வந்தானே! உன்னை நான் ஒரு பெண் என்று எண்ணி நேனே! கொல்லும் விஷப் பாம்பு என்பது தெரியாமல் உன்னை என் கிருந்தோ கொண்டு வந்து மடியில் வைத்துக் கொண்டேன்!" என்றான்.

கைமேலி ஒன்றும் பேசவில்லை. "நாடெல்லாம் புகழும் ராமனை என்ன குற்றம் சொல்லி நான் தள்ளுவேன்? கௌசையைத் தள்ளிவிட்டுப் பிழைக்கலாம். தரும் சொருபி கமத்திரையை யும் இழந்து பிழைப்பேன். ராமனை இழந்தால் பிறகு என் உயிர் நிற் காது. நுயமில்லாமல் பிழைப்பேன். குரீய ஒளியில்லாமல் சமாளிப்பேன். ராமனை விட்டு விட்டு உயிரை வைத் திருக்க என்னால் முடியாது. இந்த மகா பாப எண்ணத்தை மனத்தினின்று விசுக்கித் தள்ளு. உன் பாதத்தில் என் தலையை வைத்து வகுந்தி வேண்டிக் கொள்கிறேன். எவ்வளவு தடவை நீயே சொல்லியிருக்கிறாய்: 'எனக்கு இரண்டு அருமைக் குழந்தைகள்: அதில் மூத்தவன் ராமன்தான் எனக்கு அதிகப் பிரியமானவன்' என்று இவ்வாறு பல தடவை நீ சொல்லியிருக்கிறாயே? நீ எப்போதும் நினைத்து வந்ததை இப்போது நான் காரியத்தில் நிறைவேற்றியேனேயென்றி வெறியில்லை. அப்படி யிருக்க ஏன் இம்மாதிரி கொடிய வரத்தைக் கேட்கிறாய்? இல்லை, இல்லை. என்னைப் பார்த்தைச் செய்கிறாய்! பரதன் மேல் எனக்குப் பிரியம் உண்டா என்பதைக் காண இப்படிச் செய்கிறாயா? பெரும் புகழ் பெற்ற குலத்தைப் பாபச் செயலில் அழித்து விடாதே" என்றான். அப்

போதும் கைமேலி ஒன்றும் பேச வில்லை. கொப்ப பார்வை பார்த்தான். "இது வரையில் எனக்கு வகுத்தம் தரக்கூடிய காரியம் ஏதும் நீ செய்த தில்லை. பொருத்தமில்லாத பேச்சும் பேசியிருக்கிறாய். இப்பொழுது யார் உன் புத்தியைக் கொடுத்தது? இது உன் செயல் அல்ல. நான் நம்பமாட்டேன்! என் காதலியே! எத்தனை தடவை நீ என்விடம் சந்தோஷமாகச் சொல்லி யிருக்கிறாய்? 'பரதன் மிகப் பெருந் தன்மையான பிள்ளை; சந்தேகமில்லை. ஆனால் ராமனுக்குச் சமானமாக மாட் டான் பரதன்' என்று மகிழ்ந்து மகிழ்ந்து சொல்லியாயே! அந்த ராமனையா நீ இப்போது உசாமல் காட்டுக்கு அனுப்பு என்கிறாய்? அவனால் காட்டில் இருக்க முடியுமா? இதையா நீ விரும்புகிறாய்? மிருகங்கள் நிரைத்த பயங்கரமான காட்டுக்கு நம்முடைய ராமனை அனுப்பச் சொல்லுகிறாயா? அவன் எவ்வளவு அன்பு செலுத்தி உனக் குச் சேவை செய்திருக்கிறான்? அதை மறந்து விட்டு எப்படி உனக்கு மனம் வந்தது. அவனைக் காட்டுக்கு அனுப்பு என்று வாயால் சொன்ன? அவன் என்ன தவறு செய்தான்? இந்த அரண் மனையில் நூற்றுக்கணக்கான சித்திரங்கள் இருக்கிறார்கள். யாராவது ராமனைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஒரு அப வாதம், ஒரு குற்றம் சொல்லிய துண்டா? உலகமெல்லாம் அவனை விரும்புகிறதே! எல்லாருடைய அன் னையும் தன்னுடைய குணத்தாலும் சிலத்தாலும் சம்பாதித்திருக்கிறானே? உனக்கு ஏன் வந்தது அவன் மேல் இப்போது வெறுப்பு? இந்திராதி

தேவர்களுக்கும் மோகமான இரவுத் திருவிளையாடல் மகன்! தவம் செய்யும் கிஷ்கிணுதலைய மூக தேவனை அடைந்திருக்கிறேன்! ராமனுடைய சத்தியம், சீமை, சிந்தை, அறிவு, படிப்பு, வீரம், பெரியோர்களிடம் அடக்கம் இவற்றை என்வொரும பாராட்டுகிறார்களே! அவன் வாயில் ஒரு கடினமான வார்த்தை வந்ததை நான் பார்த்ததில்லையே. அவனை எப்படி, "நீ காட்டுக்குப் போ" என்று தந்தையாரை நான் சொல்லுவேன்? இது சாத்தியமா? நான் மறுவன். எனது அத்திய காலத்தில் என்னிடம் இரக்கம் காட்டு, கையே! இந்த ராஜ்யத்தில் உன்னை செல்வத்தில் எதை வெல்லுமாறுதல் கேள். எல்லாவற்றையும் கேள். உனக்குத் தருவேன். என்னை யவனிடம் அனுப்பாதே! கைகப்பித் தொழுவிடுவான். உன் இரு பாதங்களையும் பிடித்து வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஏனெனில், ஏனெனில்! ராமனைக் காப்பாற்றுவாயாக. என்னை அதர்மத்தைச் செய்யச் சொல்லாதே!" என்றும்.

இப்படிச் சொல்க் உடனில் விழுந்து மூழ்கித் தவித்துக் கொண்டு கரை வேற வகை தெரியாமல் அடிக்கடி திணை இழத்தும் கண்ணீர் விட்டு அலறியும், வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு மிகுந்த மகாராஜைப் பார்த்து, கையே! சிந்தும் இரக்கமில்லிக் கொடிய மொழிகளைப் பேசினார்.

"அரசனே! வரங்கள் இரண்டு கொடுத்த விட்டுப் பிறகு கொடுத்தேனே என்று வகுத்தப்பட்டுப் புறக் கணித்திராணும், அரசராகிய உமக்கு எப்படி வாய் எழும், சத்தியம் என்ற வது, தருமம் என்றவது பேச? மற்ற அரசர்களிடம் என்ன சொல்லுகிறீர்? ஆம்! என்னைக் காப்பாற்றி எனக்கு உயிர் தந்த கையேக்கு வாக் குத் தந்தேன். பிறகு அது என் க்குப் பிடிக்கவில்லை. கொடுத்த வாக் கைப் போய்விட்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லுகிறார்? வேறென்ன சொல்லுகிறீர்? ராஜ குலத்துக்கே அபகாரம் என்பாதித்துக் கொடுக்கிறீர். "அரசர்கள் மனைவிகளுக்குக் கொடுத்த வாக் கைப் போய்விட்டிருக்கிறார்கள், சொல்லுதைச் செய்யமாட்டார்கள்" என்றிரு அபகாரத்தை உம்மால் அரச குலம் அடைவது. சிவகுரு பட்டிக்குக் கொடுத்த வாக் கைக் காப்பாற்ற தன் உடலி விடுத்து மாயிசத்தை அறுத்தெடுத்துத் தந்தான் என்பது உமக்குத் தெரியாதா? அவர்க்கவர் தன் கண்ணைப்

பறித்துத் தந்த சத்தியம் காத்த உத்தம கதிரைத்தான் என்று நீர் கேட்டிருக்கிறீர்? எழுந்திரவானது ஒப்பத்தம் செய்து கொண்டபின், அந்த குடித்தந்தை மறித்து. கரைவை மீது திறந்தது. செய்த பிரதிகை குலம் போய்விட்டதா? தவ குலத்தைச் சேர்ந்தவர் நீர். மூன்றாம் வயதில் தடப்பீராக. இவ்வ, இவ்வ! நீர் தருமத்தை விட்டுவிட்டு ராம குலத்துப் பட்டமணித்துக் கொண்டுவர உடல் போகித்துக் கைமாடு வாழ்கிறீர், உமக்குச் சத்தியம் என்னே போனது என்று? தருமம் என்னே போனது என்று? எனக்குச் பைதம் செய்து தந்த வரம் கிளப் புறக்கணிப்பீராகில் உம்மெனில் இன்றே விஷம் குடித்து இறப்பேன். ராமனுக்கு நீர் பட்டாபிஷேகம் செய்யுங்கள், அன்றே நான் சத்தியம் தவறிய உம் எதிலில் உயிர் விடுவேன் நிச்சயம். நான் பரதன்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன். வாக் குத் தந்தபடி ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பினீரானால் சரி. இவ்வியேன் உயிரை விடுவேன்" என்று கையே! உறுதியாகச் சொல்லி விட்டுப் பேசினார் திறத்திலும்.

இரக்கமற்ற மனைவியின் குலத்தைக் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு தாரதன் பேச்சுவாயை மின்றுன். இவன் கையேவியா அல்லது பிராண என்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தான். பிறகு கோடகியால் கொட்டப்பட்ட மரத்தைப் போல் சிதற விழுந்தான்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து திணை வந்து திணைத்திக் மெதுவாகப் பேசினார்: "யார் உனக்கு இந்த உபதேசம் செய்த உன் புத்தியைக் கொடுத்தது. கையே! நீ நான் சேத்தேன், குலமும் அழித்தது. எந்தப் பிராண உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு இப்படி வெட்டி மிழந்து உன்னை ஆடச் செய்கிறது? நீ என்ன திணைத்தியை? என் மகன் பரதன், அண்ணன் ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பி விட்டுத் தான் அரச குல இரக்கம் ஒப்புதலா? ஒரு தாலும் ஒப்ப மாட்டான். இதை நீ அறிவாயா? ராமனை வனவாசம் போ என்று நான் சொல்லவாவது. இது நடக்கக் கூடிய பேச்சா? உனக்குத்தான் அரசர்கள் என்னை இழையாட்டார்கள்? பரிசுவிட இழைதல் தீர்ப்பத்தான் இத்தக் கிறுக்கியே மூடன் தன் மூத்த குமாரனும் உத்தம புருஷனுமான ராமனை அணுகுந்திய ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தி விட்டான்" என்று சொல்லிக் கிளிப் பார்கள் என்பது உனக்கு விளக்கவில்

ஊயா? ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்ப
என்று கைமமாகச் சொன்னதிலும்,
கௌசல்யை உயிர் விட மாட்டாளா?
நான்தான் உயிர் வைத்திருப்பேனா? நான்
கருடைய மகளைப் பற்றி யோசித்தாலா?
ராமன் தண்டகாரணியம் போக வேண்
டும் என்று சொல்லிக் கேட்டு மாத்
திரத்தில் அவன் உயிர் தீப்போன!
உன்னை ஒரு ஸ்திரீ என்று நம்பி மனை
யாகக் கொண்டேன். உன் ரூபத்தைக்
கண்டு மோசம் போனேன். மதியிறத்
தவன் விஷம் கலந்த தேனைக் குடிப்
பது போல் உன் அழகைக் கண்டு மயங்கி
உன்னைக் கட்டிக் கொண்டேன். கேட
னுடைய பாட்டைக் கேட்டு மான் வளை
யில் கிஞ்சலது போல் உன் வளைவில் கி
டிப் போய் மாஸ்விதேன். உன்கை என்
னைச் சீ என்று வெறுத்து என்னை கிட்டுத்
தூர விலகும். உன் குடித்த பிராமண
னைத் தெருவில் எம்போரும் வெறுப்பது
போல் என்னை எவ்வோரும் வெறுப்
பார்கள். ஆதலா! என்ன வரத்தைக்
கேட்டாய்? சூலம் அழித்து போகப்
போகிறது. ஒரு பெண்ணைக் கைம்
கிவிட்டுத் தன் அப்பகுதியை குமாரனைக்
காட்டுக்கு அனுப்பிய மூடன் என்விற
இகம் என்றென்றைக்கும் என்னைப் பட்
திகொண்டு நிற்கும். 'தீ வனம் சென்னை
வேண்டும்' என்று நான் ராமனுக்குச்
சொன்னேனாலும் மறு பேச்சுப் போ
மாட்டான். போகிறேன் என்று உடனே
சத்தோஷமாகப் போய் விடுவான்.
நானும் எனக்குப் பிள் கௌசல்யையும்
சமீபத்தினரையும் உயிர் தீப்போம். இப்
படிச் சம்பாதித்த ராஜ்யத்தை நீ கை
மாக அனுபவிப்பாய். பாவி மூடப்
பெண்ணே!

"பரதன் இதற்கெவ்வாய் கம்மதிப்
பானா? அவனும் இதற்குச் சம்மதித்
தானாலும் அவன் எனக்கு உத்தரவினை
யும் செய்ய வேண்டியதில்லை. வெட்டி
மற்ற ஸ்திரீயே, என் சத்திரமே. புரு
ஷனை இழந்து விதவைப்பாடி உன் மக
னுடன் ராஜ்யத்தைச் சந்தோஷமாக
அனுபவிப்பாயாக.

"ஹா! ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்ப
வேண்டுமா? ஆதலா! ஸ்திரீகளுடைய
கபாவம் எவ்வளவு பாவ கபாவம்! எவ்
வளவு கொடியவர்கள்! இங்கிலாந்தை.
இவர்களால் கொடியவன். மற்றவர்களை
என் நான் நித்திக் வேண்டும்! பரதன்
தனக்குத் தாயாக இவளைப் பெற்றானா?
ஒரு நாளும் என்னால் இது செய்ய முடி
வாது. கையே! உன் காலைப் பிடித்
துக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொஞ்
சம் இரக்கம் காட்டு" என்று கதறித்

ஒரு திருத்தம்

22-8-83 கவி இடமில் ராமானந்த
தில் பக்கம் 28-ம் முதல் பத்தி கடைசி
லில், பரகராமர் கறுவது: ".....என்
தத்தை நமத்தகீவி அடைத்த விழந்து
தலை இது. இதை வளைத்து நான் எத்து
வாய், பாணமும் தருகிறேன். இதைச்
செய்யாமே நான் இருவரும் புத்தம்
செய்யோம்" என்று. "இதைச்
செய்யாமே" பல்பது "இதைச்
செய்யாமே" என்று இருக்க வேண்டும்.

கொண்டு தரதன் கீழே தவறியக்
புரண்டான்.

மகாராஜாவாகப் புகலாண்டுகள்
ராஜ்ய பரிபாஷைம் செய்து பெரும்
சீர்த்நிலைப் பெற்ற தரதன்க்கரவர்க்கி
வானவன் பூமியில் புரண்டு அழுது
கொண்டு மனைவியின் பாதங்களிற்
பிடித்து இறைஞ்சும் நிலையை என்
னென்று சொல்வது! சம்பாதித்த புண்
ணியம் சீர்த்ததும் யயாதி கவர்க்கத்தி
கிருத்து அப்பறப்பகுத்தப் பட்டுப் பூமி
யிக்குழித்ததுகாட்சியாக இருந்தது! அது.

மகாராஜன் எவ்வளவு வணங்கி எவ்
வளவு தீவிரமாகக் கேட்டுக் கொண்டும்
கையே பிடிவாதமாக, "நீர் சத்திய
சத்தர், கொன்ன கொல் தவறுதவர்
என்று இவ்வளவு நான் எவ்வோரிடமும்
பறைசாற்றி வந்தீர். தெய்வங்கள் காட்
சியாக எனக்கு வரம் தந்துகிட்டு
அகலப் புறக்கணிக்கப் பார்த்தீர்.
நீர் வார்த்தை தவறியால் என் உயிரை
மாய்த்துக் கொள்வேன். இது நிச்சயம்"
என்று முடிவாகச் சொல்லியிட்டான்.

"அப்படியானால், பாவி, ராமன்
வனம் போவான். நான் சாவேன்.
நீ எனக்கும் என் குலத்துக்கும் பணை
யாடி, உன் விருப்பத்தை அடைந்து
என்ன கமையுடைய வேண்டிமா அதை
அடைவாயாக" என்றான் தரதன்.

மறுபடியும் "ராமனைக் காட்டுக்கு
அனுப்பி நீ என்ன பிரயோஜனத்தைப்
பெறுவாய் என்பதை நான் அறிய
வில்லை. உன்கை முழுவுதும் உன்னை
இகழ்வதைத் தவிர வேறொரு
பிரயோஜனமும் நீ அடைவப் போவதில்லை.
புத்திரப் பேறு இல்லாது பலலாண்டு
வருத்தி, பிறகு ஆண்டவன் அருளால்
ராமனை அடைந்தேன். அவனை இப்
போது காட்டுக்கு அனுப்புகிறேன்.

பஸ் க்விஸ்

தமிழ் தயவுசெய்து பஸ் பிரயாணத்திற்கென விரும்பும். சென்னை நகரில் தனியார் பஸ்களின் 'ரூட்' எண்ணங்களும் அவை எங்கிருந்து எங்கு செல்கின்றன என்பது அறிவிப்பில் பரிசுவசனமாகத் தாள் மாற்றப்படுகின்றன. பஸ்களின் உட்புறம் உள்ள திருவடிகளாகிய மத்தையுள் குவிக்கப்பட்ட பஸ்களிலிருந்து, ஆறுகள் பக்கவாட்டில் வெளிப்படுத்தித் தூண் மீதுள்ளதிலும் சீராக மீதுள்ளதிலும் ஒரு சீராக வட்டம் 'பெய்கின்ற' சென்னை மாநிலத்தையும் அந்த வட்டத்தினுள் பல எழுத்துகள் கரும் இடங்களிலும் உள்வாங்குகின்றன உள் வித்திருக்கின்றன?

இந்த எழுத்துக்களும் இடங்களிலும் எந்தக் குறிப்புகளும்? (வினா. பி.சி. பி.சி.)

ஆனால்! என்ன! பாக்கியத்தைப் பெற்றேன்!" என்று விழு அரசன் அழுதான். பிறகு அவன் ஆகாயத்தை நோக்கி, "ஹா தீசியே, நீ தீர்த்துப் போனது விடித்து விட்டால் நான் என்ன செய்வேன்? பட்டாபிஷேகத்தை எதிர் பார்த்திருப்பவர்களுக்கு என்ன சொல்வேன்? ஆகாயமே! தட்சத்திரங்களுடன் எனக்காக அப்படியே நிற்பாய்! ஐயோ! வேண்டாம். அப்படியானால் இந்தப் பானியின் முகத்தின் விழித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டியதாகும்! சீக்கிரம் தீர்த்துப் போவாய் தீசியே! விடித்தால் இவன் முகத்தைப் பார்க்காவிடுக்கலாம்" என்று இவ்வாறு பேசிக் கொண்டு உன்மத்த தீவிரம் மூர்ச்சையுமாக மாறி மாறி வேதனைப் பட்டான் அப்பாவி தசரதன் - அரு பதினாறாம் ஆண்டுகள் ஆண்டு முதுமை வடைந்த பேரரசன்.

"என்மேல் இரக்கம் கொண்டால் கைகேயி! நான் கொடும் கொண்டு

சொன்னதை யெல்லாம் மறத்துவிடு. உனக்கு வன்பெரிவிருந்த அன்பை வைத்துக் கொண்டுத் தொண்டிறேன். ராஜ்யம் உனக்குத் தத்தேன் என்றே வைத்துக் கொண்டு ராமனுக்கு அதை நீ உன் ஜடைபதமாக உன்னுடைய கையால் கொடுத்து நாளை தட்சக வேண்டிய பட்டாபிஷேகம் தடைபெறும்படி செய். நாளை ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்று ராஜ்ய சபையில் தீர்மானித்துப் பெரிபோர்களுக்கும் ராமனுக்கும் நான் சொன்னதைப் பொய்யாக்க வேண்டாம். என்மேல் இரக்கம் கொள். ராமனுக்கு நீயாகக் கொடு ராஜ்யத்தை. உன்குழுவையெவரையின் நிற்கும் பெருங் வீரத்தினால் அடைவாய். என் விருப்பம், துணைகளின் விருப்பம், பெரிபோர்களின் விருப்பம், பரதனின் விருப்பம், என்னாரும் இதுவேயாகும். இதைச் செய்வாய் என் உயிரே, என் காதலியே!" என்று மறுபடியும் அரசன் கோடிய கைகேயியைக் காண்பித்து வேண்டிக் கொண்டான்.

"மூடியாது. கொடுத்த வரத்தைப் பொய்யாக்காதீர். சத்தியம் சத்தியம் என்று பேசிக் கொண்டிருந்து. ஏன் இப்போது அசத்தியத்தில் புகப் பார்க்கிறீர்? அப்படிச் செய்தீரானால் என் உயிரை மாபத்துக் கொள்வேன். அறிவிர். என் கால தாமதம் வேண்டாம்" என்றான் கைகேயி.

"மீத்திரத்துடன் கையைப் பிடித்துத் தீயின் மூன் உண்டாக் கொண்டேன். இப்பொழுது உண்டாக் தீக்கினேன். எனக்கும் உனக்கும் பிறந்த மகனையும் தீக்கி விட்டேன். இரவு தீர்த்து, பொழுது விடியப் போகிறது. பட்டாபிஷேகம் இல்லை. ராமன் எனக்கு உத்தரக் கீகையே செய்வான்" என்றான் அரசன். "வினாவுப் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர். ராமனுக்குச் சொல்லியனுப்பி அவனை இங்கே உடனே வரவழைக்கவும். பரதனுடிகே ராஜ்யம் என்று சொல்லி அவனை வளத்துக்கு அனுப்பிச் சத்திபத்தைக் காப்பாற்றவும். தாமதம் செய்ய வேண்டாம்" என்றான் கைகேயி.

"அப்படியா?" என்றான் அரசன். "சரி, என் மகன் முகத்தையாவது யார்ப்பேன். நான் இறப்பது நிச்சயம். உடனே அவனை வரச் சொல். இறப்பதற்கு மூன் அவன் முகத்தையாவது யார்ப்பேன். சத்தியம் என்றே கயிறிறி மூன் சுட்டப்பட்ட இந்த மூடக் கிழவனும் ஒன்றும் செய்வ முடியவில்லை" என்று தன் கரத்தில் சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் தீனை இறந்தான். (தொடரும்)

**உங்கள் வதனம் மலரிதழ் மென்மையும் இளமையின்
பொலிவும் பெற பாண்டஸ் வானிலிங் க்ரீம்**

உங்கள் எழுந்திடு நிபந்தனையாக இருக்கிறது
எந்தவிதமான அகதப் பாடலாகக்கூறாது பாண்டஸ்
வானிலிங் க்ரீம் ஒருவா லிசெஷ் 'ஹ்யூமெக்கன்ட்',
பாண்டஸ் வானிலிங் க்ரீம் மென்மையும்,
விருத்திதன்மையும் இளமையும் தளிக்கின்றது.
தூசு, சிவோஷன மாதும் ஆகியவற்றில் இருந்து
உங்கள் எழுந்திடு பாடலாகக்கூறாது. பொருள்
பேற்று வேளாண் பாண்டஸ் வானிலிங் க்ரீம்
தவிர்வதால் உபயோகிக்கலாம்; நுகர்ப்பட்டதும்
படிமாதமாகவும் உபயோகிக்கலாம். அப்போது
ஒப்பினைப் பணிக்கலாகக்கூறும் விவரம்
வலக்கியாக விளங்கும்.

**கிம்ப்ளா பாண்டஸ் இன்டர்போரேட்டட்,
(மாணாறுக்கப்பட்ட பொருள்)
சு.அன். சுகீம் இன்டர்போரேட்டட்**

**பாண்டஸ் வானிலிங் க்ரீம்
பவுடர் பூச்சிந்ருத் தலேசிதந்த ஓர் படிமானம்**

சு.அன். சுகீம்

நேயர்களுக்குப்
புத்தக
அன்பளிப்பு!

தொழமை
யோகம்
ராஜாஜி

கூப்பி

ஆகஸ்ட் 3, இதழுடன்

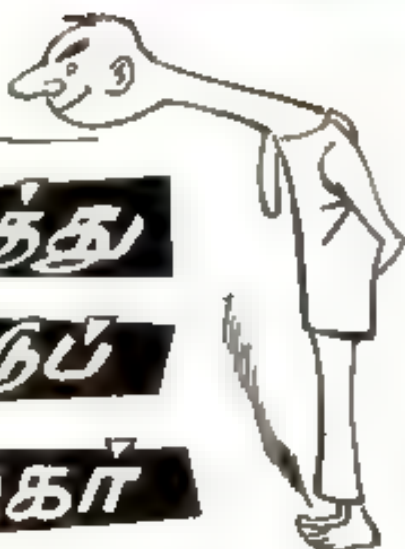

இந்திரா பார்த்த சாரித்
எழுதிய

ஹாஸ்யங்கள்

"மேலும் சுவைக்கிறதில் சுவைக்க
கூட உட்காந்து உட்காட்டுவதில்
மேலும் சுவைக்கிறதில் சுவைக்க
கூட உட்காந்து உட்காட்டுவதில்

சுவைக்கிறதில் சுவைக்க
கூட உட்காந்து உட்காட்டுவதில்

இதன்மூலம் 3²

கஸ்தி இதன்

இதன்மூலமாகின்றன.

பக்கத்து

வீட்டுப்

பிரமுகர்

**அசைந்தாலே
வேகம் துள்ள, அலுப்பில்லா
உற்சாகம் கொள்ள...**

சைக்கிள் கத்திபெற... சாதின
புரிய... சலிப்புட்டும் இவ்வளவு
வாழ்வையும் இப்பொக்க...
விறகொண்டு எழுவி! உங்கள்
குடிக விடக்கும் உங்கள்
தொண்டை விடுவித்தால்... அது
யே வெற்றி! இதோ, அதற்-
கென்றே சிறந்துவரும் அகிர்ந
பொக்க வாய்ப்பு! அன்ட்ரே என்ற
ஒரு பாலஞ்சு பானம், இந்தியா-
யின் உணவியல் ஆராய்ச்சியினை
முனைந்தும் ஒரு சினைப்பதின்

சிபாரிசு பெற்ற 4 டிரைக் கத்-
துக்கள் இனோர்த ஒரு கைதிக்-
கனஞ்சியம்! சைக்கிளும்
காவாய் பருகிச் சூட்டார்.
கைக்கத்தின் உத்பத்தும், கைக்
குழுதும் கைகளுமே கைம்!

**உள்வாழ்ந்தும் தென்மை
உயிர்த்தெழுப்புவது
அஸ்ட்ரா**

தமிழகம், கேரள மாநிலங்களிலும், ஆந்திர, கருநாடக மாநிலங்களிலே
தோண்டுதெடுத்த சில காவங்களிலும் விவட்டக்கிறது

விவட்டக்கிறது... இந்தியாவின் சில விவட்டக்கிறதும் தாமதமான தயாரிப்பு (சிறிதளவு) பூக்கிறது

திருப்புகழ் ராகவன்

சுப்படு

இத்திருப்புகழ் நெருங்கத் தெவிட்டாத திருப்புகழாய்! புது வேண்டுகோள்! வாருங்கள் இத்திரப்பிரகந்தத்துக்கு. வேண்டுகோள் ராகவனின் கோஷ்டியை!.

அருண்விநாயகர், அவர் பட்ட அன்னம் கழுத்தெனவாய் திருப்புகழ் மூலம் வந்துத் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஏழரை, ஒன்பதரை, பதினேழ்நூரை, எம்! பதினேழு உட அவர் புனிதப்புகழின் இடம் பெற்றுக்கொண்டன. ஒரே கணக்கு வழக்கு. வெணவயல் மாகம் பாடுகிறவர்களை ஐக்கியம். அகரம் களைக் கவனித்தால் சாதித்தம் உருத்தெரி வாயம் போய்க்கிடும். ஒரு மாதந்திரமாய் மதத்தாய் 'அடிமைப் பிடிப்பு' பாரத பட்ட' என்று அடிவிட்டுத் தொடங்கி ஒரு முழுத் தெறு வரவேண்டும். திருப்புகழில் உள்ள தான் வித்தியாசங்களைக் கரைத்துக் குடித்து விட்டால் கவந்தமதுப் பற்றிப் பாரிசு வேண்டாம்; புருத்த வினாவாய் விடலாம்.

கட்டா, மறந்து விட்டுப்போயே ராகவன்! ராகவன் தன் உயர்தர கட்டாடக் கண்டித்தான். மூன்று மணி நேரம் கத்தியாகக் கத்திச் செய்யக் கூடியவர். நிரென்று 1957ம் ஆவருக்கு வந்திருக்கிற கட்டாது. டாக்டர் கொண்டு முகம் திப்பதில், "பாடு கைத் திறந்து" என்பதுதான். ஆனால் அது அவரால் முடியாத காரியம்.

வேளாண்மைத் தரிசித்த வந்தார். கத்தி மூலம் கட்டாது. அவன் டுக்குப் பாடத் திருப்புகழை மேற்கொண்டார்.

1958ம் ஆண்டு போர்னாடவர் திருப்புகழ் கருப்புத் தொடங்கியார். ஒரே வருஷத்தில் கோஷ்டி கருப்பாகப் பெருகியது. இன்று 198 கவனங்களைப் பாடக் கட்டி இருந்து வந்தான் இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக அதில் பெரும்பாலான பெண்மணிகள். அத்தப் பெரும்பாலானவையின் முக்காலவாதிக்கு மேல் தாய்மாரிகள். பாடக்கூறுக்கு அருகில் வான வான மெட்டுக்கள் அமைத்துக்கொள்ளார், தன் கருவியை பாணி. சாதித்தம் கைதுப் படாமல் தன் கைக் காரியைக் குறைவு கழுடன் அவர்கள் பாடுப்போது ஏழரை, ஒன்பதரை, பதினேழ்நூரை, பதினேழு எம் காம் பிரகந்தமாய் வருவதில்லை. தானம் பார்த்தில் கைத்து விடுகிறது. இந்தக் கோஷ்டி இரு முறை அதுபாட விடுவதை வளம் கத்துகிறது. தாதுபது பெரிசின் அடம்

வெ இத்தம் மூலத்தில் எப்போதும் தன் கத்தியோகையில் இருப்பவர்கள்.

பாடுப்போது தன் கட்டுப்பாடு; ஒழுங்கு. முகிக்கொருவராகக் கத்துவதில்லை. கருதி வுடன் இறைத்த தன் பொடி ஐக்கியமாய் ராகவன் தட்டிய நிமித்தம் அப்பே காத் தித்திபம் வந்து விடுகிறது.

குறுகிய பரம் பட்டா திரு கங்காரவேறு அவர்கள். ஆறுமுக்கிய ஆன் படை கங்கத் திக் உதித்தவர். வேறுநிபதி. திக்கி தீய் படைகின் தன்மை அதிகாரி. தீரர். கிருத் திகை தொழும் அவர் விட்டிய் ராகவன் பற்றி. உத்தியோகத்தாலும் இத்தப் பத் துக்கு ஒரு வித்தின் கம்பத்தம் இருக்கிறது. மனிதனின் கார்த்தியில் உள்ள காமத் தீ. குரோகத் தீ, மோகத் தீ. கோபத் தீ, மாத் கரீகத் தீ இவைகளைத் தளிக்கத்தானே திருத் தனியாக முருகின் கயிலிருந்து!

சாமந்தாதுரம் கைவரன் தன் கிருதம் கித்தான்வர். ஆனால் அவருக்கு கைவரனிட மூலம் தம்பிக்கையை விட நீலரின் பாய்க் கவரன் வன். கே. ஐக்கின் கைவரன்தித் தான் அநித தம்பிக்கை. ஆனால் ராகவன் கைவரனில் கைவரன் கார்த்தி கொள் காமம் ஒரு பற்றி விடாமல் கைவரனின் கெட்டுக்கியார். கமகூசு சோறு போடும் கிருதங்கத்துக்குத் 'சோறு' போடுவதற்குக் கட்டப் பண்டம் கார்த்துக்கில்லை.

கட்டாது இவர்களுடைய (அதாவது எந்தவர்களுக்கும் கட்டம் கரும்) கட்டமில் இவர்களுடைய கயர் அதிகாரியான திரு கர வனின் இங்கு தவறாமல் காணலாம். துறை முகத்திலும் விமானக் கட்டத்திலும் ஒரு பவரின் தடுக்காட் 'கொத்து' இவரை ஆறுமுக்கியத் தடுத்தார் கொள்ளாய் என்று தம்புகிார் போனும்.

ராகவன் ஒரு வேண்டிக்காரக் கம்பெனில் கயர் பற்றி கமிக்கிறார். அம்மாதிரிப் பதவிக்கின் இருப்போருக்குத் தனிதனில் போலுதுபோக்கப் பன் காதிகன் இருக் கின்றன. 'கோழியைப் பார்த்து' கோய்ப், ரம்பி, தித்தியாதி. இப்பெரியப்பட்ட குழ் தினையில் அவர் அங்குழிக்கப் போகாமல், இறைவன் திருநாமம் பாடுகிறார்.

பத்தி பூங்கமாய் பார்த்தாலும் கத்தித் தரார் என் போட்டாது ராகவன் தொண்டு மகத்தானது. கத்திமெய்க்கில்லை.

புதுபுகழில் தங்குகள் கூட வருவார்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கனம் அரசர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லி விட்டார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

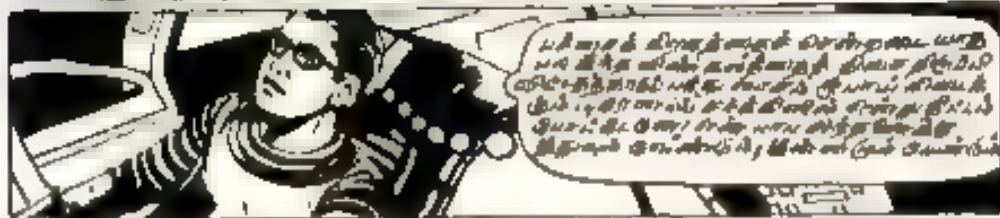
அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அம்மலக்கு அப்பால்....

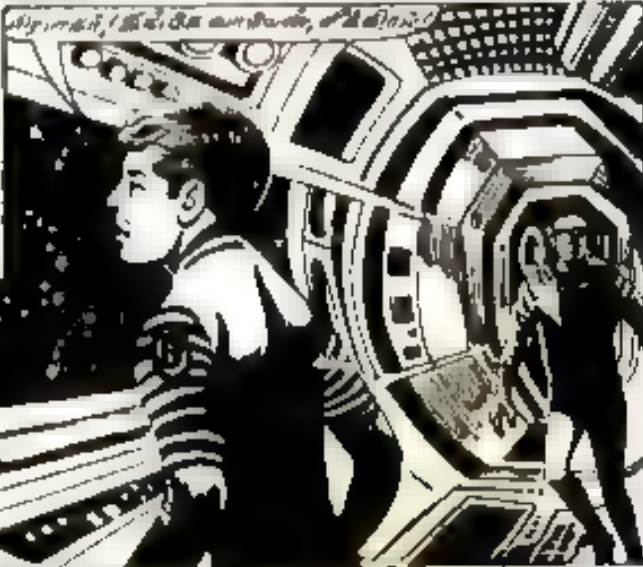
கதை: புதுபுகழ் படம்: விஜய்

16

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த மருத்துவ மனத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

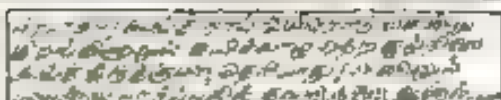
சுருதா
மணி
உருது
சுருதா
மணி
உருது
சுருதா
மணி
உருது
சுருதா
மணி
உருது

1954年 4月 27日 星期一

புதுச்சேரி நகரில் உள்ள புதுச்சேரி கிளையில் உள்ள கிளையில்
புதுச்சேரி நகரில் உள்ள புதுச்சேரி கிளையில் உள்ள கிளையில்
புதுச்சேரி நகரில் உள்ள புதுச்சேரி கிளையில் உள்ள கிளையில்

தமிழக அரசின் மின்னணுவியல்
பொருளாதாரத் துறை அமைச்சர்
பி. என். ஜெயராமன் அவர்கள்
இந்த துறை குறித்து, உறுதி
யாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

[illegible]

6. The first of these is the fact that the
 second of these is the fact that the
 third of these is the fact that the

பிழிமென்று உடா தோறும்புடைய, அங்குறையுடைய
காந்தியைச் சீர்தரின் அழகு நடை கையெழு
பிழிமென, தாழ்த்தலாக அழகுநடை தாழ்ப்புப் படை
மெனது ஐயுறு அழகு நடைநாள் மீள விரைநா
யுடைய அழகுநடை படைநாள் அழகுநடை நடைநாள்
மீள அழகுநடைநாள் நடைநாள் நடைநாள்.

தூயணி பெருமாள் வீரத்த நாயகன் இவ்
 ஸகல; வளர்த்த நாயகி இவ்வாயன்; இவ்
 வாய்நாயகியாய். இவ்நாயகி இவ் பெருமா
 ளைப்படி மட்டுமே சொல்லுகிறேன். என்னை

தமிழகம் மாவட்டங்கள் துவங்க ஏற்பட்ட போதின் பிறகு நடைமுறையில் துவங்கி வந்த மாவட்டங்களுக்கிடையில் ஒன்றே ஆகியிருந்தது. அந்த ஒன்றே பழந்தமிழ் மதுகிரி மாவட்டமாக இருந்தது. தமிழகம் தமிழகமாகத் தோன்றாமல் பேரிந்தது என்ற உண்மை அப்போது தோன்ற ஆரம்பித்தது.

கேள்வியுடைய தனித்தனி அங்கப்பாசைகள் கை
நாலைகளாக வந்து நான்கு மீட்டர், குறிப்பி
தெரிவிப்பது விடயம் கேள்வியுடைய நடத்தையினை
இலங்கைப் பேரவையுள் கொண்டு வருவாங்காது
மேல் தலைவரவர்கள் கமிட்டி கொண்டு நடவடி
கையினை ஆரம்பித்து செயல்படப் பாராட்டும்

தேவன் என்பது நீரு மணிதின் உள் மூலத்தின் உருவமான தாமரை மீன், தந்திரன் எனப்பெயர் பெறப்படு.

1994-2000: 1994-2000: 1994-2000

Gen. ed. note: General

நாவலர் நற்புகழ் நான்கிசையும் பரவுக!

ஈழத்தின் தேசிய மடத்தின் அமைப்பையும் பார்க்கும் போது யாழ்ப்பாணம் அதனின் தலை உறுப்பாய் அமைந்திருப்பது போல் காட்சியளிக்கிறது. எங்கு தலைவன்போல் அங்கு மூலியுழைந்து என்பது போலும். இம் கருத்துப்போல் ஈழத்தின் தலை உறுப்பாய் விளங்கும் யாழ்ப்பாணம், காவத்துக்குக் காவலர் நாட்டைப் படுத்துவதில் பெரி துடாத்துக் குதிரை வளம் படைத்த தலைவர்களைத் தொற்றுவித்துள்ளது. இதனாகத் போனும் சில காவத்துக்கு முன் ஒரு மூதலை உறுப் பினர் பிம்பவருமாறு கூறினர்: "When others saw this glorious way of our nation" (மேற்குறிப்பினர் தாயிலிருந்தே வளர்க்க யாம் எம் ஈழநாடு வளர்க்கிறோம்). கரகா துடன் கொண்டு பார்க்கும்போது ஏறக்குறைய இதுவரை குறிப்பிடத்தக்க மூலியத்தையும்

கடைபிடித்து அதிசயமாக யாழ்ப்பாணம் உருவாக்கியுள்ளது. ஒவ்வொருவருடைய பணியும் தனிக் கிறப்படியாகவேண்டும் ஆறாது நாவலர் தன்னைத்தே பண கிறப்பியல்புகளைக் கொண்டு தமிழ் இனத்தின் பிடி நெருக்கடியான காவத்தில் தொழித்த மகமெனத் தனி வழி கருத்துப் பணி யாற்றியதால் அவர் தாமம் மக்கள் நாணிக் திருந்து விட்டது. 1883 டிசம்பர் 18ம் தொழிய நாவலர் 5-12-1879ம் தமது ஸம்பத்தேஸ் கவதை எட்டிய பிடிக்கையில் தம் வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். அவர் இன்று மறைந்து தொண்டாறு ஆண்டுக் கூடுகின்றன. ஆம்! ஒரு நாற் றண்டை எட்டிய பிடிக்கும் அளவுக்குக் காவம் கடத்து சென்றது. ஆனால் அவர் தீவிர மட்டும் காவ வெள்ளத்தில் அழுத் தாது அந்த வெள்ளத்தில் பிடித்து தம் உள் கத்தில் ஒளிவிடுகிறார். இதுவொன்றே அவரின் பணிவின் பாங்கினைப் பாரிந்துக்குப் பகதோற்றப் போதிய எண்ணம் அமைகிறது.

நாவலர் பிறப்பிடம்

யாழ்ப்பாணத்தின் தலைநகராய் விளக் கிய நகலூர், மணிமுடி தாய்க்கிடி மன்றர் ஆண்டதனும் மா'ரும் பெருமையுடையதும். மணிமுடி தாய்க்கிடி மன்றோடு தமிழ் அங்கத்து இயக்கிய அணிதன் அணித்த அறிஞரைத் தொற்றுவித்ததாலும் கிறப்பப் பெறுகிறது. அரை அரங்கோடு தொட்டுச் சொத் தலை வந்துதல் நகலூர் ஸாணப் பிரகாரி (அருள் ஒளிவானர்) மருகத் தமிழ் வளத்த எண்ணெர் பவர் நகலூர்ப்பேயே தொழினார். இந்த நகலூர்தான் நாவல ரின் பிறப்பிடம்; தத்துகிற வளர்ப்பிடம்.

அன்றைய யாழ்ப்பாணம்

திருவரை தொழிய காவத்தில் தமிழ் மக்கள் வெறுமீய் ஆவியவதற்கும், தெரி

○ நாவலர் சில நிறப்பு சிறுவர்களை மறுகா ஸ் திருவரை கப்பதன் குதிரை குருவா கத்தொடையம் ஸ்மார்த் வேக எந்தப் பரமாரகம் கவரிகை கப்பப் பாணம் கத்தொருது உதிர மகிமைத் கருடன் கரவேகையிட்டார்.

○ அமைப்பா கத்திரிகை நாவலர் சில வெறுப்பிவிருந்து கப்பப்பாணத் துக்குக் கொடுத்து.

○ நாவலர் சில.

○ இவ்வாறு பிரதமர் திரு ட்டிக் வேறுவரை நாவலர் சிலக்கு கப்ப பாண அமைக்கிறது.

யில் கிறித்தவத்துக்கும், பண்டையக் கெடிக் தாட்டு வாழ்க்கை முறைக்கும் அடிமை யாகித் தம் கீழ் செட்டுத் தாம் ஒரு தாயின் மாக் கால முடியாத நிலையில் தத்தளித்தனர். அன்று அரசாண்ட ஆங்கிலேய இனத்தின் மனப் போக்கிதன்மைய எம் முன்னோக்கி மனப் போக்கும் மாரத் தொகையிலது. நாவலர் காலத்தில் காழ்த்த தமிழர் பவர் 'யாழ் கண்டு, எம் குழியும் உலகு; எம் வலிவு நீண்டதாத் போதும்' என்று உணரப் போக்கோடு காழ்த்தனர். வழி தவறிச் சென்ற இயற்கை காழ்க்கையை வழிப்படுத்திச் செல்லமுடிந்த செந்தவர் தம் நாவலர்,

பிற மதத்தின் கையாண்ட வழிகேடுகளை வெற்றி கண்டார்

கிறித்தவ மதத்தினர் என்னென்ன வழி களைக் கையாண்டு தம் மதத்தைப் பரப் பிவரோ அதே வழிகளை நாவலரும் கைக் கொண்டு கைகத்தைப் பரப்பினார். கிறித்தவ மதத்தினர் தம் கொள்கைகளைப் பரப்பச் செய்து புத்தகங்களை வெளியிட்டனர். அச்சகங்களை உருவாக்கிப் பள்ளிகூட நடத்தித் தொழுகித்தனர். நாவலரும் உங்களுக்கு வாக் குறைந்தவன் அவன் என்று கருவது போல் அவர்களை எழுப்பட்ட அபே துறை களைக் கருப்பட்டுச் செத்தவிறை ஈட்டிச் செ தெலையைப் பரப்பினார். அதோடு செய்தவ் தண்டையை விடுத்து மக்களுக்குப் புரிகும் மூலத யிக் கவிய வசை நடவடிக் குறிப்பிடுவோடு துவக்கி வெளியிட்டார். குறிப்பிடு குறை தமீழ்க்குப் புதிது எவிலும் தவிறை வணப் படுத்த அது தவிற புரித்ததாய் அகில எழ்ஞர் நாவலர்.

நாவலின் அரசியல் பணி

அரசாழிப் பணிவும், சமயத் தொண்டும் ஆற்றிய நாவலர் அரசியலைத் துறத்தார் இவன். அரசியலை அவம் நீங்கத்தாய்தான் காழ்க்கில் நிலைபாடு ஆக்கம் காண் முடியும் என்பதை நாவலர் உணர்ந்தார். அரசை எவ்வழி அவ்வழி குடிசை என்பதற்களைய ஆள்கிறதவியில் உணப் பாவலர் ஆயப் படுவர் ஏற்பார் என்பதை நாவலர் கண்டார். இவர் காலத்தில் இவ்வுள் ராமகாத லுக்கிய நெறித்த காலகாலுறஞர் கிட்டின. அவர்களுக்கும் 1879-ஆம் ஆண்டுக்குரிய செட்ட சைபத் தொத்திக் போட்டி ஏற்பட்டது. இதில் கிட்டினார் அவர்களை வெல்லும் அதிசுநி கூடத் தென்பட்டது. ஆனால் தானது படைத்த நாவலர் அவர்களை இராம தாதன் அவர்களுதாய் தமிழகரைத் தகவழியில் வழி நடத்தித் தகவ உடைபார் என்பதை உணர்ந்த தம் தொய்யு தொழையும் பொருட்படுத்தாது பன கூட்டங்களை அவர் கார்பித் துறக் எழுப்பினார். அவருக்கு வெற்றி வானையும் ஈட்டினார். நாவலரின் தம் காந்தியோடு அரசியலில் புத்தத இராமதாதன் கருத்துக் கும் குறிப்பாக கருத் தமிழ் இனத்துக்கும்

அரை நூற்றாண்டாக ஆற்றிய பணி அரசு கிட்டியது. அது காதத்தை வென்று லாபத்தில் எவ்றும் நிலத்து திற்கும் காண் தென்புடைய பணி என்பது காண்டு குறிப்பிடத் தக்கது.

சமயப் பணி

நீர்வகலின் மானவர் ஒருவர் அம்மை தொய்க்கு கருத்திய பொருது அவரை அடிக்கடி சென்று பார்வைகிட்டு ஆவன செய்யு அதுதக் மொழி கூறியவர் தம் நாவலர். உங்களுக்கு இத்தொய் தொற்றி கிடும் கா காலகலின் நண்பர்களை அவரை கச்சித்த தொதும் நாவலர் தம் உடமை உணர்ச்சியை இடுத்து யிக் காலக் கருத் தார். அது 1879-ம் ஆண்டு, நாவலரின் இறுதிக் காலத்தில் காழ்க்காவத்தில் போதி தொய் (யெஸ்ஸா) ஏற்பட்டு மக்கள் தவார் உத்த காலத்தில் அரசாங்க ஆலோசனையோடு காதிட்டு மக்கள் தவம் கருதிப் பாடுபட்ட நாவலரின் தொண்டுகாதைத காண் எவ்றில் மருக்க முடியாதது.

செத்தமிக் கிடுகெறிப் பணி

செத்தமிக் மக்கள் கெடுதலியிருத்து புத்தொழி புலாதிருக்கக் கவிய அதிசு சென் டும் என்பதை நாவலர் தஞ் உணர்ந்தார். தம் சித்தியைச் செய்காக்கும் முறைகில் காழ்க்காவத்திலும் சித்தபரத்திலும் கை துவக்கித் திறுகினார். அக்கப் பொறி நிலையக் கிடை தொற்றுகித்து சமய, இக்கலிய, கண்டா துவக்கி எழுதி வெளியிட்டார். கால விருகியை, பெரிய புராண வசனம், திருவிக்கையாடற் புராண வசனம், தன்னுற் காண்டுகைரை, பாண பாட நூல்கள், இக்ககைக் கருக்கம், கப்பிரபொதம் முத லியவை அவர் எழுதிய துவகளுள் ஒருகிவை காடுக. இவை தவிர செத்துக்கு இறை கைகாது பதிப்பித்த புத்த தமிழ் நூல்களும் பகவாக்கும்.

அவ் காழ்க்கில் குறிக்கோள்:

"ஒய்கொரு கோயிலிலும் கைவ சமயத்தை மக்களுக்குத் தாய்கொழிச்செய் போதித்தல் வென்றும் என்று காமிகாமத் தில் குறைவகும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று கவியுறுத்தித் தமிழ்மொழி வழி பாட்டுக்கு வழிகாணவர் - கித்திட்டார் நாவலர். அவர் விடுதொறும் சென்று யிக் அகில பெற்ற அது கொண்டு தெய்வகத்தி தும், கருத்திலும், பள்ளிகளும், அக்கக் கூட்களும் திறுகிப் பண்பாட்டுப் பாகம் கைமத்து துவாது உணர்ந்தார்.

நாவலின் தாய்க்கை

நீர்வகலின் பந்துகைப் பணி பாங்கொடு கிண்கியதற்கு அடிப்படக் காரணம், அவரின் உணத் துவகமையே. உணத்திக் கண்கையொளி கண்டாயின் காக்கிலில்

**'வைபோக வனப்பை
எனக்கு வாரிவழங்குவது
புதிய லக்ஸ்'**

என்கிறார் சினிமா நடிகை
காஞ்சனா

உயர்தரப் பருமனும் சரிவதேசப்
பருமைக் கோலும்
முன்னது புதிய லக்ஸ்.
நீங்களே உண்குகொள்ளுங்கள்...

வைபோகமான வனப்புக்கு ஒரே ஒரு சோப்: லக்ஸ்

**பரவசமக்கும் பரிசுவசக்கும் - கோயா ரோஸ்
கோயா தயாரிக்கும் ஒரு அழகு சாதன வெளாட்**

கோயா பிளாக் ரோஸின் சுகந்தம் கழலிவ
அகப்படாதுகொள்ளுவதன் நீங்கள் வெளியாகும்
பொது பெண்களும் சிறங்களும், வாசனை மணக்கும்.
உள்ளம் உயக்கும். எல்லாம் நீங்கள் விரும்பும்பெண்
இங்கிலாந்தின் மங்கை எந்தப்பணிகளும் தயார்.
மூன்று இரவு கோயா சிருஷ்டங்கள் புதித சிருஷ்ட
காதலம் லவ் அப்பேர், புது மலர் மணமுள்ள
கார்டினியா, பரவசமூட்டும் பாண்டோர்ட்.
" வந்தே நான் முடியாதும் குருகையுடனும்
பாண்டிபுடனும் கவதறிக்கும்.

இந்த அழகுசாது பெட்டகங்கள்
தயார் செய்யுங்கள்.

கோயா

அட்டவாண்முகம் (கோயா)
அட்டவாண்முகம் (கோயா)
இந்த அழகுசாது

ABC-STAN

அட்டவாண்முகம், கோயா

ஒளி உண்டாகும் என்ற பாரதியின் கூற்றும் இதனோடு வலிப்புறுத்துகிறது. தூய்மையான உறுதி வாய்ந்த என்னத்தோடு நாவிறு படைத்த நாவலர் பேசிய பேச்சுக்கு மக்க ளிடையே தனி மதிப்பு ஏற்பட்டது.

நாவலரின் சொல் கேட்ட விழைந்தோர் உணர்ச்சியினால் உத்தரப்பட்டுச் செயல் வீரமாக மாறிச் செத்தவிரையும் சிவநெறி வையும் சிறப்புகச் செய்தனர்.

உரைநடையின் உயர்வு

நிர்வாகரின் உரைநடை தனித் தன்மை வாய்ந்தது. தமிழில் உரைநடைக்கு வழி கொரியவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க முதன்மை பெற்றவர் நாவலர். நாவலரின் உரைநடை யின் உயர்வை யாழ்ப்பாண மண் வளம் பாடிய சோமசுந்தரனார் பின்வருமாறு கவை சொட்டச் செப்புகிறார்:

அன்னநடை வீழ்க்கை யழகுநடை.
கள்ளவொள வகற்றி வந்தான்.
பண்ணுறவு புலவர்க்கு செப்புநடை.
பலிந்த தமிழர் பாவை காட்டு
வகையுடை வழுக்குநடை வானநடை.
கெடல் படுத்திவைத்த வானவர்

புலவர் புலங்குறத்தன்மை நாவலரின் உரை நடைகள் எளிமை, இனிமை, பொருட் தெளிவு ஆகிய பண்புகள் உண்டு. ஆனால் இக்கால அறிஞர் வரையற்ற அளவு மொழித் தூய்மையை நாவலரின் உரை நடைகள் காண்பது அரிதுதான். எனினும், நாவலர் வாழ்ந்த அக்காலத்தில் மொழியின் தூய்மையை வற்புறுத்துகிற கொள்கை நிலவாததினாலும் அந்த ஒரு பெரும் குறை வென்று கூற முடியாது. நாவலரின் உரை நடைகள் கட்சொற்களும் ஏனைய பிர மொழிச் சொற்களும் மிகக் கரிமம் இயன்ற அளவு இவை தமிழின் ஒளி அமைப்புப் பெறும் முறையில் தமிழ் வடிவப்பெற மாற்றி அமைத்த பெருமை நாவலருக்குரியது.

நாவலர் வாழ்த்தும் நாவலர்

“யாழ்ப்பாண நய்தார் ஆறாறு நாவ லர் அவர்கள் ஓர் அவதார புருஷர். விடிய முன் விடப்பெய் விளங்கும் வெள்ளி போல் தமிழகத்தின் தளரம் ஓசைவரும் தமிழும் தனது அவதாரவர்க்கும் புத்தியின் வழக்கப் பிரத்த வள்ளவாயர், முன்னே புல காலங் களிதும் தமிழகத்திற்குத்து தாம் பெற்ற சில சிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பொருத்தி, ஒரு காலத்து ஒருமுறைகள் பழங் கடனைத் தீர்த்து, எடுத்துத் தீர்க்கொணுவாரா தமிழ் கத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய பெருபகாரி நாவலரெவராலும் அது மிகை வாகா” என்று தாவணர் உளம் திறந்து உள் பீட வைத்து வாழ்த்துபவர் வேறு யாரு மில்லை. இவ்வொரு தமிழக நாவலர்தான். ஆம், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்தான்.

சென்னை நகரில் மொத்தம் 7 பஸ் டெபோக்கள் உள்ளன. ஸ்டேஷன் (எ.பி.), ஹைவரஸ் (ஹி), அரெபுதூர் (அம்), அகடாபுரம் (அ), மத்திய தெற்கு (ம.தி.) மத்திய ஸ்பெக் (ம.ஸ.), தண்டை கார்டிபெட்டா (தி), உதாரகாமா “வ.ப.” குதர் பிடுங்கு பஸ்கள் அனைத்தும் டிரைவர் கடைபித் தடையாக ஓடி முடிந்ததும், ஸ்டேஷனில் உள்ள பெய்மையுக்கும் போஸ் ரே ரெண்டும், ருக்மொரு டெபோயினும் கமர் இருபது அல்லது இருபத் திரைத் பஸ்களுக்கு ஒரு டிரைவர் வீதம் மூ டிரைவர்கள் உள்ளனர். இந்தப் பிதியுடன் குதிச் சென்று 1, II, III முதலான ரோமன் எண்கள், ருக்மொரு பிதியுக்கும் ஒரு போர்மன் உள்ந். ரோமன் எழுத்துக்கு அருகில் உள்ள அரபிக் எண்கள் 1, 2, 3 முதலான அந்த அந்தப் பிதியில் உள்ள வரிசை எண்ணிக் குறிப்பளவாகும். டிரைவர் அந்த வரிசையடி திறத்தம்பெறும் மல் கைப் பரிசேதித்துப் பழங் பாசிப்பது அந்த அந்தப் டிரைவர் போர்மனின் பணிகளும். லுக்பு ஆவெந்தின் “சி. பி.” என்று எழுதப் பெற்று வந்ததன் மூற்றி டிரைவா தமிழ் எழுத்துக்களால் (வ. ப.) குறிப்பிடுகிற தமிழன் அமை போக்குவந்தத்துறை. “பாணன்”

நீலமீசை டு வாழ்வார்

“முல்மொழியில் வந்துவரார் ஸுதநிடி மிக்கவராக்
நகம்மொழியும் சேவிதநிபும நகமுறையிற்
தழைத்திடமில்
மெய்கவெறி தவறுது வறடிநெறி தாமயெளி
அமையமா! அவ்வெந்த அருந்தொண்டிகர்
என்னென்புகி”

என்று புலவர் கீரனார் விவரிப்பாடு விளம்பும் கூற்று வெறும் கொற்றுவைர் அவ்வ: பொருள் பொதிந்த புகழுரைபே.

நாவலர் நற்புகழ் தாத்தினைையும் பரவுக !

- ஸமுபவந்தன்

மறு நாள் ரங்கராஜன் மதுரைக்குத் திரும்பவில்லை. மாலை நான்கரை மணி வரையில் காட்சிக்கு விட்டு வெளியே போகவும் இல்லை. முற்பகலில் திசைசரிப் பத்திரிகையை வாசனை மணி நேரம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தான்; பிற்பகலில் ஒரு மணி நேரம் தூங்கினான். இதைத் தவிர மீதி நேரம் எல்லாம் தன்னையும் தன் எதிர்காலத்தையும் பற்றி எத்தனையோ விதமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். சில சமயங்களில் அவனுடைய சிந்தனைகள்

அவனுடைய தந்தையின் ஆசையும், சித்தப்பாவின் உபதேசமும் நினைவுக்கு வரும்போதெல்லாம் அவன் மூச்சுத் திணறும்படி செய்தன. இரு வரும் சேர்ந்து தனக்குப் பிரச

சீராத விளையாட்டு

கு. அழகீசன்

விலங்கு மாட்டுவது போல் கருதினான். 'என் மேல் உயிருக்குரியாக அன்பு வைத்திருக்கும் இந்த இரு

எவ்வளவோ தூரம் சஞ்சரித்தன்கூடத் திரும்பத் திரும்பப் புறப்பட்ட இடத்துக்கே வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்தன. புறப்பட்ட இடமோ, காலம், திசை, மேடு, பள்ளம், பகலும், வறட்டி போன்ற எதுவுமே அந்த ஒரு சூனியமாக இருந்தது. இந்தச் சூனியத்தை விட்டு வேறு இடத்துக்குப் போக முடியவில்லை. வேறு எதையும் கொண்டு வந்து இந்தச் சூனியத்தை நிரப்பவும் முடியவில்லை.

வரும் அந்த விலங்கைப் பொன்னாக மட்டும் பார்க்கிறார்கள். நானே அந்தப் பொன்னை விஷங்காக மட்டும் பார்க்கிறேன். பெரிய தர்ம சங்கடம்!' என்று தனக்குத் தானே உல்லாசமாகவும் வேதனையாகவும் சொல்லிக் கொண்டான்.

இவ்வளவு காலமும் விளையாட்டும் வேடிக்கையுமாக ஒரு விதக் கவலை யின்றி இன்பகரமாக நாட்களைக் கழித்தது போல் இவ்விதம் கழிக்க முடியாது

என்பதை என்னும் போது ஒரு சமயம் எதையோ இழந்து விட்டது போன்ற துயரமும், மறு சமயம் 'அப்படி செடிக்கையாக வாழ்ந்தாட் டனைக் கழித்ததுதான் பெரிய தவறு' என்ற உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டன.

'விட்டை விட்டு வெளியே போகாமல் அம்மாவின் குணத்தைக் கண்டு வியப்பிலும், சகோதரிகளு டன் செடிக்கையாகப் பெரிசு கொண் டிருப்பதிலும் காவத்தைப் போக்கி

விட்டேன். இப்போதுதான் விட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் கண் கூசு கிறது: திக்குத் திசை தெரியவில்லை. இப்படி என்னை வளர்த்தவர்கள் அன் டின் மிகுதியால் வளர்த்தார்கள் என்றுதான். அதுவும் ஏனாக்கு விலங்கு போட்ட மாநிலி ஆகிவிட்டது. எனக் கேள்வியை ஒரு வாழ்க்கை இடைவெளியில் மாமல் வளர்த்ததன் பயன், மனக் குறியை விரும்பாத ஒரு தொழி லைச் செய்வதற்காக என்னைப்

பலியிட வேண்டியிருக் கிறது.....'

இந்தக் குழப்பத் துடன் மதுரைக்குப் போனாள் அக்ஷி. உள்ள குழந்தை தன்னை மெலும் அதிகமான ப்பத்துக் குள்ளாகி என்றுதோன்றிய தாய் அங்குசென்றாவி லேயே தங்கிவிட்டா ட்டிருக்கிறாள். தனியே இருந்தா போடுப்பதற்கும் ஒரு தெனியைக் காண்ப தற்கும் காட்டுதான் செளகரியமான இடம் என்பதால், பிரயா ணத்தை ஒத்திவைத்து விட்டு, தாயை

மணிக்கு வெளியே கிளம்பினான். கடைத் தெரு வழியாக ஒரு சைம் துரம் நடந்தான். ஏதேனும் படம் பார்க்க வாயா, திரும்பவும் ராஜகோபாலன் விட்டுக்குப் போகவாயா என்றெல்லாம் யோசித்தான். கடைசியில் திருவள்ளிக் கேணிக் கடற்கரைக்கே போக முடிவு செய்து அங்கு சென்றான். முடிவானதான் ராஜகோபாலனும் தானும் போய் உட்கார்ந்த இடத்திலேயே உட்கார்ந்தான். அங்கே அமர்த்திருக்கும்போது, 'போதிய சொத்து கூங்களை வைத்திருக்கும் நீ ஒரு பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்க நினைத்தாய் முடியும்' என்றும் பொருள் பட ராஜகோபாலன் கூறியது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

'வங்கீஸ் தொழில் செய்தும் உலக அனுபவமில்லாததால் ராஜகோபாலன் இப்படிச் சொல்கிறான். அவன் சொல்வது என்னவோ உண்மைதான். ஆனால் நடைமுறை அப்படியில்லையே! பெரிய இலட்சியங்களுக்காகத் தியாகம் செய்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, வசதி படைத்தவர்கள் எங்கே தியாகம் செய்கிறார்கள்? பணக்காரர்கள் தங்கள் சம்பாத்தியத்தில் ஒரு சூயஸ் குவர்த்தானும் சித்தப்பாவையும் போல் காம்பாட்டுக்குக் கஷ்டம் வந்து விடுமோ என்று அல்லவா நடுங்கிச் சாகிறார்கள்?.....'

அப்போது சிப் வாணிக் நிலாணை மூடியிருந்த வெங்கை கேட்கக் கூடாது, சந்திரன் சொல்கிறபோது பிரகாசித்தது. அந்தக் காட்சியில் தன் சித்தனைக் கிடைத்து வந்ததாய் ரங்கராஜன். பெளர்ணமீக்கு இவ்வூர், இவ்வூர் அவ்வது ஸ்ரீரங்க நாயக்கனின் தூக்கம் போல் நிலைகள் உருவத் தொற்றம் காணப்பட்டது. நீலக் கருநீரத்தில் பால் நுரைகளோடு அகையெரியும் கடல், நிலவொளியில் பளபளத்தது. கண்ணாக்கெட்டிய தூரம் வரைவியூர் அந்தப் பெரிய காட்சியைப் பார்த்து அவனும் ஒரு பொருமிகம் கொண்டான். உலகத்துச் சிறுமைகளெல்லாம் பறந்து விட்டன. கடைசியாக நுழைந்தான் கந்தையாக்கேட்டுச் செய்தது. அப்போது அவனாக்குத் தாயாரின் ஞாபகம் வந்தது; விஜயாவின் ஞாபகமும் வந்தது. அந்த நேரத்தில் அவ்விருவரும் அங்கே இருந்தால், அந்த இடம் சொர்க்கமாக மாறியிருக்கும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டான் அவன்.

எட்டு மணி வரைவியல் கடற்கரை மலையில் உட்கார்ந்திருந்து விட்டு வாட்டஜுக்குத் திரும்பி வந்தான் ரங்க

ராஜன். சாப்பிட்டு விட்டு முதற் காரியமாகத் தன் டயரிவை எடுத்து, அன்றையத் தேதிக்குரிய பக்கத்தைத் திறந்து, "நேற்றும் இன்றும் இருந்த மனக் குழப்பம் கடற்கரைக்குப் போய் வந்த பிரகாசித்த விட்டது. அம்மாவையும் விஜயாவையும் நினைத்த மாதிரித்தில் இன்னதென்று தெரியாத ஒரு தெளிவும் சந்திரனாரும் பிறந்தன... இன்று அம்மாவும் அப்பாவும், விஜயாவும் கடல்தான் மதுரைக்குத் திரும்பாததற்காக மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்பா இன்றிரவு தூங்கவே மாட்டார். எத்தனாக என்னை இப்படிக்கண் இமைக்காதுகூட வைத்துக் காப்பாற்ற நினைக்கிறார்? ராஜகோபாலன் கேட்டது போல, தான் என்ன கைக்குழந்தையா? பரிதாபம்....!" என்று எழுதினான். மேற்கொண்டு எழுத இடம் இருந்தது. ஆனால் விஷயம்தான் இல்லை. அப்படியே டைரியின் முன் பக்கங்களைப் புரட்டினான். விஜயாவைப் பற்றி எழுதியுள்ள ஒவ்வொரு வரியையும் படித்துப் பார்த்தான்:

"விஜயா சொன்னாள்: நிறையச் சம்பாதிக்கத் தொடங்கி விட்டால் வங்கீஸ் வேலை புறம்பிப் போகுமாம்! மனகம் தொழிலில் வயித்து விடுமாம்!"

இந்த வரிக்கேப் படித்ததும், 'நான் நினைவுச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று விஜயாவும் ஆசைப்படுகிறாள்' என்று ரங்கராஜன் சொல்லிக் கொண்டான்.

"விஜயா விட்டுக்குப் போனான். ராஜகோபாலன் செய்தாங்கள். அவருடைய தாயார், அவளையும் விட அழகாக, நிறமாக இருந்தான். அவளாகப் பேசினாள். ஆனால் மனத்தில் ஏதோ ஒரு விவதனை காணப்பட்டது. அதற்கு ஏற்றாற்போல் அவர்கள் விடுமாற்றி வந்ததிலும் ஒரு மர்மம் இருப்பது போல் தோன்றியது...."

"விஜயாவின் அப்பாவைப் பார்த்த வேண்டும். அவரைப் பற்றி அவன் சொல்வதைக் கேட்கும்போதெல்லாம் அவரைப் பார்த்த வேண்டும் என்ற ஆவல் அதிகமாகிவிட்டது. நினைத்தால் நாளைப் பார்த்தலாம். ஆனால் அவரை நினைக்கும் போது ஒரு பயம் உண்டாகிவிட்டது. எவ்வளவு பெரியவரோ? அவர் முன்னிலையில் என்னுள் என்ன பேச முடியுமோ?

"விஜயாவின் தங்கை கலா மிகவும் சர்க்கோசியாகவும் பேசா மடந்தையாகவும் இருக்கிறாள். அதே சமயத்தில் என் முன்பாக மாண்பு மீதம் தள்ளி ஒடுகிறாள். சர்க்கோசத்தான்

உங்களுது பனதததத வெடதததத பூடதததத ததத

பதததத தததததத பனதததத தததததததததததததத

ததத தததததததததததததத ததததத தததத
தததததததததத. தததததததத. தததததததத
ததததததத. பததததத தததததத தததத
ததததத ததததததததததததத. தததத
ததததத. தததததததத. ததததத ததததத
ததததததததத தததததத தததததத
ததததத. ததததத ததததததததத
தததததததததத தததததத

ததத, ததததத ததததத தததத தததத
ததததததத. தததததததத ததததத
தததத ததததத ததததத தததத
ததததததததத, தததத தத தததததத
ததததத ததததத தததத

பதததத தததததத பனததத

1999 த தததததததத ததததத
ததததததததத

ததததத, ததத, தத, ததத

Photography - 12

அதற்கும் காரணமோ? அவனுக்கும் என் மேல் அபாரமான பிரியமும், மதிப்பும் இருப்பதைத்தான் அந்தச் சங்கோசம் எடுத்துக் காட்டுகிறது...."

"கடைசி வெள்ளிக்கிழமைவன்று திருப்பரங்குன்றத்துக்கு என் கையுள் எம்மாலையும் விஜயா அனுக்கிறாள்."

இந்த வாக்கியத்தை வாசித்ததும், ஸ்டீஸை ருடிவிட்டு விஜயாவுடன்

திருப்பரங்குன்றத்துக்குச் செல்வதையே மனதில் சுற்றிவை செய்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "விஜயாவுக்கு என் மேல் எதற்காக இவ்வளவு அன்பு என்பதுதான் தெரியவில்லை. பார்க்கப் போனால் இதுவுமேகூட ஏதோ ஒரு மர்மமாக இருக்கிறது" என்று தனக்குள்ளாகவே சொல்லிக் கொண்டான் ரங்கராஜன்.

அத்தியாயம் 21

ரங்கராஜன் நினைத்தபடியே அவனுடைய தந்தை ஊனுறுக்கையின்றித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவன் குறித்த தெதியில் வரலீக்கில் எப்போதோ மறு நாள் காலைமீதும் வரவில்லை, வண்டிகள் தாமதமாக வரக்கூடுமோ என்று அவர் ஸ்டேஷனுக்கே போனார். அங்கே விசாரித்த போது எல்லா வண்டிகளும் குறித்த காலத்தில் வந்து போய் விட்டதான் சொன்னார்கள். அனாதைக்கு ஒன்றுமே இடவில்லை, நெருக்க 'திக்க திக்க' என்று அடித்துக் கொண்டது. சென்னைக்கு அவன் ஒரு நாள் அதிகமாகத் தங்குவதற்கு ஒரு வேலையுடன் இல்லை. அப்படியே தங்கினதும் மறு நாள் காலை வில் வர வேண்டியதுதானே? போன இடத்தில் உடம்புக்கு ஏதாவது வந்து விட்டதோ?... தன்னைத் தவிர்ப்பதற்கு நோயோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறானோ? இதைப்பற்றி மோசமாக ஏதாவது அசத்தர்ப்பம் நோந்து விட்டதோ?

உடராஜ முதலியார் மனம் பேதலித்துப் போய் விடு திரும்பினார். சென்னையில் அவன் எங்கே தங்குவான் என்று தெரிந்திருந்தாலும் தந்தியடித்திருக்கலாம். அதற்கும் ஊதியில்லாமல் போய் விட்டது. மூலாஸயப் போட்டுக் குடைந்து கொண்டு ஓடித்திலும் நிலை கொள்ளாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவளுக்கு ஒரு சந்தேகம் உதித்தது. தமிழ் அருளுரை முதலியார் தம்மிடம் சொன்ன விஷயத்தை ஏற்கனவே ரங்கராஜனுக்குக் கயத்தையில் எழுதித் தெரிவித்து அங்குள்ளக் கண்டித்திருப்பாரோ, அதனால்தான் கோபித்துக் கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பாமல் இருக்கிறானோ என்று அவருக்குத் தோன்றியது. ஐயவன்மீதான ஸ்டீம் போய், "ராஜா உங்கிட்டே ஏதாவது சொன்னானா?" என்று கேட்டார்.

"கேட்டாலும்கூடப் போய்ட்டு வந்து வந்தான் சொன்னான்" என்று அவன்

மில்லாமல் ஆளமதியான குரலில் சொன்னான் மனைவி.

"எப்போ வந்ததாச் சொன்னான்?"

அந்த அம்மாவா இலேசாகக் கிரித்தாள்: "இதைப் பத்துத் தடவை கேட்டுட்டாங்க...."

"அப்படிக்கு நேத்தே வத்திருக்க லாமே! இங்கிலாக்கும் வரலியே?"

"வாருக்குத் தெரியும்? ரொம்ப நாள் கழிக்க மெட்ராஸுக்குப் போய் இருக்கிறாள். இதேவிதான் இருக்கச் சொல்லிக் கட்டாயப் படுத்தியிருப்பாங்க. நான் நான் கழிக்க வரலாம்தான் அப்பேயே தங்கியிருப்பான்."

"ஒரு கடிதாசாவது போட வேண்டாமோ?"

"போட்டிருக்கலாம்... என்னவோ போடாமல் இருக்கிறான்....!"

"அந்தப் பெண்ணைக் கேட்டால் தெரியுமோ?"

"எந்தப் பெண்ணை?"

"அந்தக் கோடி வீட்டிப் பெண்ணைத்தான்."

"அவளுக்கு மட்டும் எப்படித் தெரியும்? அவளை என்னைப் பத்துத் தடவை வந்து கேட்டுட்டா....!"

"அவன் வந்து கேட்டானா? ஏன்?... சரி சரி" என்று சொல்லி விட்டு நடராஜ முதலியார் இன்னும் கொஞ்சம் மன விடாக உடுத்துடன் வெளியே போய் விட்டார். ஸ்டேஷனிலிருந்து திரும்பியவர் உட்காரவே இல்லை. நத்துக் குமாஸாத் தேடிப் போனார். அவன் வீட்டில் இல்லை. இவரும் கோர்ட்டுக்கு ஓடினார். வெகு நேரம் காத்திருந்து அவனைக் கண்டுபிடித்தவர்கேட்டார். அவனும், "நேத்தே வத்திருக்கணும்... அப்படித்தான் என் கிட்டேயும் சொன்னான்... போன காரணம் என்னவோ?" என்று சொன்னான் ஒன்பது கடை

தங்காடுத் தாவல்

பக்கை குறை விளையாடி நடைத்து தெரியும். "கங்காடுத் தாவல்" என்று ஒரு புதுக் விளையாட்டை உண்டி. ஆகவே முன்போல் 50ம் பக்கம் பார்க்கவும்.

எதிர்பாராத ஒரு தகவலை, ஓர் அந்தரங்கத்தைச் சொல்லக் காணோம்.

அன்று மாலைக் கி. நடராஜ முதலியார் மீனாட்சியம்மல் கொயிலுக்குப் போய் ரங்கராஜன் பெயருக்கு அரிச்சகன் செய்து, அவன் கொக்கியலாகத் திரும்பி வர வேண்டும் என்ற ஒரே பிரார்த்தனையை மணிக் கணக்கில் மீனாட்சியம்மலின் சத்திரதானத்தில் மந்திரம் போல் உச்சாடனம் செய்து விட்டு விடு திரும்பினார். அன்றுதான் முதல் தடவையாக அவர் மீனாட்சியம்மல் வாங்கிக் கொள்ளாமல் கொயில் பிரசாதங்களை மட்டும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். ஜானகியம்மாள் இதைக் கவனித்துக் கொண்டாள். அவருக்காக அனுதாபம் தெரிவிக்கத் தவக்குத் தானே செரித்துக் கொண்டாள். பழியில்லை என்று சொல்லி விட்டுப் படுத்துக் கொள்ளப் போன அவரைக் கட்டாயப்படுத்தி அவள் சாப்பிடச் செய்தாள்.

நடராஜ முதலியார் அரைகுறையாகச் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே

வரும் போது, விஜயா திடீரென்று உள்ளே வந்தாள். அவரைக் கண்டதும் கிவகி தின்று, அவர் கடத்து சென்றபின் ஜானகியம்மாளைத் தேடிச் கொண்டு உள்ளே போனாள். நடராஜ முதலியார் அப்படியே நின்று திரும்பிப் பார்த்தார்.

விஜயாவின் கையிலும் கொயில் பிரசாதம் இருந்தது. "அம்மா! கொயிலுக்குப் கொயிலுத்தோம். இத்தரகுக்க. பிரசாதம்" என்று சொல்லி ஜானகியம்மாள்மீடம் விட்டாள். ஆகையால், நடராஜம் முதலியவற்றைக் கொடுத்தான்.

அவன் எதற்காகக் கொயிலுக்குப் போனான். அங்கே என்ன பிரார்த்தனை செய்தான் என்பதற்கெனவெய்யம்மல் மூலம் சொல்லப்படுகிற நடராஜ முதலியார் கவலித்துக் கொண்ட விடம். வெந்த புண்ணில் வைத்துக் கொண்டு இருந்தது அவருக்காக. நூலில் அடித்துக் கொள்ளாத குறையாக மாடிக்குப் போய் படுத்துதான்.

"அவரிடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்ததா?" என்று விஜயா ஆவையோடு கேட்டாள்.

"தத்தி எதுக்கம்மா? நானே வந்துவிட்டேன்" என்று ஜானகியம்மாள்.

"அப்படித்தான் நானும் தீவக் கொயில்.... கவலைப்படாதீங்கம்மா!" என்று அநாதாசியமாக அந்த அம்மாளுக்கு ஆறுதல் சொல்லி விட்டு விஜயா தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

இரவு ஒன்பது மணி அடுத்துப் பிளம்பிவிடுவதில் கழிந்திருக்கும். வெளியேயேயும் ஏழாந்து அவ்வொழுதுதான் ஜானகியம்மலின் கட்டிலில் மிதவாய் படுத்துதான். அமைதியாகவும் நிரலி நடக்காத்த சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அப்போது மொசற் கதவை வாரோ தட்டுப் சத்தம் கேட்டது.

"அம்மா!"
நூல் கேட்டதும் நடராஜ முதலியார் படுக்கையை விட்டு எழுந்து விழு ஒடி வந்தார்.

மறு நூல் கேட்டபிறகுதான் கதவைத் திறந்து விட்டார்.

ரங்கராஜன் பெட்டியோடு உள்ளே நுழைத்தான். "பஸ் இப்பத்தான் வந்துது" என்று தனக்குத் தானே பேசிக் கொண்டவனைப் போல் சொல்லிக் கொண்டு நேரே உள்ளே சென்றான். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த கிழவி எழுந்து நின்று. "ஐயா!" என்னுள்.

"அம்மா எங்கே பாட்டி?"

சென்னை
கெயிட்டி
ஸ் முருகன்
சயானி
ஸ்நிவாசா
தென்னாடுங்கம்

வித்யா ஸ்ரீஸ் சூயிரம் பெரிய

(திரைப்படம்)

தயாரிப்பு V. சீனிவாசன்
தயாரிப்பு M. ரமணிதோபாய்
தயாரிப்பு வெளியீடு V. ராமசாமி

கதை, வசனம்

கங்கையில்
சொல்லுதிய
யாரோ கிரியா
தெய்வத்த

மிக ரம்மியமான வின்ஸென்ட் பழரசு பானங்கள்

அழகான மேல் உறைவுடன்

சக்திக்கும் சந்துஷ்டிக்கும் நிகரற்றது

இப்பொழுது கொள்கிறீழும் கிடைக்கிறது

100-27-1

சுயம்நாடுகளில் உள்ள உங்கள் நண்பர்களுக்கு யூரிக்கி பானத்தை கொடுக்க வேண்டுகிறோம்!

உர விஞ்ஞானியில் தயார்-
இரு மினாஸ்க்
கரு தண்ணீர்தான்
கிடைக்கிறது!

முன்றற
நிமிடங்களில்..

நிந்துவான
கிரிஷ்
இடம்

மிளகு ரசம்
(ஜீர்ண சக்திக்கு)
மால்டைன்
(பால் ஆகாரம்)
தக்காளி சூப்
வசுதலை துழம்பு

தக்காளி
சாம்பா
தக்காளி
ரசம்
தக்காளி
சூப்

சென்னை மினாஸ்க்

“படுத்திருக்காங்க ஐயா. இப்பத் தான் வர்த்திக்கனா?”

“ஆமாம்” என்று சொல்லிவிட்டு ரங்கராஜன் மாடிக்குப் போனான். அவனைப் பித்தொடர்ந்து சென்ற முதுவியாள், “மீனாட்சியம்மனுக்குச் செய்த பிரார்த்தனை யின் பொருளில்” என்று கூங்கன் பவிர்க் அம்பிகையை உள்ளுக்குள் நினைத்து வணங்கினாள்.

தூவனியம்மாள் எழுந்து உட்கார்ந்து, மகளை வரவேற்றாள். “ராஜா நேத்தே லன் வரலா? உங்க அப்பா துடிச்சப் போயிட்டார்” என்று சொல்லிப் பரிசாசக் குரலில்,

ரங்கராஜனுக்கு அந்த வார்த்தை கூடக் கேட்கவே சண்டமரக இரத்தம். “போனவன் வராமல் இருக்கிறானா? ஒரு தான் தாமசமானிட்ட துக்காகத் துடிச்சப் போவானே?” என்று கொஞ்சம் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டே சொன்னாள்.

“நீ அப்பா நினைக்கிறே! இப்போ உள்வாங்கப் பட்டே அப்பாவுக்குப் பை” அந்தப் பெண்ணுங்கூட கேட்கப் பட்டது நடனம், இயங்கிதான் பட்டது நடனம் என்று பெரிசாகச் சொல்ல வரவில்லையா!”

“எந்தப் போண்ணு?”

“விஜயா தாய்! கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாலேயே வந்து போனாள்.”

இந்தப் பேச்சு கூறில் விழுந்ததும் நடராஜமுதலியாருக்கு, வாழ்க்கையிலே முதல் தடவையாக மனையில் வார்த்தைகள் பிடிக்காமல் போய்ச் சென்றது.

அதன் பிடிக்காமல் போய்ச் சென்றது அரிச்சனம் உண்டாவிறது.

“இதைப் போல் ஏன் இவ்வளவுடே சொல்கிறேன்?” என்று அவர் முட்டிக்கொண்டார்.

“அவளுக்கு ரொம்ப நல்ல மனசு. இப்போ?” என்று ரங்கராஜன் அப்பாவி மாதிரி நடித்துக் கொண்டு அம்மாவிடம் கேட்டான்.

“ஐயோ! உங்க அப்பா துடிச்சப் போயிட்டான், அது தப்பு! விஜயா துடிச்சப் போயிட்டான், அது நல்ல மனசு!”

ரங்கராஜனும் லுள்ளும் சொல்ல முடியவில்லை. அம்மா எவ்வளவு கனம் மாகக் தன் வாயை அடைத்துவிட்டாள் என்று விவரிப்போடு அவள் மகதவதைப் பார்த்தான்.

“ராஜா! சாப்பிட வேண்டாமா? வா” என்று சொல்லி விட்டு அவள் மாற்றா அங்கைக் கிழே அழைத்துக் கொண்டே சென்றாள்.

மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குக் கறியாகக் குடுவொன்று விட்டான் என்று முதலியார் எதிரொலிப்பிட்டார். ஒரு நிமிஷத்துக்கு முன் மிகுந்த வீதி ஏற்பட்டது. அந்தப் பேயை மறைத்து, “தூவனிக் குக் தெரியாததா? அவனைப் பைத் இலக்காரி என்று நினைத்து ஒரு கனம் கொப்பம்” பெணை! நான்தான் பைத் இலக்காரன்” முட்டன்! என்று தம் கனமே கடித்து கொண்டு பிராயச் சித்தம் செய்தார். (தொடரும்)

சிறுவர்களுக்கான “கதை” முதல் தாவம்” முதல் முதலாக இப்போது சிறுவர்கள் அனைவரும் மாண்புமிகு பேரவை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துப்படி பெரிதாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை நன்றி கூட்டுகிறோம். பொதுவாக மட்டும்தான். இதற்குள் பிறகு, அந்தக் கோணத்தில் இதைப் பற்றி (அல்லது பற்றாவின) உடனடியாக கொண்டு வரவில்லை. தாமதமாகத் தந்தி தந்தி முன்னெடுக்கி வெளியாகும். இதற்குள் பற்றி உடனடியாகக் குடுவொன்று. அதற்குள் கொடுத்தால் பற்றி முன்னெடுக்கி வெளியாகும். சிறுவர்களுக்கான “கதை” முதல் தாவம்” முதல் முதலாக இப்போது சிறுவர்கள் அனைவரும் மாண்புமிகு பேரவை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துப்படி பெரிதாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை நன்றி கூட்டுகிறோம். பொதுவாக மட்டும்தான். இதற்குள் பிறகு, அந்தக் கோணத்தில் இதைப் பற்றி (அல்லது பற்றாவின) உடனடியாக கொண்டு வரவில்லை. தாமதமாகத் தந்தி தந்தி முன்னெடுக்கி வெளியாகும். இதற்குள் பற்றி உடனடியாகக் குடுவொன்று. அதற்குள் கொடுத்தால் பற்றி முன்னெடுக்கி வெளியாகும்.

படித்துப் பாருங்கள்

சென்னை அபோகி கமரல் கோர்ட்டு
இயல்புதரவி ஸ்டீமி என்ஜீன ரிசுய்ஷன்
தூர்த்தி கோயிலுள் :

[illegible]

குறுந்தகை மட்டுமே, அளவற்ற வீதியில் பட்டம் சொல்கிற தும் தாய் பதியை என்னுடைய இந்தப் புத்தகம் பதிவு செய்யக்கூடிய கொடுந்திறக்கிறது. இவ்வுலக அழகுதற்கும் அந்த புத்தகம் கொண்ட சொல்பு நம் இத்தியப் பண்புடைய ஒரு ஏற்பு அமைத்திருப்பதால் ஒன்றொரு சொல்லுக்குமே ஒவ்வொரு மனத சொல்லுமே, உணர்வுமே, சரஸ்வதியும், தந்திரமும், உணர்வுமே தங்குவார் இந்த புத்தகம் அளிப்பது புத்தகத்தின் உதாரணமாக விளங்குகிறார்கள். இம்மாதிரிப் புத்தகங்கள் தான் அந்நிய மொழியாளரும் நம் பண்புடையவர்களும், தாங்கள் இயைபுடைய பிள்ளைகளாகவும் பகரத்தான் போல் பதிவுத்திருந்த பண்புள்ள கதைகள் சொல்லத்தகுந்த தாண்டிவாங்க இருக்கும்."

திருச்செவ்வாய் சேர்ந்த ச. ஆர். எஸ். மெண்டரி மாடசாமி ஆசிரியர் திரு. எ. எஸ். வெங்கடராம அய்யர் கருவாறுக் கோட்டேசம்:

[illegible][illegible]

பாணியின் இடையாமைத் தெரிய பாணியின் உண்டது. இந்த எண்ணம் இத்தகைய காலத் துக்குப் பிறகாவது ஏறான்றியில் தான் வந்திருக்கிறது. அதனால் கூடுதல் கதாபாத்திரப் பெரியவரான கோகலையும் அடியும் அன்பும் அருளும் பெற்றதத் தயாராக இருக்கிறது இப் பத்திரம் என்பது ஒரு விசேஷம். கண்ணிப் பிறான்றியே இருக்கும் எங்களுக்குள்ளேயும் மல மலிந்திருக்கிறது என்று என்பது. இவ்வம் நம் குற்றங்களுக்கு நம் அன்புதான் பற்றி கண்ணம் பன் கணதான் சொல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதுதான். கற்பனை செய்வதென ஸ்ரீராமத் தேவர்களுக்கும் எம்பாவர்களையும் சொல்ல பாடவந்தியும் பாடவந்தியும் சொன்ன தருவதையிட தம் பாரத சாத்திரம் இதனால் புரணியுடைய வரும் தாயாந் திரங்களைக் கணதெனச் சொல்லித் தா இறிய வாய்ப்பிருப்பதும் நம் வஞ்சகங்கள் சந்தி களுக்குப் பரம் உண்டு. ஸ்ரீதய் புத்தகத்தின் அடியாவையே அடுத்த புத்தகங்களும் தயாராகவானும் ஆரம்பக் கல்வியில் இது ஒரு கருத்தான படிபுத்திர மாற்றமுதான்.

இருதாய், ஓர் ஆரான் இயற்கையில் கருத் தக்கன இப்படிச் சொல்லு கவந்த புத்தகம் செகத்திராபாத் லெவா மத்திர் நயாரித் துள்ள 'கோய்டன் ரீடர்ஸ்' என்ற ஆங்கில அச்சகவழி, காஞ்சி ஆசாரியாநிம் நோக்கிப் படா திரு. டி. ஆர். கப்பிரேமணியம் அவர்கள் உபநித்திரிகத்திலார்.

‘ஏ’ - ஆயிதல். ‘பி’ - பெட்ட, ‘சி’ - கேட்ட
என்றிதனாகமல் ‘ஏ’ - ஆர்தானால், ‘பி’ -
மீட்டால், ‘சி’ - காதலி என்ற இப்படியே தம்
இத்திப ஸ்தான இத்தகர எரித்திரநாயகர்
கலைக் கண்கலர் மயங்காநகரில், கருத்துமிக்க
பட்களால் சிந்திர்த்துப் புத்தகம் தயாரிக்கப்
பட்டிருக்கிறது. இத்திபக் குறந்தகமில் மனத்
தில் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஆயிதல்
அரிக்கவடி இரு. தம் காஞ்சிப் பேரீயவாண்கு
தல் ஏற்றுக்கொள் சத்ததிலையில் நனவில், காரர்
கலைக் கத்திசு அக்கலா இறுக்கிபுது என்
பவதேய இப்புத்தகம் தயாரிப்பு கொண்டு
கிபுது. அக்க, அனாமப்பு என்னாமே குதல்
தாய். கலைபட்டும் ஏதே குதற்பிடிப்ப
கல்கி.

பேரகரம்: வித்யா மத்திர், செகத்திராபாட்.

சீர்ப்புப் படங்கள் எவ்வளவு பெரியது?

[illegible]

19. ප්‍රකාශයක් ("ප්‍රකාශය"), පිටුව 3ක්, 2011 ආණ්ඩුක්‍රමලේඛයේ, පිටුව 2; මිල: රු. 1.00.

இலவசம்

ஒரு ஜோடி
பிக்னிக் உள்ளர்கள்
ஒவ்வொரு 450 கிராம் பின்
கோகோ மால்டின்

சுட்டியுடன் சேர்ந்து கொடுக்கப்படும்

ஒரு
புதிய

ருசியும் மனமும்
சுட்டியது

இப்பொழுது

அதிக ஊட்ட
பொருள்களுடன்
சுட்டியது

இந்தியாவின் சொந்தம்
இந்தியாவின் பெருமை

கோகோ மால்டின்

பூரண சத்துணவு

கோகோவும் தேனும் மிகுந்தது

நவீனவிஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின்படி

இது ஒரு கோகோ மால்டின் சம்பந்தம்

கோகோ மால்டின் ஸ்பார்க்ஸ்

உணவுகள் உட்கொள்ளும் கோகோ மால்டின்
கோகோ மால்டின், மது உணவு

© 1985/1986

அகாலம்
அது அகாலம் இது அகாலம் அது அகாலம் அகாலம்
அது அகாலம் அகாலம் அது அகாலம் அகாலம் அகாலம்
அது அகாலம் அகாலம் அது அகாலம் அகாலம் அகாலம்

அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்

அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்

அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்

அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்
அகாலம் இது அகாலம் இது அகாலம் அகாலம்

சுந்தரமணிதீர்

வாழ் தாலாக மயக்கப்பட்டிருந்த காகிதம் ஒன்றை நீட்டி தின்றான் பீட்டர்.

அந்தக் காகிதம் என்ன வென்பதைப் புரிந்து கொள்ள அவளுக்கு அதிக நேரமாகவில்லை. அவளது கண்ணில் சிவந்தது. எரிமலை மாதிரி. அதேதான் கண்ணம், 'டிரைரி'.

பீட்டரிடம் கண்ணம் சிவந்து விட்டதா? என்று கேட்க வந்தவர்களைப் போல அவர் பின்பிருந்த சிலர் அவரை எதையப் புடைத்து விட்டனர். சென்னையில் வரையாட்டினால் இப்படித்தான் போனார்.

அவரையாரும் ஆத்திரமும் மேலிடப் போட அவ்விருந்து அகன்றவர்களுள் பீட்டர். அதன் பின் அவன் ரோஸி இருந்த பக்கமே தலை வைத்துப் படுக்கவில்லை.

இரு வாரம் ஓடிவிட்டது.

ரோஸியின் பின்பே ஒருவன் விஷமம் செய்வதை அறிவிதான் என்பதோ அவளது தந்தை தேவசகாயன் அவளுக்கு வரலாய் தோன்றியிருந்தார். இந்த விஷமம் 'ரோஸி அவள்' என்று பீட்டர் சொன்னதையும் பற்றிப் பற்றிக்கூட விடப் பாரில்லை.

தேவசகாயன் திரைத்து நான்பிதான் நித்தனமான மகளுக்கு வாய் போட ஆரம்பித்தாரெனில், அவரது தம்பிரொருவர் பீட்டரிடம் செய்வதையும் பற்றி அசைவில் கூறி, 'காவரன் செட்டுக் டி கிட்டுது. ஒரு வம்பா எதையைப் பண்ணி வைக்கணும்' என்று சொன்னதும் போய்தான் மகனின் கண்ணில் விழவில்லை. அத்தனை விவரமாக அக்களை எடுத்துக் கொண்டார் அவர்.

தேவசகாயன் தாலியாயப் பெயர்ந்தான் மகளுக்கு விவரவிடையே தகம் வரலாய் பார்த்து விட்டார். அசைவான குழம் பதிலில் வரலாய் நினைத்தது கண்ணம் அவருக்குப் பெருமையே விபுலமெனில், மாய்மையில் பீட்டருக்குப் பெருமையே விபுலமெனில் பீட்டருக்கு எவ்வித கவலைகளைக் கேட்டாலும் அன்றாடம் அவர் மனத்தினால் எவ்வளவு கோண்டி கண்ணம்.

மகன் மனமெனையில் கண்ணம் அவரைப் பிதன் அன்புக்கு மகிழ்ந்து என்னவிட அவரது இதயத்தில் பேரிடி விடுமென்று அவர் அறிந்தாரா?

அன்று மாலை—

ரோஸியும் அவளுக்கு வாய்க்கப் போகும் வருங்காலக் கணவன் ஜோசப்பும் பிதன் தங்மதக் கடப்பிப்படி 'திருமணச் சம்மதம்' கேட்டக் தேவசகாயனுக்கு வந்திருந்தார்கள்.

தேவசகாயன் மகனின் ஒளி மயமான காதலனை எண்ணி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார். நாபரின்னா விட்டார் கண்களோ அக்கமைய அந்தரைய வெண் விடைத்து விட்டதில் திருமதி திருந்த புரிப்பு. ஜோசப்போஸியின் ருக்கவியோ வருங்கால மாயமைய எண்ணிக் கற்பனைக் கொண்டுகள் கட்டிக் கொண்டிருந்ததன் இப்பக் காலங்கள்.

என்று ஜோசப்புக்கென்றால் ஜோசப்பின் கண்ணம் பாதிவார் வந்தார்.

'திருமணச் சம்மதம்' கேட்டும் சாட்டு நுணற்படி மூடித்தது. இருவரது பெற்றோர் எனக்கும் மனம் திறந்து மகிழ்ச்சி பொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தேவசகாயனது விட்டு வெளியே வந்தவர் கணம் ஜோசப் மட்டும் ஜோசபை செவித்து விட்டு வருவதாகக் கூறித் தன் பெற்றோர் களை அனுப்பி விட்டார்.

ஜோசப் மணி ஏறாவி விட்டது.

தேவசகாயனின் பெயரில் அளமத்திருந்த தேவசகாயமாதனால் தேவசகாயனின் உச்சியிலிருந்து நென் மாதரின் பின்பேய் மேல் ஒளித்து கொண்டிருந்த மொர்க்குரி விளக்கு மாதரின் மேல் தனது ஒளி வெளியாகத்தை உருத்து கொண்டிருந்தது. தேவசகாயனின் குழந்தைகள் கண்ணத்திருந்த மரக்களின் இவையினுடைய தன்மை திறந்த மாகுதம் சிறுசிறுத்துக் குழந்து கொண்டிருந்தது.

தேவசகாயனின் இடப் பக்க வாலினின் அருகே வளர்ந்து குடை பரப்பி நின்றுகொண்டிருந்தான். அதன் அருகேயுள் உருமம் வாய் கரையினால் எறிபார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்ததன் போல பக்க கண்களில் தோண்டிவந்து கற்றுபுறந்த பார்த்துவரது பித்திருந்தது. அந்த உருவத்தைச் சிறு கண்ணம் சென்று பார்த்ததோமாரும் அது பார்த்து நெய்யாயினும்.

அவன் ஏதோகூட தேவசகாயனின் வெளியே திறக் கெண்டும்? அதோ! போய் மாயி செல்கிறது விட்டுக் கொடுக்க இடப் பக்க வாலினில் வரிகளாக இருக்கி வந்து கொண்டிருக்கும் ஜோசப்பின் அருகே வன் அப்படி வெளமாகச் சென்றுவிடுவான் அவன்?

"சொல்லு!"

"வான் தீக்கம்?" ஜோசப் கேள்விக்குறி வான் பீட்டரை நோக்கித்தான்.

"சார், தீக்கத்தானே ஜோசப் என்பது?"

"ஆமாம். சார்." ஜோசப் அவரை ஒரு காதலிசகாயம் பார்க்குதான்.

"செவிட்டு. துடி ருக்கவியான விஷயம் வந்திடு செவியும். காம் கொஞ்சம் அந்த அக்கொணியை சிலிவருகே போய்ப் போக வந்துவந்து வருகிறீர்களா?"

ஜோசப்பின் கண்ணம் ஒன்றும் புரியாமை நிலை குளம். மறு பிடிப்பு. இவையிவிட்ட பொய்மை மனம் அவரைப் பிச்சொடர்த்தான்.

இருவரும் அத்தோமன்வாரின் கிணியின் பக்கமட்டும் கட்டு நின்றுனர். நடைபிற் பீட்டர்தான் பெருமை ஆரம்பித்தான்.

"சார்! நான் சொல்லப்போகும் இந்த விஷயம் ரொம்ப ருக்கவியானது. இது உங்களுக்கு அறிச்சியாக இருக்கலாம்! என்ன செய்வது? உங்களை தவறும். என் தவறும் இதில் அடக்கிவிடுகிறது! உங்கள் ருக்கவரி தெரிந்திருந்தால் உருக்கவியே இதைப் பற்றி உங்களுக்கு எழுதிவிடுகிறேன்."

"உங்கள் சொந்திரான். தீக்கம்?"

"ஜோசப்பின் மனம் பரவவில்லை."

"உங்கள் சொந்திரான் 'கண்கள் சம்மதம்' கேட்டு விட்டார்கள் வந்து தீக்கிவிடுவர்."

"ஆமாம்..."

"ரோசகெய்துதலே உங்களுக்குப் போல் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?"

"ஆமாம்...! என் இதைவெல்லாம் கேட்கிறீர்கள்?"

"ஜோசபின் தந்தை, தேவசகாயன் உங்களைச் சேவனப்படி குமாந்தி விட்டார்."

விடமாக மீட்டர்கள் கைப்படுத்தி
விடுதல் ஒப்புகெற்ற சேப் இன்ஸ்டி
யூட் ஸ்டீ. டி. ரெஞ்சனாழித்தி
அவர்கள் குமாரசர் கிராஸ்கி
மேல் உரையாற்றத்தொடங்க, மேல்
இது மேலாக ந இன்டர்ஸ்டேட்
வாரம்போடுகள் விவரிக்கப்பட்ட
தொடர் குப்பர்கள் மேல்
ஐ. டி. ரெஞ்சனாழி (3) அவர்கள்
குமாரசர் மேல், ஸ்டீவ்ஸன்ஸ்காவுத்
குப் சமீபத்தில் தருமையிற் செல்
படிக் கண்டெடுத்தது.

பெரியபுத்தூர், சாமிநாயக்கன்

உரிவாங்குதல்

Abstract

91 (7) 607

ပုဂံလှေကားကုလသမဂ္ဂ

உள்ளுயிர் உயிர்

ரத்த சோதனை

...e...e...e...

சீயவனாச்சாலை

References

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

பேரரசுமேல் ஸ்ரீராமன்

[illegible]

1. கோடு. கல்வி வுதவிக்கும் மைட்.
 ஸ்ரீ டி.கே. ராஜகோபாலன் (அவர்
 கனிக் குமாரகுமாரியை செஞ்சி)
 T. R. சுவாமி B.Sc., B.E.க்கும்
 மதுரை டாக்டர் S. சுவாமி
 வாதன் அவர்களின் குமாரத்தி
 சென. சுவாமி B.A.,க்கும் சபி
 பத்திக் மதுரைவிக் சிறப்பாகத்
 திருமணம் வைட்டெபெற்றது.

சுயநிகழ்வு மனநிலைகளில் !

ஸ்ரீ L.R. செஞ்சுவரூர்த்தி அவர்கள்
முயர் சாதுரீ K. சுவாமிநாதன்
அவர்களுக்கும் பம்பாய் V.
சோபான் அவர்கள் குமாரச்
சென், கவிதாவுக்கும் சமீ
பத்தில் திருமணம் நெல்லை
நடைபெற்றது.

சமீபத்தில் மீட்டப்பட்ட புகைப்படங்கள் !

ஸ்டீக்கணக்கான
மக்கள் மேலும் மேலும்
விரும்பி
உபயோகிக்கும்
பிரசித்தி பெற்ற
கூந்தல் னைலம்...

கேசவர்த்தினி

30 வருடங்களுக்கு மேலாக குடும்ப
பந்தோலும் பிரபலமாக உபயோகித்
திலுள்ளது

கூந்தலை பட்டுபோல், மிகுது
வாகவும், செழுமையாகவும்
விளங்கச் செய்வது
கேசவர்த்தினி ஹேர் ஆயில்

உடனடி உபயோகத்திற்கு
கேசவர்த்தினி ரெடி மிக்ஸ்
பிசுக்கை துகற்றி கூந்தலை
பிருதுவாகவும், மணமுள்ள
தாகவும் செய்வது
கேசவர்த்தினி ஷாம்பு.

கேசவர்த்தினி பிரைட்கட்
சென்னை - 14

KVP-103

காலன்

த.எஸ்.கே. வர்தாணி

தடையையும் நாம் எங்கோரும் வாய் வார்த்தையால் அதுதாபத்தைக் கொட்டுகிறோம். பத்து நாட்கள் கழித்து அதற்கு அது தாபமும் வீணாகிப் போய் விடுகிறது. அழகியோரி அழகாய் உடை நிர்த்துக் கொண்டு அதுவலகத்துக்கு வந்து விடுகிறார்! புண்ணியகோடி அன்று மாரில் வீடு திரும்பிப்போது அவன்னைக்கில்

“கேள்விப்பட்டார்களா?... தம்ம அழகியோரியை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்துவிட்டார்களாமே?...” என்று ஆரம்பித்தார். பரதநாமன்.

“அடேடே?...” என்று அதிர்ச்சிக் குரலில் கூறித் தம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார், வெங்கடாச்சாரி.

“தலோ... தலோ... கேட்கும்போதே மனத்தை என்னவோ சொல்வது சார்...” இது சிறுக்கனவெனினி.

“நாளுக்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இப்படித் தான் பிரமாதமாக வந்து விடுகிறது. அவருக்கு. புணம் தன்விராய்ச் சொல்லுகிறது. தாமதம்...” என்று ராஜகுமார.

புண்ணியகோடி மட்டும் வாயைப் திறக்கவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தால் என்ன, துபா, மனிதன் திரும்பி வராமல் போய் விடப் போகிறாரா? “உடம்பு சரியில்லை” என்று அவர் விஷ எடுக்கிற ஒவ்வொரு

மகனினைச் சரளும் பிடுகொத்துப் போட்டலும் இருந்தன.

“என்ன, இங்கறக்கு?” விவப்போடு கேட்டார், மரகதம்.

உடனே பட்டென்று உடைத்து விடக்கூடாது புண்ணியகோடி. கழக்கமாக ஒரு சிரிப்பு. அதுவே தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்துவிடுமோ என்ற நெரிப்பில் உதடுகளை உட்புறம் மடித்து அழுத்திக் கொண்டான். என்னதும், கன்னத்தில் பார்வையில் வழிந்து ஓடுகிறதே. அதை எப்படி மறைப்பது?

பதிலாத்து நிமிஷங்களாயிற்று.

“சொத்துங்க.....” என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன் எதிரில் வந்து நின்றுக் கொண்டான்.

“என்னத்தைச் சொல்ல, மரகதம்!... என்னமோ, நான் அப்பறமா சொல்றேன்னு சொன்ன மாநிலமும், அதைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டுப் போக வந்திருக்கிற மாநிலமும்.... சொத்துங்கக்கிறே?”

"அப்பாக்கா... எங்கிட்டே போகும் தத்துக்கு ஒன்றுமில்லை..."

"ஏய்... இதை ஒரு சிறுக்கன்கி... ஏன், பரதன், எங்களுக்கு சம்பள உடைய வந்தால், நீ எத்தொடங்குறே, இன்னே?"

"நல்லாக கேட்க்க, ஒரு கேள்வி!"

புண்ணியோடியின் உடனென்றும் பதவிய உணர்வு உதட்டு முகத்தில் வந்து நின்று.

"எனக்கு இப்பது ரூபாய் சம்பளம் உன் திற மாற்றி ஒரு சாண்டி வந்திருக்கா!"

ஆரம்பத்திலேயே போர்க்கப்பலுக்கும் அழகியோரியின் உடம்பிலே பிசையும் மோசனமாக இருக்கிறது. போயல் லாந்தர் விட்டு வந்த சைத்தியவியலும் உலக உலகக் கவிஞர். அங்கங்கே நின்று, தப்பி விடுகிறதால் ஆசாமிக்கு. அவர் அருகில் இருக்கும் அவருடைய மீனாவியின் ஊக்கத்தில் நீர் போட்டி கொண்டு இருக்கிறதாம். டாக்டர்கள் உடல் நம்பிக்கை நோய் நோய் மோசனிக்கலாம்.

தாக்கீதோ அழகியோரியின் 'குணமாக', தாக்கீதாளியிருந்து புண்ணியோடிக்கு அருடைய சந்தானம். மாறும் கிட்டத்தட்ட இப்பது ரூபாய் உடைய அங்குறோதும் தடக்கிக்கலாம் பன்னிரண்டு ரூபாய் உடையது....

அந்தக் காலியாவத்தின் அப்படி ஒரு ஏதிர்பாடு. ஒத்தது ரூபாய் அப்பாவைச் சம்பளத்தில் இருந்து போர் - பரதனாலும் அழகியோரியும். இருந்தது இப்பது ரூபாய் சம்பள விவதத்தில் ஆறு போர் - புண்ணியோடியுடைய போக. நூற்றொது ரூபாய் விவதத்தில் பறிண்டு எழுத்தாக்கி-தாதுதாது. இருக்கலாமே என்று திட்டம் பட்டியல்.

புண்ணியோடிய பறிண்டு அங்குருக் மாலாய் உணர்ந்து, டாக்டர் தேய்ந்து. இருந்தது இருபது ரூபாய் சம்பள விவதத்தில் உச்ச நிலைய அடைந்து விட்டார். அவருக்கு இனி அங்குச் சம்பள உடைய சிபைலாது. ஒத்தது ரூபாய் 'விரேடி'க் காலி ஏதிரும் வாரியக் அதுக்கு வருஷத்திர உடைய இக்கலாயம். அக்கிரமம் அதிர்.

பரதனாலும் அழகியோரியும் இருக்கிற வாரியம் புண்ணியோடிக்குச் சம்பள உடைய வாரியம் உணர்ச்சு உடையது.

அவர்கள் இருவருமே இன்னும் ஏழெட்டு ஆண்டுக் உத்தியோகம் பார்க்கலாம். என்னோ, ஒத்ததுக்கலாம், பூமிக்கு புத்தத்தேராயல் புண்ணியோடி வந்ததுக்கலாம் அருகே வேண்டியதுதான்! ஒரு ரூபாய்க்குச் சம்பள உடைய இன்னாமல் ஏழெட்டு ஆண்டு வந்தது அவர்கள் உணர்ச்சு வேண்டியோ?

வேண்டாம்!

இதோ அழகியோரியின் மனவாடகைப் போட்டிப் போகிறார். 'ஒத்தது' சம்பளத்தில் ஒரு வந்தனம் வானியாகப் போகிறது. அடுத்த 'விரேடி'க் புண்ணியோடிதான் காலியர். அவன் 'வேண்டாம்' என்ற சொல்லுக்கு உடல், இவ்வாறு அக்கிரமம் விடப் போகுகிறார். 'இத்தாயிடி, சம்பள உடையது!' என்று அவன் மேல் நினைக்கப் போகிறார்.

ஆனால், முன் தடக்கலையோடு இந்தத் தடக்கலும் அழகியோரியின் பிசுமத்துக் கொண்டு விட்டால்?

காலியர், அங்குடையோர் அழகியோரியின் பிசுமத்துக் கொணாமல், நோய்க்கு இவ்வாறு உணர்ச்சு அருகே பூரிசெல். அவர் இருக்கிற வாரியம் எங்கே விமோசனம் இக்க... நோய் அழகுதான்...! எங்களுக்கு சம்பள உடைய சிபைலா வேண்டும் வந்தபத்தினர் அவர் இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுமா?... ஆக...ம், தான் வேண்டிக் கொணா விட்டாலும் அவர் சாத்தனம் போகிறார்; அருடைய மீனாவியின் குழந்தைகள் அருத்தனம் போகிறார்கள்! (இத்தனம்), அவர் என்னில் நீ இத்தனம் அக்கறை கிட்டி வானியோ? உன் தெருவில் இருக்கம் இக்க... இக்க... அபிட் போய்லா, என் வேண்டிக் குத் திருமணம் செய்யப் போகிறேன். நீர் என்மேல் இருக்கப்பட்டு ஒரு ரூபாயிரம் ரூபாய் கொடுமன்!... அடப் பாவி! நீ மனிதனே இக்க... உடைத்திற் வந்தனம் போர் மனிதர் உணர் இருக்கிறார்கள்! கொடுமன்...

புண்ணியோடி விட்டுக்குத் திருமணம் வந்திற் பிசும ஒரமாக ஒரு பிக்கலார் நோய்க் இருக்கிறது. அக்கறக்கு மட்டும் வேண்டி வரலாம் வந்து, என்னியில் வந்தபடி, வந்தனம் ரூபக் கொண்டு அவர்... விரேடி அழகியோரியின் பிசும...த்தக்...கொண் டக்கடா...!

கொலித்த தாக்கலுதும் பூக்கடல் மர வந்தத்துக் வேண்டும் என்று மலர்க் ஏரம் வந்திக்க கொண்டார். குழந்தைகளுக்கும் பிங்கொத்த விக்கிக்கு வானியுடன்.

இதவத்தின் ஒரு பிசும: ஒரு புறம் தவிப்பு இன்னொருபுறம் குறிப்பு!

ரூபாய் ரூபாயின் பரிதாபவாதது 'ரெண்டி' உடைய விட'க் போட வேண்டும். வந்த

அருள் தம்பி அப்போது அங்கு வந்து சேர்ந்த தம்பி அவர்கள் மூலம் மனந்தந்த.

"அமைச்சரே! நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் இன்றுதான் தெற்கில் அமைதி பிறக்கிறது! எங்கே தமிழாசனம்?" எனக் கேட்டான் மன்னன். தயக்கி நீங்கலா அமைச்சர்.

"பொருத்தமானவர் விடைக்க வில்லை!" எனக் கூறினவுடன் விவகிக்கும் செயலுடைய.

"விடைத்திருக்கிறார் சிறியாரே! அருள் அவன் நான் இரே பணியை ஏற்பாடுசெய்து, மாட்டாரேனா என சூழுகிறேன்!" என்று அமைச்சர்.

"அவன் இதற்கு இரண்டாம் வருஷம் எத்த லுதியும் இல்லையா?" எனக் சிறி கேட்ட. "ஆதி இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் உப கரித விளக்கம் செய்ய வேண்டும்!" என்று அமைச்சர்.

"நமது பணிக் கு அவன் உதவியும் அவ னுக்கு வாழ்வனிக்க தான் ஒப்புதல் தரு வேன்!" என்று சிறி கூறினார்.

"அவனுக்குச் சிறி செயலுடையதும் நீங்கள் வாழ்வனிக்கக் கூடாது. அவன் மரமன் மருக வாழ்வனிக்க வேண்டும்!" என்று அமைச்சர் புதிர் போட்டார்.

"மரமன் மருகமா? என்ன புதிர் போடுகிறீர்கள்?" என்று புரியாமல் விழித் தான் சிறி.

"எனக்கும் புரியவில்லை, அமைச்சரே!" என்று மன்னனும் கூறினார்.

"அவன் மரமன் மருக சிறி வயதில் அவ னுக்கு விட்டுப் போய் விட்டான்."

"அவன் வறுமையில் என எதிர்பார்த்து நம் பிச்சைபட்டான் நாத்திருக்கிறான் அவன், நீங்கள் 'உன் மரமன் மருக நாத்தான்' எனக் கூறிச் சொன்னால் நம்பி விடுவான், உங்கள் நிறமம் அவை அல்லாண்டு நெய்வாயான அபிதயத்தை வறையாழ்த்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் பணி

முடித்ததும் அவனின் தரிசாவதும் ஆகலாம்!" என்று விளக்கினார் அமைச்சர்.

"அது வறுமையில் செலவாக அல்லவா?" என்று சிறி.

"நீங்கள் அவன் மரமன் மருக தடிப்ப தாக நம் முயற்சியும் வெற்றி பெறும்; அவன் வாழும் மருகம்! அவன் மரமன் மருக எல்லாம் திரும்பப் போகலுக்கில், இதனால் அவன் வாழ்ச்சி நினைவு காணு வானம் போக இனிமை காணாமல் முடியும்!" என்று கூறினார் அமைச்சர்.

"அமைச்சர் கூற்றில் விளாவும் இருக் கிறது. சிறியாராக ஏதக் இவனாதெனில் விட்டு விடுவோம், தமிழாசனம் சிறி செய்கும் முயற்சியையும்கூட!" என்று கூறி விட்டு அவன் அங்கிருந்து அவன்மூலம். அமைச்சரின் சிறியும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு தின்றனர்.

"தமிழாசனம் சிறி இருத்தாய்தான் இப்போதில் திறைசெய்தும், அது திறை செய்கிறதற்குதான் என் மரமன் மருக தந்தை பணக்கிட வைக்கக் கட்டினாயும் திறைசெய்தும். எனவே, அமைச்சரே! நான் இப்போதும் பழியை - பாலத்தைக் கமக்க முன் வருகிறேன்!" என்று சிறி கூறினார்.

"தற்பாணிக் கமக்க என்று கூறுவான்!" என்று முடித்தார் அமைச்சர்.

மீண்டும் நேரம் மறைந்ததொன்றாகுத்தது. மேற்கு வானில் வண்ணக் கோவல்கள் வந்தது கொண்டிருந்தது. இரவும் பகலும் எதிர்த்துச் சந்த நேரத்திலும்...

"இதோ, இந்த வீரதான்!" என்று கட்டிக்காட்டியுவிட்டுச் செல்லும்கூடமிருந்து விடைபெற்று ஒருவர். "மிக நன்றி!" என்று கூறி விடைபணித்தான் செல்லும்கூடம். மேலே ஓரம் கேட்டு விட்டான் வானி னுக்கு வந்த அழகும்கூடம் தன் விட்டின்மூலம்

மலர்ச்சி

இவ்வப்படி

இவ்வப்பெருக்குடன் அகிலமும் பெருமையின் இவன் மருகது - எழில் வந்தும் - ஆழமும் காட்டிவிடிக் கொண்க வருகிற மருகது

கண்ணன் கருத்திடக் கருத்தும் இவ்வகத்திடக் கருத மருகது - தய பண்புகள் ஒத்திட பக்தனும் தெய்வ பக்தி மருகது

காணும் அழகினில் கண்ணன் குளித்திடக் கவிதை மருகது - அகம் காணும் அழகினில் கண்ணன் குளித்திடக் கவிதையும் மருகது.

செய்யாதது இவ்வாறு ஏதாவது நினைவுப் பார்த்தது இருக்கட்டாக.

"ஊர் தீக்கை! யாவரப் பார்த்து வேண்டுமீ!" என்ற கேட்டார்.

"பெய்திருந்து என்மார் விருதானே இரு! அவரையப் பார்த்து வேண்டுமீ!" என்று உதிர்ந்த தீக்கைக்கு அளித்தார் செய்துக்க.

"அவர் இந்த இருவர் அங்குக்கு அளித்தானே!" என்று அழைக்க.

"அ! எவருமையு மட்டும் இந்த விட்டார்? என்று சொன்னார்!" என்று ஒத்ததில் அடித்துக் கொண்டார் செய்துக்க.

"நான் என்ன மட்டும் செய்து வந்தேன். உத்த எவருக்கு பெரிய விடத்தது. என்ன மட்டும் உங்களுக்கு வேறு யாரோ இருப்பதை அறிந்தேன். புறமாய்க்கி. நான் வருகிறேன்!" என்று உதிர்ந்த உத்த உதிர்வ திருப்ப மூலக்கு - இவ்வ திருப்ப மூலத்தாக வந்தது.

"வேறு யாரும், நான்! நான் உன் அந்தையர்! உன்ன தந்தையின் உடல் பிடிப்பு!" என்று உதிர்வ மீட்டித் துக்கிருந்து வேலியை வந்த ஓட்டாக அவரை உட்கொ வருப்படி அழைத்தார்.

"அத்தையர்! அப்படியென்றால் உத்த மூல் இருந்த நான் வந்த பெருமையார்!"

"என் மகன்!" என்று அழைத்தார். செய்துக்கின் வித்த மிழ்ச்சியை உட்கொ துழைத்தார்.

"தம்பி, உன் தந்தை - என் அக்கனல் தாயை இருக்கிறார்!" என அழைத்தார்.

"அவர் இருந்தை என்னை விட்டாரோ! என்னால் என்னை அழைத்த 'உன் மட்டும் மனமாய்க்கி' என்ற வாரி அழைத்தார். பெய்திருந்து என்ற பெயருமாய்க்கி. அவரை உத்த வேற்றுமை கொண்டார் நான் உனக்கு வந்த வயதாலும்பெருந்த உனக்கு அழைத்துக் கொண்டு அங்கு மிழ்த்து விட்டேன் என்று விட்டேன். இன்று வரை உனக்கு இதை நான் சொன்னேன். என்ன தந்தை இப்பொழுதுதான் உனக்கு விடுதல். உனக்கும் பணியில், நீ மனமாய்க்கி கொண்டு நான் என்ன தந்தைக்கு அந்த வேண்டிய உதவியைக் கொடு. என்னை மனமிழ்த்திடக் கொடு" என்று உதிர்ந்தார். தம்பிக்கு நான் தந்தை இருப்பதையும் அவர் பார்ப்பதையும் பணியில் பணிவந்த தம்பிக்கு விரைவு மனத்தையும் உதிர்ந்தார். தம்பி தந்தைக்கு இப்படி ஒரு அழகான மகன் இருக்கிறார் என்று மட்டுமே சொல்லுகிறார்!" என்று.

"இவ்வ பித்த கொழுது அக்கனல் இவ்வ விட்டு உன்னால் வேலியைத் துரு தீக்கை இருந்தது. அதற்கு தெரியாத" என்று அழைத்தார்.

மீது நான் என்னை எழுந்ததில் செய்துக்கின் பழக்கம் அழைத்தார். "என்னை தம்பி, பழக்கமே?" என்று அழைத்தார் அவரை கேட்டார்.

"இவ் இருந்தில் எவ்வு என்னை உதவ இருந்ததென்பது? தந்தை இந்த விட்ட

தான் தந்தை எவ்வுக்கு வேலியைத் துரு உதவியைக் கொடு பழக்கம் கொடுக்கட்டாக. இதற்கு நான் உதிர்வது மூலம் இவ்வு மன தாடுகின்ற உத்த தீக்கைக்கு!" என்று சொல்லுகிறார்.

"இவ்வ உதவியை உதவ இருந்திருந்ததும், உன் தந்தை மூலம் விட்டார். அவர் விட்டார் கொடு உதவியைத் தந்தார் இவ்விதமாகத் தந்தார். நீ என்னவது திருப்பி என்னால், அழைக்கின்ற உதவியை மூலம் மூலத்து உதவியை என்ன அவர் தீக்கைக்குதான். அந்த உதவியை நீ தந்த வேறு வேண்டிய!" என்று கேட்டார்.

"அப்படி! அவருக்கு இருந்த தந்தைக்கு உருப்பயினை மூலம் அவரைத் தந்தையாகக் கொடு!" என்று உதவியை கொடுத்தார் அவருக்கு உதவியைத் தந்த விட்டார். அவர் வருத்தத்தால் அவர் குறிக்கிறதை அறிந்த வேண்டி செய்துக்கின் தாழ்வு பண்பு மாயத்த பெய்க்கி எவ்வு தாழ்வு அறிந்தேன் என்று அவர் மிழ்த்தார்.

"என்மையர்! இப்பெய் இருக்கிறேன்!" என்று உதிர்ந்தார் அளித்தார். தாழ்வு மனமில் மிழ்த்தார். நான் தாழ்வு அழைக்கின்ற வேலியைத் தந்தேன் கொஞ்சமாய் தந்திருக்கிற தந்தை. செய்துக்கின் அழைக்கித் தெருக்கிப் பழைத் தோட்கிறேன்.

இந்தமில் நான்... உங்களை அளித்திருந்த நான் செய்துக்கின். தந்தை அளித்தார் அழைக்கி. இப்பொழுதென்பதில் எவ்வுமாய் அழைக்கிப் பெய்க்கி.

"எந்த தாடுகின்ற என்மையில் இந்த தீக்கை?" என்று கேட்டார்.

"மன தாடுகின்ற. அதுதான் உதவியைக் கொடு தாழ்வு இருந்தேன், அளித்தேன் இருந்த வேலி மனமினை. தந்தையையப் பார்த்து வேண்டுமீ என்ற அக்கனல் வந்தேன்!" என்று.

தேராத் என்ற பெயரைக் கேட்டதில் மூலம் வந்ததால் அழைக்கி. தாழ்வுக்குப் பந்த அப்படிச் செய்ய வந்தது.

"என் மூலம் வந்திருந்த?" என்று கேட்டார் செய்துக்கின்.

"பாண்டிய தாழ்வு பித்த தீக்கை - தேர தாழ்வு - அது பாண்டிய தாழ்வு மூலம் தோடுத்த பித்தும் மிழ்ச்சித் தந்தி மிழ்த்துகொடு! அந்த தீக்கைத்தான்!" என்று அழைக்கி.

"தாழ்வு பித்தக்கு அப்பாற்பட்டதில் நான். அதுதான் தேர தாழ்வு உதவியைத் தந்தேன் - அதுபித்தத்தான் பித்தம் இருந்தேன் மிழ்ச்சியைத் தந்தேன்!" என்று.

"அந்த அப்படி என்னை எழிலில் வந்தி விட்டேன்?" என்று சொல்லுகிறார்.

"தேரதாழ்வு உதவியைத் தந்தேன் மூலம் எழில் மாய்த்ததால். அதுதான் தேர தாழ்வு தெய்வ பித்த எழில் மாய்த்த வந்தேன்!" என்று.

"பாண்டிய தாழ்வு மட்டுமே இருக்கிறார்!" என்று கேட்டார். தந்தைப் பார்த்த பித்த இவ்வு மூலம் உதவியை எழுந்தார் அவர் மனத்தின் உதவியை அவருமில் அழைக்கி.

“இருக்கலாம். ஆனால் எழிறுத்து எழிறுத்தும் உன் அளக்களுக்கே தெரிந்தது. உன் பெருமையப்பட்டு என்ன பலம்? அளக்களைப் போல் அழகாகத் திகைம் மலர்த்தும் கொள்ளக்கூடத் தெரியாது பாவடிய நாட்டுப் பாவையருக்கு!” என்று அளக்கர் சீண்டிவிட்டார்.

“ஏன், தெரியாது? இதோ நான் உங்களை முன்னாலேயே தெரியும் என நினைத்துக் காட்டுகிறேன்!” என விம்புடன் உதிரிட்டு எழுந்து சென்றான். மீளடையம் கையில் வட்டமான ஆடிவிருத்தது. கண்ணைக் குங்குமம் சிறித் இருத்தது. அவன் முன்னுக்கு நின்றான். தன் காந்தன் மென்மீரலாக் கருத்துடன் தன் பிணைந்துதலில் திகைம் மலர்த்தும் கொள்ளத் தயாரானான். அவன் இடது கையில் ஆடி இருந்தான். வளை மலரின் கீரகங்கள் பிணை நுதலில் தன் உடைய வாற்றத் தொடங்கின. இக்காலிலை வர வாய்க்க இத்தனை நேரம் முயன்று சென்றி பெற்ற சிறிப் செயற்கைகள் தன் கருத்தின் அவன் தீரத் திகைம் - முயற்சி செய்கும் பறித்துக் கொண்டார்.

“அந்திதம்! அந்திதம்!” என்று புழுதி தான் பாண்டிய மன்னன். அவன் முன் தாமிரணங்கின் சிலை தீர்ந்திருத்தது. கையிலே ஆடி பந்திக் காந்தன் மென் மீரலாக் கருத்துடன் திகைம் மலர்த்தும் கொண்டு தீர்த்தது அந்திதம்.

“சிலை இவ்வளவு நெய்முக இருக்கும் என்று நான்குட எதிர்பார்த்துக்கொண்டே!” என்று வாராட்டினார் அமைச்சர்.

“இக்காலில் உட்கா அளவும் சிதிரியின் கண்ணையும் திறந்திருக்கும். எந்தாளும் மக்கள் இப்போது வடித்த சிதிரியைப் புழுதி வாரர்கள்! மனம் திறந்த பாராட்டுக்கள்!” என்று சிதிரியின் கருக்களை அங்குடன் பறித்தான் பாண்டியன்.

“அடுத்த சிலை!” என்று திரைத்துட்டான் மன்னன்.

“இன்னும் சில நாட்களில் உருப்பெறும். அளக்கர் ரீதித்து தான் வந்து பறித்தது நாட்கள் ஆகின்றன, மீண்டும் நாளை சந்திக்க விருக்கிறேன்!” என்றான் சிதிரி.

மன்னனும் அமைச்சரும் அங்கிருந்து அகன்றனர். சில பொருள்களைச் செலித்துக் கொண்டு சிதிரி செயற்கையும் பாண்டியருக்கும் பயனுமானால்.

“இத்தனை நாட்களா?” என்று கோபத்துடன் செயற்கையின் வரவேற்குள் அழகு வந்தது. “எத்தனை நாட்கள்? பதினாறு நாட்கள்தானா?” என்று உதிரிட்டு அமைத்தான் செயற்கைகள்.

“கேள்வியை இரண்டு முறை உயிரை எடுத்து வருவதற்கு நெடுத் தொண்டை சென்றிருக்க!” எனக் கேட்டான் அழகுக்கன்.

“இவ்வளவுடன் அவ்வளவு காந்தாரை மாணவன அங்கு, நீ திரைப்பது போக. தக்க சமயம் வரும் போழுது இவன் அருமையான நீ உணர்வாய்!” என்று பதிக் அளித்தான் செயற்கைகள்.

உவகை தருமீ உவகை

கணக்கெய்த பொருள்களை வாங்கி வாங்கிச் சென்றதும் குறையாமதும், அதே போகக் கணக்கில்லாத பொருள்களை மேதும் மேதும் கொண்டு வந்து கொட்டினதும், மீதம் போகாமதும் இருக்கும் மதுரைக் கடை விதியானது! என்னளில் அடக்காத மேகங்கள் வந்து

வந்து நீரை உறிஞ்சி உறிஞ்சி அளவிக்காமல் எடுத்துச் சென்றதும் குறையாமதும் அதே போக என்ன முடிவாத ஆறுகள் வந்து வந்து அளவில்லாத நீரைப் பாங்கினதும், திறந்தது வழித்து போகாமதும் இருக்கும் கடைப் போன்றதாகும்!

- மதுரைக் கடை - மன்னன் அழகு

செயற்கைகள் செயற்கைகள் செயற்கைகள் செயற்கைகள் செயற்கைகள்

“வத்ததும் அவனுடன் விவாதத்தில் இறங்கி விட்டாய் அல்லவா?” என்று மயிலைக் கடித்து கொண்டான் தாயார்.

“விவாதிக்கட்டுமே! விவாதித்துக்கூடியின் விவாதிக்க அவனுக்கு நேரம் இருக்காதே!” என்று உதிரி சித்திரன் செயற்கைகள்.

தாராளப்போக்கினால் அவன், அவன் எழிற் போக்கினால் அவன். இப்படியப்பட்ட எழிற் வாய்த்தவன் வாய்க்காத துணைவராக அடைவதற்கும் தன் பெரும் பெற்றை கண்ணி பறித்தது. அத்தகைய வாய்ப்பை எப்படுத்திய அமைச்சருக்கும் மனத்தால் தந்தி உறிஞ்சும்.

“என்ன பார்க்கிறீர்கள்?” என்று ஆறு துடன் கேட்டான் அழகுக்கன்.

“விவாதமே! ஏற்றுக் கொடுக்கும் தீர்வுகூறிகள் வாய்ப்பு மற்ற எங்கே என அறிய அவதூறல் பார்க்கிறேன் அழகு!”

“அறிந்தீர்களா?”

“ஆம்! குவித்திடும் சமய மலர்டிடம் உறிஞ்சுகலாம் - இவ்வளவு குவிப்புகள் குறாத திடம் உறிஞ்சுகலாம். அழகு! உன் முன் திற்தும் என்னிடம் வந்தது பித்கிறது. ஏற்பு நெகிழ்த்துப் பறக்கிறது. உன் எழிலும் பாட்டும் வடித்ததால் எத்தனை நிறப் பாச இருக்கும்? அழகுப் படித்தவர்களைக் கைம் வாராட்டுவார்களா!” என்று.

“அப்படி என்னும் செல்ல விடங்கீர்கள், உன் எழில் தக்க பாங்கிதாடு தீர்த்திக்

சர்ப்பம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்று அச்சமின்றி இவ்வற
வாழ்க்கையை இன்பமாக அனுபவிப்புகள்.

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு மிகவும் பத்திரமான முறை
ஆண்களுக்கு இப்பொழுது உண்டு. அதுதான் **நிரோக்**

ஆடவர்களின் உபயோகத்திற்கு உகந்த பயன் தரமான
குடும்பக் கட்டுப்பாடு சாதனம்.

நிரோக்

குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு

முன்னின் விலை 15 பைசா
அரசாங்க ஆதரவு விநியோக
கிடைக்கிறது.

சுரு. 85/86

கொண்டிருந்தார். அந்தப் பாட்டிக் கடித்துப் பக்கிப் பாட்டிப் பக்கிச் சாங்கு - பாராட்டுக்கு அந்த உட்படுத்தினால் என்னும் அந்த அம்மாவைத் தாங்க இயலாது!" எனக் கூறி அவர் மார்பில் தன் மனச் சூதம் பதித்தார். "இத்தகைய மனோபாவம் கொண்டு இவ்வகைய உருவத்தினை பவர் பார்க்குமிடத்தில் இருப்பதை அவர் அறிந்தான்....." நினைவின் அவர் நெஞ்சம் தடுக்கியது.

"அந்தமிடம் நெப்பாச சில இது!" என்று கூறி மயிற்றால் மன்னன்.

"இத்தகைய எழில் வாய்ந்த நிலைகள் வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது!" என்று புறந்தார் அமைச்சர். "நிதியியோரே! கோயில் பணி முற்றுப் பெற்று விட்டது. கோபுரத்தின் பதினொன்றாம் நிலையின் நிலைகள் செதுக்குவதே கடைசியாகத் தாங்கள் செய்யவியுக்கலாம் பணி. தங்களுக்கு ஆறு ஊர்களையும், நேசையாள் மொக்சையும் பரிசளிக்கப் போகிறோம். இக் கோயில் திறப்பு விழாவன்று தங்களுக்குத் திருமணம் நடக்கலாம். அதன் இரட்டிப்புச் செப்பாச இருக்கும்! அதற்கு முன் வழக்கப்படி தங்களுக்கு அப் பெண்ணைப் பெரி முடிக்க தாளும் அமைச்சரும் நேரினே செவ்வியுக்கிறோம்!" என்று தன் நிபந்தனைக் கூறினார் மன்னன்.

"நான் செவ்வியே மன்னா!" என்று அடக்கத்துடன் கூறினார் நிதியர்.

"நினைவின் என்ன உறுதிநீர்வன்?" என்று நினைவுடன் கேட்டார் அமுதவன்.

"இனி நீ எதிர்பார்க்கும் மரமன் மன்ன எட்டாக்கனியாதி விட்டான். பாண்டியன் எடுக்கும் அழைத்தின் நினைவம் நிதியர் அவர். போன்றும் பொருளும் பரிசியாக அடைந்து பெரிய பிரபுமணி விட்டான். அதற்கு அமுதா, நீ அவன் மறந்து விடு. என் மனம் மறந்துகொள்!" என்று கூறினார் அவர். முன்பு அமைச்சரிடம் அமுதாவைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறியவர் இவர். அவரிடம் தம் மனனுக்கு அவன் விடைக்காத எட்டாக்கனியாதி விட்டான் என்று தாப்பப்பட்டவர் இவர்தான்.

"நான் மாட்டேன். எத்தனை உயர்வை அடைந்தாலும் என் அத்தான் என்னைக் கடைசி மாட்டார்!" என்று உறுதியாகக் கூறினார் அமுதவன்.

"நானே நேரில் பார்க்கிறேன். அவன் உன்னுடன் பழகியதைப் பார்த்த பின் அவன் உன் உண்மையான மரமன் மனது என்பதை அறிய அவன் பின் தொடர்ந்தேன். ஆனால் அந்த அறிய என்னும் முடியாமல் போயிற்று. என்னுடைய உன்னை வைத்து அவன் பன் அடைந்ததைக் காண முடிந்தது. உன் உருவம் நினைவின் செதுக்கி கோயிலின் வைத்திருக்கிறார். கடைசிய் அடி எத்தித் நிலைம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது ஒரு சில... எழுத்தை எங்கோ செவ்வியுக்குச் சென்ற வழியைப் நினைந்து மட்டுமே இருக்கிறது. இது உண்மையான பார்த்தேன். அவனுக்கு உன் மென் உண்மையான அன்புத்தான் - பவர்

பார்க்குமிடத்தில் தன் காதலியை உருவம் சில இருப்பதை அறியுமா? எனவே உறுதிபெற!" என்று உத்தியைத்தார் அவர்.

"நானே நேரில் சென்று பார்க்கிறேன். நீங்கள் உறுவது உண்மையாக இருக்குமானால் அப்படியே உயிரை விட்டு விடுவேன். என் தன்மனை உணர்வை அப் பொறுதாவது உணர்ந்து கொள்ளுகள்!" என்று கூறிவிட்டு வேமொருடத் தொடங்கினார் அமுதவன்.

கோயில் கோபுரத்தின் பதினொன்றாம் நிலை உருப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நிதியர் செவ்வியை மறவர்களும் கருத்துடன் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். பாண்டியனும் அமைச்சரும் தமிழகத்தின் நிலையுடின் தின்று அமைப் பற்றியே விபத்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் முன் ஒரு பெண் வந்து நின்று. வேமொரு உறுவத்தால் அவர் மார்பு ஏறி இறக்கியது. அச்சிலைகள் இரண்டையும் பார்த்தார். தான் எதிர்த்துக்கொண்டோம் என்பதை அறிந்தான். அப்பரித்தெழுந்தான்.

"திரொளி!" என்று எத்தினார். அவன் உத்திய பின்னாறும் மன்னனும் அமைச்சரும் அவனின் கண்களில் மன்னினார்.

"சார் இந்தப் பெண்!" என்று வீரர் விடப் பார்த்துக் கிழிந்தான் மன்னன்.

"இவ்வதான் மன்னா இன்னிக்கு உருவம் தந்தவன்!" என்று கூறினார் அமைச்சர். மன்னனிடமிருந்த உருவம் மறத்தது. உண் நினைத்தது.

"உனக்கு இப்பாண்டிய நானே மனமும் உடைமப்பட்டுக்கிறதாய்!" என்று கூறினார் மன்னன்.

"இன்னியான் என் மானம் போய்விட்டதே அந்தவாறாய்!" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார் அமுதவன்.

"மானம் போனிலினை யம்மா. மாடுமும் புறப் செந்திருக்கிறது!" என்று மன்னன் அவனைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றார்.

"ஆமாம். இன்னி செவ்வியுக்குச் செந்திருக்கிறது. இக் கோயில் எடுத்தவருக்குச் செந்திருக்கிறது. மன்னவனே! ஒரு பெண்ணின் தன்மானத்தை அடகு வைத்துச் செந்த உங்கள் புறப் நினைக்காது. நம்பியவன் மொசு செவ்வியு அத்த செந்தியின் புறமும் நினைக்காது. ஒரு பெண்ணின் இது வந்ததை நோக வைத்து எழில் பெற்ற இவ்வாயைப் நினைக்காது. நான் துவவன் என்பது உண்மையான இக் கோயில் தன் எழில் இழக்கட்டும்!" எனச் செத்தான்.

இவன் குரல் கோபுரத்தின் பதினொன்றாம் நிலையின் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நிதியர் செவ்வியைக் கோயிலின் மொதியது. திருப்பிப் பார்த்தான். அமுதவன் சில கணக்கு அருகில் நின்று பையிடுவதைக் கேட்டான். பெண்ணின் இதுவந்ததைப் பார்த்த பெரும் பழிக்கு ஆனாயினும் என எண்ணி மனமொடித்தான். அவன் நெஞ்சம் தடுக்கியது. காக்கன் நடுமாறின். அப்படியே சிறு விழுந்து விட்டான். அவன்

விழும்பொழுதுதான் அமுதவல்லியின் ஸாரி விருந்து சாப்பிடும் வெளிப்பட்டது. செய்துங்கள் உடல் சிதறியிட்டது. அவர் திரிசு கண்ட அமுதவல்லியும் வெளிமுத்த மரம் போல் நினைவில் சாய்ந்தான். அவர் சாயும் போது கோழியும் சந்தித்தது.

சைலன்ஸ் பராக்ஷிதம் பான்குபன் பதை பதைத்தான். அமுதவல்லியின் பொற் பாதத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மண்ணில் விழுந்தபடி உதறினார். கோழியும் விழுந்த தாக எழுந்த புழுதி காற்றில் அவர் கதறல் கனந்து கொண்டிருந்தது.

வட்டமேஜை

“முத்திரிக்குப் போட்டே...” என்ற கட்டுரைகள் ஆசிரியர் ஒரு தவறான செய்தியைச் சொல்லியுள்ளார். முத்திரிப் பருப்புக்கு, “காஷ்டம்” என்ற பெயர் இடப்பட்ட இடமே சென்னை என்பது தவறு. “காஷ்டம்” என்ற பெயர் பிறக்க இடம் கேரள மாநிலம் ஆகும்.

திருவனந்தபுரம் பழநிக்கு அந்த ஆய்வி செய்து “அண்டி” என்றும் மலையாளத்துப் பெண்ணிடம் “இது என்ன?” என்று கேட்ட, ஆய்விசம் அறிபாத. அவர், வழக்கம் போல் “காஷ்டம் எட்டெ” (காஷ்டம் எட்டு என்று பொருள்) என்று பதில் கூற, மலையாளப் பரிபாட ஆய்விசெயல் அதுவே பெயர் என எண்ணி, “காஷ்டம் எட்டெ” - “காஷ்டி எட்டெ” எனக் கூற முத்திரிப்பருப்புக்கு ஆய்விசம் பெயர் பிறத்தது என்பது கண்ணியாசுமரி - கேரள மக்கள் அறிந்த உண்மை. இதனைக் கவனிப்பட்டுள்ள ஆசிரியர் என்ன காரணமோ கதைகளைச் சொல்லிக் குமாத்திரி விட்டார். ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது காவத்தின் சென்னைப் பழநியில் சிறிய தாணயங்களுக்கு “சகலி, துட்டு” என்ற பெயர்கள்தான் வழக்கிலிருந்தன. “காஷ்ட” அல்ல.

தஞ்சாவூர்-2
5-7-83
சி. தாண்டேசுவரன்

“அம்பிகவிலை அருகும் அருவியில் எழுதும்” என்ற கட்டுரை படிக்க நேர்ந்தது. கட்டுரை மிகவும் கவையாக இருந்தது. இருப்பினும் கட்டுரைவிற்பனா ஒளித்தலில் ஒரு சிறு தவறு புழுதிருப்பதைக் காண்கிறேன்.

“தீபாராதனை முடிந்து வணங்கிக் கண்காசு நாதர் கோணையை விட்டுப் பிரியும்பொழுது, பகையைப் பிரியும் கங்குல, சகுந்தலையைப் பிரியும் துஷ்யந்தனுக்குத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி வந்திரோம்” என்பதொழுவதென்ற ஆசிரியர், வலி காவிதாசனின் சாளுத்தல நாடகத்தில் காதலன்-காதலி பிரியக் கட்டத்தின் சகுந்தலாதான் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு ஆசிரியம் நோக்கி நடக்கிறார்.

பெங்களூர்,
5-7-83
ச. கல்யாணசுந்தரம்

ஸ்டேட் பங்கு வேலிநிறுத்தத்தைப் பற்றிய தகவல் உப தலைவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு சீரேய். பங்குகளைத் தேசிய மயமாக்குதல் வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்

டிருத்த என் தலைவர்கள்கூட, ஸ்டேட் பங்கு இன் பொறுப்பற்ற உயர்ந்த அதிகாரிகளின் சிபார்சுமற்ற, தேச விரோதமான இந்த கட்டுரைக்கிலும் ஏற்பட்ட பாதிப்பின் விளைவைக் கண்டு அக்மென்ஸனத்தைய அருவியைவிட்டு விட்டனர். தானும் ஒரு பங்கு இன் பணியாற்றியவன் என்ற முறையிலும், ஸ்டேட் பங்கு அதிகாரிகள் பெற்றிருக்க பல விசேஷச் சலுகைகளை அறிந்தவன் என்ற முறையிலும் ஆணித்தரமாகச் சொல்விறேன், அவர்கள், கடினமாகச் செய்தது மிக விக்கலிய ராஜ்யாத அடாத செயலாகும். டி. ஏ. எஸ். படித்த, ஒரு திரிசுவாசையே தீர்வாகம் செய்யும் கமென்டரிக்விட, ஸ்டேட் பங்கின் சாதாரண அதிகாரிகள் அதிகச் சம்பளம் பெறுகின்றனர். அவர்களின் வருமானத்தைக் கணக்கெடுத்தால் இது தெரிய வரும். போதாக்குறைக்கு இப்போது “போனஸ் கமிஷன் புன்ணியத்தால் அவர்களெல்லாம்” போனால் வேறு. இதைத் தவிர, வருடக் கடைவியல் முத்திரை ரூபாய் விசேஷ அலுவல்கள், “நிர்-அடமிக்” அலுவல்கள் என்று பல பெயரில் விசேஷ வருமானங்கள், இவ்வளவையும் பெற்ற பின்னரும், அரசாங்கத்தின் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் தங்கள் பொறுப்பில் இருப்பதைப் பற்றிக் கிஞ்சித்தேனும் கவனியலா பரபரிமா இவ்வளவால் பங்கில் பணம் பத்திரப்படுத்தப் பட்டுள்ள அளவையையே நிறக்க மறுத்தனர். இதனால் விவாபாரிகள் பட்ட துண்டி, கிணரிக்க இயலாதது. ஒரு விவாபாரி ரூ. 50,000 பெறுமான வேல்களால் இந்த வேலி நிறுத்தத்தால் அருகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கண்ணிர் விட்டார். ஒரு ஸ்திரீயின் நகைகள் பங்கின் பாதுகாப்புப் பெட்டிகளில் மாட்டிக் கொண்டது. அவர்கள் விட்டிக் கல்யாணம் வேறு, இப்படி எத்தனைபோ? பொறுதல்களுக்கு விடப்பென்ன வேண்டும். சம்பத்தின் பார்விமெண்டிக் சட்டமாகப்பெட்ட 38 AD பங்கு மனோதர் கின்படி பங்கு கட்டத்திற்குள் ஆர்ப் பாட்ட கோஷம் போட்டால் ஆய்வி ரூபாய் அபராதம். அங்கனம் ஆறு மாதம் ஜெயில் என்பதெல்லாம் இருந்தும் இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்து கொண்டிருந்தது என்பதுதான். தெனியகாணத் தலைவர்தான் “முத்த அந்தத்து” பெற வேண்டியது என்று இருந்து விட்டாரா? கோவமுத்தூர்

26-5-83
ஸ்ரீ வேணுகோபால்

ஃபாஸ்ஃபோமின்

சக்தியை அதிகரிக்கிறது.

பசியைத் தூண்டுகிறது.

வலினைவப்

பெருக்குகிறது.

நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தியை

கூட்டுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால்—
குடும்பத்தில் அனைவரும் திட
ஆரோகியத்துடன் திகழ
உதவுகிறது ஃபாஸ்ஃபோமின்

ஃபாஸ்ஃபோமின்... "சி" காம்பிளெக்ஸ் வைட்டமின்களும்,
பலவகை கிரிஸ்டோஃபால்பேட்டுகளும் அடங்கிய,
பழரசு மணம் கமழும் பச்சைநிற டிராக்டிக்.

மதுரம் Phosformin® டி. ஆர். கெஸ்ட் ஆண்டு மகன் இலகர்ஃபோர்டெட்டர் சித்தம்பட்டி டிரைட் டாக்காருக்.
சென்னைப் பேரரசுத்தொழில் கிளப்பெட். இதை உபயோகிக்க உரிமை பெற்றவர்கள்.

**TOPS IN
EXPORT**

**JUBILEE
RIMS**

*Used as original
equipment in Asian and
African Continents*

THE WHEEL & RIM CO. OF INDIA LTD., MADRAS-11